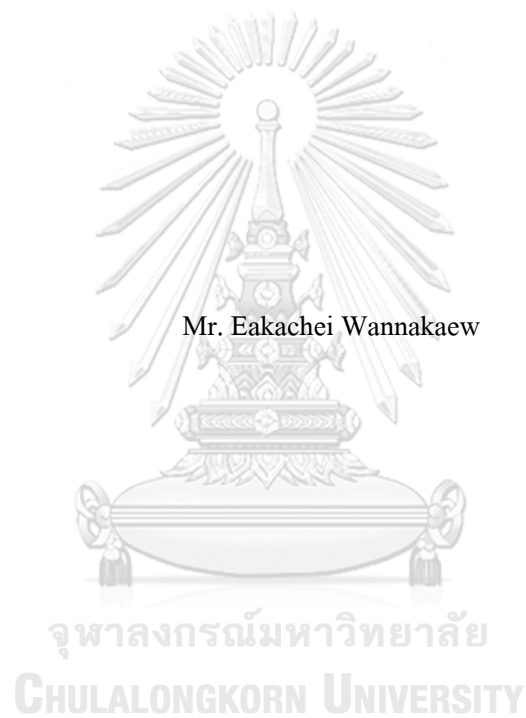

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม”

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ ภาควิชาทัศนศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PAINTING CREATION: “A FULFILLED DREAM” SERIES

Mr. Eakachei Wannakaew

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts in Visual Arts

Department of Visual Arts

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เต็มเต็ม”
โดย	นายเอกชัย วรรณแก้ว
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร.พิชัย ตูรงคินานนท์

คณะกรรมการศาสตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.บุญกร บิณฑสันต์)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติรินทร์ กิตติสกล)	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
.....	
(อาจารย์ ดร.พิชัย ตูรงคินานนท์)	กรรมการ
.....	
(อาจารย์สุจินต์ วัฒนวงศ์ชัย)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เอกชัย วรรณแก้ว : การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม”. (PAINTING CREATION: “A FULFILLED DREAM” SERIES) อ.ที่ปรึกษาหลัก : อ. คร.พิชัย ตูรงคินานนท์

การวิจัยและสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้พิการทางการเคลื่อนไหวตั้งแต่กำเนิด จึงได้รับแรงบันดาลใจจากความทรงจำในอดีตจนถึงปัจจุบันของผู้วิจัยที่แสนเจ็บปวด โดยได้รับผลกระทบจาก แรงกดดันในตัวเอง และจากสังคมรอบข้าง ทำให้มีความต้องการที่จะสะท้อนความเป็นจริงของสังคม สะท้อนถึงความเหลื่อมล้ำ สิทธิคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส อันเนื่องมาจากปัญหาสังคม เช่น ความยากจน การขาดโอกาสทางการศึกษา การเข้าถึงระบบ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เป็นต้น จากผลกระทบดังกล่าว ทำให้ผู้พิการบางคนไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมเหมือนคนปกติ ถึงแม้ว่าผู้พิการจะมีความรู้ความสามารถแต่เข้าไม่ถึงโอกาสขั้นพื้นฐานก็ไม่สามารถที่จะได้ทำงานเหมือนคนปกติได้ โดยถ่ายทอดผลงานวิจัยผ่านการสร้างสรรค์งานศิลปะ เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ที่มีรูปแบบการนำเสนอสาระหรือเรื่องราวในอดีต ที่มีผลต่อจิตใจของศิลปิน มักจะนำเสนอผลงานในด้านลบ เพื่อเป็นการสั่งสอนหรือเสียดสีสังคม เป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดผ่านการรับรู้ด้วยจิตใจหรือความคิดฝัน มีมิติด้านกาลเวลาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

การศึกษาพบว่า ผลงานศิลปะที่ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ทำให้ผู้วิจัยมีการพัฒนาด้านความสามารถที่ใช้เพียงปาก คอ และเท้า ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์ผลงานที่ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกอันเจ็บปวดจากอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นอย่างดี สะท้อนให้เห็นถึงความจริงของผู้พิการที่ได้รับผลกระทบจากจิตใจมาตลอดชีวิต สามารถเป็นกระบอกเสียงผ่านงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อให้สังคมได้เห็นค่าของผู้พิการ จนสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติระหว่างคนปกติกับผู้พิการได้ไม่มากนักน้อย ให้ผู้พิการได้ยืนอยู่ในสังคมเดียวกันอย่างเท่าเทียม และเป็นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อย่างยั่งยืน

สาขาวิชา ทัศนศิลป์

ลายมือชื่อนิติต

ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6280041035 : MAJOR VISUAL ARTS

KEYWORD: DISABLED PERSON, SURREALISM, SOCIAL ATTITUDES, EQUALITY,
INEQUALITY

Eakachei Wannakaew : PAINTING CREATION: "A FULFILLED DREAM"
SERIES. Advisor: PICHAJ THURONGKINANON, D.F.A.

This research and creation are inspired by the researcher's painful past and present experiences as a mobility-impaired person from birth. The researcher has suffered from self-pressure and pressure from society and would like to create a series of painting that reflects social reality plagued by the problems of inequality, disability rights, and the underprivileged as a result of poverty, lack of education, and limited access to basic utilities. These problems create unequal opportunities for some disabled people who, despite their competence, may be unable to work like a normal person because they lack basic opportunities. In this research, the problems and experiences of the disabled are expressed through his surrealist painting. The work captures past experiences that have affected the researcher and inspire a pessimistic, educating, and satirical undertone of the work. The painting also expresses the researcher's affective perception and fantasy that are temporally bounded and extend from the past to the present.

The research finds that surrealism allows the researcher, who has limited motor functions, to use only the mouth, neck, and feet to create artwork more freely. It also enables the researcher to adequately express painful emotions and experiences and reflect the reality of a disabled person who has suffered from a trauma throughout his life. Surrealist art can be a mouthpiece for the disabled and shows the value of disability people. As a result, it may be able to change certain preconceptions among normal and disabled people, allowing the

Field of Study: Visual Arts

Student's Signature

Academic Year: 2022

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยเพราะพระมหากรุณาธิคุณของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ทุนการศึกษา ให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเรียนในระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นับเป็นเกียรติและมงคลสูงสุดแก่ผู้วิจัย และครอบครัวอย่างหาที่สุดมิได้ ข้าพระพุทธเจ้า นายเอกชัย วรรณแก้ว สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็น ล้นพ้นอย่างหาที่สุดมิได้ ขอสัญญาว่า จะใช้ความรู้ความสามารถ ที่ได้เล่าเรียนมาพัฒนาต่อยอด ผลงาน สรรสร้างงานจิตรกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยความเพียรพยายาม และจะเป็นผู้บำเพ็ญตนเพื่อ ประโยชน์ของชาติ ให้สมกับที่ได้เป็นนิสิตทุนพระราชทานแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยเกล้าด้วย กระหม่อม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ. ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ กรรมการบริหารมูลนิธิ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา และอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา ที่ท่านเมตตาให้ความ อนุเคราะห์และโอกาสทางการศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต ทำให้ผู้วิจัยสามารถเรียนและทำ วิทยานิพนธ์จนสำเร็จ ขอกราบขอบพระคุณ อ. ดร.พิชัย ตูรงกินานนท์ และ รศ.จิระพัฒน์ พิตรปรีชา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความเมตตา ในการศึกษาตลอดหลักสูตร ในการให้คำแนะนำ ให้ ความรู้ ข้อแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์จนสำเร็จไปได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ ผศ. ดร.กิตติรินทร์ กิตติสกุล ที่ให้ความกรุณาชี้แนะแนวทาง ตลอดจนให้คำปรึกษาในการทำ วิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณ อ.สุจินต์ วัฒนวงศ์ชัย ที่ให้คำแนะนำในการพัฒนา สรรสร้างงานจิตรกรรม และคณาจารย์ในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศิลปกรรม ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณ คุณจากรุวรรณ เวชตระกูล กรรมการ ผู้จัดการ บจก. วิช กรุ๊ป (ไทยแลนด์) ที่ให้กำลังใจ ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์บุคลากร และ ทรัพยากรขององค์กร จนสำเร็จการศึกษา ขอขอบพระคุณคุณสุรศักดิ์ สีลูกวัด กรรมการและเลขานุการ มูลนิธิอาร์ตโนเฮนส์ ที่ให้ความรู้และคำแนะนำด้านโครงสร้างในการทำงานวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้อง และช่วยผู้วิจัยในการสืบค้นข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนเป็นผู้ช่วยพิมพ์วิทยานิพนธ์ จนสำเร็จเรียบร้อยอย่างสมบูรณ์ สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำลังใจในการศึกษา ครั้งนี้มาโดยตลอด จนสำเร็จลุล่วงเรียบร้อยไปได้ด้วยดี

เอกชัย วรรณแก้ว

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ช
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
3. ขอบเขตของการวิจัย	2
4. วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	2
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะเพื่อเปลี่ยนทัศนคติสังคม	5
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	10
3. ศิลปะในลัทธิที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน	36
1. การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย	37
2. การศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจ	38
3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม”	39
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน	53

ผลงานวิจัยสร้างสรรค์.....	53
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
1. สรุปผลการวิจัย.....	66
2. อภิปรายผล.....	68
3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ประวัติผู้เขียน.....	73

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	แสดงความต้องการทั้ง 5 ลำดับชั้นตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ “A Theory of Human motivation”	15
ภาพที่ 2	ชื่อภาพ : Wrestlers (1899)	18
ภาพที่ 3	ชื่อภาพ : Between Rounds (1875)	19
ภาพที่ 4	ชื่อภาพ : Automat (1927)	20
ภาพที่ 5	ชื่อภาพ : พระบรมฉายาลักษณ์ของในหลวง	21
ภาพที่ 6	ชื่อภาพ : The Disquieting Muses (1947)	24
ภาพที่ 7	ชื่อภาพ : The Persistence of Memory (1931)	25
ภาพที่ 8	ชื่อภาพ : Henry Ford Hospital (1932)	26
ภาพที่ 9	ชื่อภาพ : Memory the Heart (1937)	27
ภาพที่ 10	ชื่อภาพ : The Wounded Deer (1946)	28
ภาพที่ 11	ชื่อภาพ : ข้างหน้า (1997)	29
ภาพที่ 12	ชื่อภาพ : Grainstacks at the End of the Summer (1891)	32
ภาพที่ 13	ชื่อภาพ : Young Girls with a Dog (1910)	33
ภาพที่ 14	ชื่อภาพ : ศ.ศิลป์ พีระศรี (2478)	35
ภาพที่ 15	(ภาพซ้าย) ภาพแสดงชีวิตในวัยเด็ก	40
ภาพที่ 16	(ภาพขวา) ภาพแสดงชีวิตในวัยเด็ก	40
ภาพที่ 17	(ภาพซ้าย) ภาพแสดง พัฒนาการชีวิตในวัยเด็ก	40
ภาพที่ 18	(ภาพขวา) ภาพแสดง พัฒนาการชีวิตในวัยเด็ก	40
ภาพที่ 19	(ภาพซ้าย) ภาพแสดง ความรู้สึกโหยหาในวัยเด็ก	41
ภาพที่ 20	(ภาพขวา) ภาพแสดง ความรู้สึกโหยหาในวัยเด็ก	41
ภาพที่ 21	(ภาพซ้าย) ภาพแสดง ความต้องการชี้จักรยานได้ในวัยเด็ก	41
ภาพที่ 22	(ภาพขวา) ภาพแสดง ความต้องการชี้จักรยานได้ในวัยเด็ก	41
ภาพที่ 23	ภาพเต็มเต็ม ประจำปีการศึกษา 1/2562 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.	42
ภาพที่ 24	ภาพจินตนาการในวัยเด็ก ประจำปีการศึกษา 2/2562 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.	43

ภาพที่ 25	ภาพก้าวเล็กๆ ของความฝัน ประจำปีการศึกษา 1/2563 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.	43
ภาพที่ 26	ภาพความฝันในวันเด็ก ประจำปีการศึกษา 2/2563 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.	44
ภาพที่ 27	ภาพสเก็ตช์ที่ 1 “ปกป้อง” เทคนิคสีน้ำ.....	45
ภาพที่ 28	ภาพสเก็ตช์ที่ 4 “เปลือก” เทคนิคสีน้ำ.....	45
ภาพที่ 29	ภาพสเก็ตช์ที่ 5 “เส้นทางและจินตนาการ” เทคนิคสีน้ำ.....	46
ภาพที่ 30	ภาพสเก็ตช์ที่ 6 “อยากมี อยากสมบูรณ์” เทคนิคสีน้ำ.....	47
ภาพที่ 31	ภาพสเก็ตช์ที่ 2 “บินสู่ความฝัน” เทคนิคสีไม้	47
ภาพที่ 32	ภาพแสดง การสเก็ตช์	48
ภาพที่ 33	ภาพแสดง การลงสีรองบนผ้าใบ	49
ภาพที่ 34	(ภาพซ้าย) ภาพแสดง อุปกรณ์สีน้ำมัน.....	49
ภาพที่ 35	(ภาพขวา) ภาพแสดง อุปกรณ์สีน้ำมัน	49
ภาพที่ 36 – 37	ภาพแสดง ขั้นตอนการเตรียมชิ้นงาน	50
ภาพที่ 38	ภาพแสดงการลงสี ภาพเส้นทางและจินตนาการ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. 3 ระยะ ใกล้ กลาง ไกล ประจำปีการศึกษา 2564.....	51
ภาพที่ 39	ภาพสเก็ตช์ที่ 3 “ศิลปะของผม” เทคนิคสีไม้.....	52
ภาพที่ 40	ภาพปกป้อง เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.	54
ภาพที่ 41	ภาพบินสู่ความฝัน เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.....	56
ภาพที่ 42	ภาพศิลปะของผม เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.....	58
ภาพที่ 43	ภาพเปลือก เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.	60
ภาพที่ 44	ภาพเส้นทางและจินตนาการ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.	62
ภาพที่ 45	ภาพอยากมี อยากสมบูรณ์ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.	64

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงการสร้ากรอบแนวคิดในการวิจัย.....	37
--	----

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตและปัจจุบัน สังคมมีความเหลื่อมล้ำและการขาดโอกาสสูง จนทำให้ผู้พิการส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานเทียบเท่ากับคนปกติอย่างที่ควรจะได้รับ ทำให้โอกาสและความฝันของผู้พิการขาดหายไป เพราะไม่ได้รับการสนับสนุนจากสังคม จึงทำให้ผู้พิการตกเป็นภาระของสังคมโดยปริยาย และทำให้ผู้พิการไม่สามารถพัฒนาศักยภาพเทียบเท่าคนปกติ ถึงแม้ว่าแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระ ในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน” ภายใต้ยุทธศาสตร์แห่งความเท่าเทียมไม่ว่าจะเป็น การเสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพและความเข้มแข็ง การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ขจัดการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง การเสริมสร้างความเข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ การสร้างสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ และการส่งเสริมบูรณาการเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 นั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ 2560: บทนำ)

ดังนั้น สังคมควรต้องเร่งปรับเปลี่ยนทัศนคติในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้พิการในทุกมิติ พร้อมทั้งเปิดโอกาสและให้การสนับสนุนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้พิการได้มีโอกาสแสดงศักยภาพ และความรู้ความสามารถของตนเองให้เป็นที่ประจักษ์และยอมรับของสังคมมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวมาเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยที่ขาดโอกาสในหลายๆ ด้าน มีความต้องการทำงานศิลปะที่บ่งบอกถึงความฝันของตนในวัยเด็กในช่วงเวลาหนึ่ง จากความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจ ออกมาสู่ผลงานศิลปะ เพื่อมาเติมเต็มความฝันเหล่านั้นเป็นจินตนาการของผู้วิจัยในด้านที่อยากจะเป็น หรือที่อยากจะมี ตามแบบฉบับที่ผู้วิจัยต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป เนื่องจากผู้วิจัยได้รับโอกาสการสนับสนุนและกำลังใจจากครอบครัวและสังคม ที่เปิดโอกาสและยอมรับความสามารถของผู้วิจัย ว่าสามารถทำได้เหมือนคนปกติ และสามารถส่งต่อความฝันและแรงบันดาลใจให้กับผู้พิการ และคนปกติให้ลุกขึ้นเปลี่ยนแปลงและพัฒนาศักยภาพของตนเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีในช่วงเวลานั้นออกมาให้สังคมได้เห็นในรูปแบบผลงานศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)
- 2.2 เพื่อสะท้อนความเป็นมาของสังคมที่มีผลกระทบต่อตนเอง
- 2.3 เพื่อถ่ายทอดความคิดฝัน แรงบันดาลใจ และจินตนาการในวัยเด็กจากจิตใต้สำนึก และประสบการณ์ส่วนตัว
- 2.4 เพื่อสะท้อนความสามารถในด้านศิลปะของตัวผู้วิจัยในฐานะผู้ฝึกการแต่กำเนิด เป็นการกระตุ้นให้สังคมยอมรับ ให้มีความเท่าเทียมต่อผู้ฝึกการที่มีทัศนคติเชิงบวก

3. ขอบเขตของการวิจัย

- 3.1 ศึกษาความหมายลัทธิเหนือจริง หรือ เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) จากผลงานศิลปะ
- 3.2 ศึกษาและค้นคว้าการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากผลงานของศิลปินด้านเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 3.3 ศึกษาการจัดองค์ประกอบ และรูปแบบ แสง เงา ระยะ สี และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นจากผลงานของศิลปินด้านเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)
- 3.4 พัฒนาศิลปะที่มีรูปแบบและเนื้อหาให้พลังใจ และความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้ฝึกการและบุคคลทั่วไป
- 3.5 สร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากแนวความคิดและเทคนิควิธีการที่ได้รับอิทธิพลจาก เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism), อิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) และเรียลลิสม์ (Realism)

4. วิธีการดำเนินงานวิจัย

- 4.1 หาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)
- 4.2 หาข้อมูลศิลปะร่วมสมัยที่มีอัตลักษณ์สัมพันธ์กับแนวความคิดของผู้วิจัย
- 4.3 หาข้อมูลในวัยเด็กของผู้วิจัย เช่น ภาพถ่าย ของเล่น สถานที่ที่มีผลกระทบต่อความรู้สึก
- 4.4 รวบรวมข้อมูลและสังเคราะห์ออกมาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม
- 4.5 สเก็ทซ์ภาพก่อนทำงานจิตรกรรมสีน้ำมัน
- 4.6 ปรึกษาผลงานร่วมกับอาจารย์และหาแนวทางพัฒนา
- 4.7 เก็บรายละเอียดผลงานให้สมบูรณ์
- 4.8 สรุปผลงานวิจัยจากการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 เพื่อสะท้อนความเป็นจริงของสังคมทั้งในอดีตและปัจจุบันผ่านรูปแบบงานศิลปะในเชิงเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

5.2 เพื่อยกระดับความสามารถของศิลปินผ่านการถ่ายทอดผลงานศิลปะให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น

5.3 พัฒนาผลงานศิลปะให้มีทิศทางที่ชัดเจน มีอัตลักษณ์มากขึ้น

5.4 เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนปกติที่มีต่อผู้พิการ ให้เห็นว่าผู้พิการก็มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพเทียบเท่ากับคนปกติ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เต็มเต็ม” ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยเรียงลำดับในการนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะเพื่อเปลี่ยนทัศนคติสังคม
 - 1.1 ความหมายที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติสังคม
 - 1.2 ทัศนคติเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
 - 1.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 แนวทศนะของกลุ่มจิตวิทยาจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis)
 - 2.2 ทฤษฎีฟรอยด์ยุคใหม่ (Neo – Freudian Theory)
 - 2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow Hierarchical Theory of Motivation)
3. ศิลปะในลัทธิที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 ศิลปะสำนันิยม (Realism)
 - 3.1.1 ศิลปินที่สำคัญศิลปะสำนันิยม
 - 3.1.1.1 ทอมัส เอกินส์ (Thomas Eakins, 1844-1916)
 - 3.1.1.2 เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ (Edward Hopper, 1882-1967)
 - 3.1.1.3 ศาสตรเมธี ปัญญา เพ็ชรชู
 - 3.2 ลัทธิเหนือจริง (Surrealism)
 - 3.2.1 ศิลปินที่สำคัญในกลุ่มลัทธิเหนือจริง
 - 3.2.1.1 จอร์โจ เดอ คิริโก (Giorgio de Chirico, 1888-1978)
 - 3.2.1.2 ซัลวาดอร์ ดาลี (Salvador Dali, 1904 - 1989)
 - 3.2.1.3 ฟรีด้า คาห์โล (Frida Kahlo, 1907-1954)
 - 3.2.1.4 อาจารย์ประทีป ฅชบัว
 - 3.3 ลัทธิประทับใจ (Impressionism)
 - 3.3.1 ศิลปินที่สำคัญในกลุ่มลัทธิประทับใจ
 - 3.3.1.1 โกลด มอแน (Claude Monet 1840 - 1926)
 - 3.3.1.2 ปีแยร์ บองนาร์ (Pierre Bonnard, 1867-1947)
 - 3.3.1.3 อาจารย์เฟื้อ หริพิทักษ์

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะเพื่อเปลี่ยนทัศนคติสังคม

ความสำคัญในการศึกษาวิจัยชุดนี้ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาที่ได้รับผลกระทบทางจิตใจจากประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมา ทำให้เป็นแรงบันดาลใจที่จะศึกษาถึงความต้องการการเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคม ให้มองผู้พิการด้วยความรู้สึกที่เท่าเทียมกับคนปกติ จึงทำให้เป็นแรงผลักดันที่จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อให้สังคมได้รับรู้ถึงความรู้สึกภายในจิตใจของผู้วิจัย

1.1 ความหมายที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติสังคม

ทัศนคติ เป็นความรู้สึก และความคิดโดยรวมของบุคคล ซึ่งอาจเป็นทางบวกหรือทางลบ เช่น ความชอบ ความมีอคติ ข้อคิดเห็น ความกลัว ความเชื่ออย่างมั่นคง ที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยทัศนคติจะแสดงออกมาทางความคิดเห็น ดังนั้น จึงถือได้ว่าความคิดเห็นของบุคคลเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงทัศนคติของบุคคลนั่นเอง (Thurstone & Chave, 1966: 6-7) แม้ว่าสิ่งแวดล้อมทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อมนุษย์ เรายังต้องพิจารณาถึงความสำคัญถึงตัวบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมด้วย เพราะบุคคลแต่ละคนได้รับการซึมซาบ จากการสอนของคนอื่นๆ และพัฒนาผสมกับพฤติกรรมของตัวเอง และบางครั้งก็ตัดพฤติกรรมบางอย่างออกไป ดังนั้น แต่ละสิ่งทีบุคคลสะสมหรือรับไว้ นั่นจึงเป็นการเลือกรับโดยทัศนคติ ลักษณะเช่นนี้ที่ทำให้บุคคลหนึ่งแตกต่าง ไปจากคนอื่น ดังนั้น ทัศนคติ จึงให้ความหมายที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น คือ ความโน้มแน้วที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าชนิดต่างๆ เช่น คน สัตว์ วัตถุ และสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น (Robert E. Silverman แปลโดย จำรองเงินดี, 2545: 368)

ทัศนคติ ซึ่งบางตำราใช้คำว่า “เจตคติ” หมายถึง ท่าที หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติถือเป็นกริยาท่าที ความรู้สึกรวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือความโน้มเอียงของจิตใจหรือประสาท ซึ่งแสดงออกเพื่อโต้ตอบต่อสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยจะแสดงออกในทางสนับสนุนเห็นดีเห็นชอบหรือต่อต้าน ไม่เห็นดีเห็นชอบด้วยก็ได้ (บุญธรรม กิจปริดาภิรุตย์, 2540: 11–12) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความหมายของทัศนคติเพิ่มเติมพบว่า ทัศนคติ หรือ เจตคติเป็นแนวโน้มหรือความพร้อมที่ตอบสนองต่อบุคคล วัตถุ สถานการณ์ แวดล้อม หรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจมีทิศทาง ทั้งทางบวกและทางลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง (นันทา สุรักษา, 2544: 161)

จากการศึกษา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทัศนคติ คือความรู้สึกนึกคิดส่วนบุคคล ทั้งนี้การเกิดของทัศนคติ จะเกิดขึ้นได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น สังคม สิ่งแวดล้อม และคนในครอบครัว ตลอดจนจนการได้รับการอบรมเลี้ยงดู และการศึกษาที่แต่ละคนได้รับมา ทัศนคติจึงส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตของบุคคลอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้รับแรงผลักดันจากสังคมในชุมชนอย่างมาก จนในที่สุดสามารถพิสูจน์ให้สังคมเห็นจนเป็นที่ยอมรับและเปลี่ยนทัศนคติสังคมในชุมชนได้ ผู้วิจัย

ได้ใช้ทัศนคติเชิงบวกพัฒนากระบวนการวาดภาพของตนเอง ทั้งๆ ที่เกิดมาเป็นผู้พิการด้านการเคลื่อนไหว จนสามารถสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานานนับสิบปี พิสูจน์ตนเองจนเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะไทยได้ในที่สุด

1.2 ทัศนคติเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

จากการศึกษาความหมายของทัศนคติ ทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจความหมายของทัศนคติพอสมควร จึงจำเป็นต้องการศึกษาเหตุผลในการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมให้ได้มากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้ทำการค้นคว้าเพิ่มเติมอีกว่า การที่ผู้วิจัยจะทำการเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมได้นั้นจะต้องเริ่มแก้ไขจากต้นเหตุ หรือกระบวนการต่างๆ เพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมได้อย่างไร ผู้วิจัยพบว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึง กระบวนการซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างและหน้าที่ของระบบสังคม เมื่อมีความคิดใหม่ๆ จะถูกประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมา มีการแพร่กระจายออกไป และได้รับการยอมรับหรือไม่ยอมรับ จนนำไปสู่ผลกระทบต่อสังคม นั่นหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้เกิดขึ้นแล้ว (Rogers อ้างถึงใน กนกพร ฉิมพลี, 2561: 127)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พยายามค้นหาเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเพื่อให้เข้าใจถึงต้นเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลง เป็นระบบความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางด้าน โครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและระหว่างส่วนประกอบของสังคมนั้น เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างชาวชนบทและชาวเมือง เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมดังกล่าวนี้ย่อมเกิดขึ้นในระดับกลุ่มบุคคลและในระดับสถาบันทางสังคมไม่ว่าจะเป็นในสถาบันครอบครัว เครือญาติ หรือสถาบันเศรษฐกิจ ก็เป็นไปได้ (สุริชัย หวันแก้ว อ้างถึงใน กนกพร ฉิมพลี, 2561: 128)การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบสังคม โครงสร้างทางสังคมและความสัมพันธ์ของคนในสังคม โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถเป็นรูปแบบทั้งบวกและลบหรือที่เป็นคุณประโยชน์หรือโทษก็เป็นได้ (กนกพร ฉิมพลี, 2561: 128)

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยคิดว่าการนำเอาศิลปะมาเป็นส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมบ้าง ไม่มากก็น้อย น่าจะเกิดผลดีต่อสังคมในปัจจุบัน จึงพยายามทำตรงจุดนี้ อย่างน้อยก็ให้เป็นประโยชน์ การเสริมสร้างกำลังใจแก่ผู้พิการ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคม จึงเป็นระบบโครงสร้างพื้นฐานของสังคม เริ่มตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน องค์กร ระดับจังหวัดหรือประเทศ จนเกิดเป็นมาตรฐานทางสังคมใหม่เพื่อสิ่งที่ดี ในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงเพื่อสังคมก็เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งที่ยังสังคมกำลังสับสน เพื่อเป็นทางออกให้เสมอภาคกับทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน

1.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

การที่ผู้วิจัยจะสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางสังคมได้นั้น จึงจำเป็นต้องหาปัจจัยต่างๆ มาประกอบ เพื่อเป็นแนวทางที่ถูกต้องก่อนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จึงจะทำให้ผลงานนั้นสามารถเข้าถึงผู้ชมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีดังต่อไปนี้

1.3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สภาพทางภูมิอากาศและภูมิประเทศ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยนี้และมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบันเป็นเรื่องที่หาได้ยาก เมื่อเกิดขึ้นแล้วไม่ค่อยมีผลมากนัก ทั้งนี้เนื่องจากมนุษย์มีวิถีการที่เจริญก้าวหน้ามาก สามารถหาทางป้องกันแก้ไขได้ สำหรับประสบการณ์ของผู้วิจัย การจะเปลี่ยนแปลงทางกายภาพถือว่าทำได้ยากมาก เพราะว่าเป็นชุมชนที่อยู่ในชนบทห่างไกล และชุมชนมีวัฒนธรรม ความเชื่อที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน

1.3.2 การเปลี่ยนแปลงทางประชากร การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ในเมือง หรือการกระจายของประชากรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จะเกิดการอพยพหรือรู้จักปรับปรุงวิธีการในการเพิ่มประชากร นอกจากนี้ ถ้าประชากรในสังคมหนึ่งมีจำนวนน้อย การขยายการทำอุตสาหกรรมทำได้ลำบาก เพราะระบบอุตสาหกรรมต้องอาศัยการแบ่งงาน ถ้าคนน้อยก็อาจจะไม่พอกับตำแหน่งที่มีอยู่ หรือการเคลื่อนย้ายประชากรจากชนบทสู่เมืองก็จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและอาจเป็นปัญหาสังคมได้ เนื่องจากสังคมชนบทและสังคมเมือง มีลักษณะความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน การจะปรับชีวิตจึงเป็นไปได้ลำบาก ผู้วิจัยเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางประชากร มีผลต่อสังคมมาก โดยเฉพาะในสังคมที่กำลังพัฒนาถ้ามีอัตราการเกิดเพิ่มมากขึ้น ครอบครัวในสังคมที่กำลังพัฒนา ส่วนมากจะรับภาระการเลี้ยงดูบุตรให้มีคุณภาพดีนั้นยาก และตกเป็นภาระของรัฐที่จะต้องช่วยเหลือพัฒนาประชาชนก่อน ซึ่งแทนที่จะได้ใช้เงินเพื่อการพัฒนาด้านอื่นๆ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงประชากรนับว่ามีผลต่อสังคมอย่างมาก ถ้าประชากรขาดคุณภาพ ขาดการศึกษา มีการว่างงาน จะมีผลกระทบต่อด้านอื่นๆ ในสังคมเป็นอย่างมาก ปัญหาสังคมจะเกิดขึ้นในสังคมที่กำลังพัฒนา ซึ่งผิดกับประชากรในประเทศที่พัฒนาแล้ว ประชากรมีคุณภาพและอัตราการเกิดของประชากรไม่สูงนัก เป็นผลทำให้การเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว

1.3.3 การอยู่โดดเดี่ยวและการติดต่อ การผสมกันทางวัฒนธรรม ได้แก่ การที่วัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้มาติดต่อกัน ซึ่งอาจจะเป็นโดยการบังคับข่มขู่ หรือโดยสมัครใจหรือโดยชักชวนก็ได้ สังคมที่อยู่ในเขตของการติดต่อจะเป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลง เมื่อวัฒนธรรมย่อยได้กระจายเผยแพร่เข้ามา สังคมที่มีการติดต่อกับสังคมอื่นจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและ

เป็นไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อกันเป็นไปได้หลายรูปแบบ เช่น การเดินทางย่อมทำให้วัฒนธรรมที่มีอยู่เดิมผสมผสานกับวัฒนธรรมใหม่ การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ การบังคับทางการเมือง หรือ การยึดอาณานิคม เป็นต้น การผสมกันทางวัฒนธรรมผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจุบันสังคมไทยส่วนใหญ่กำลังอยู่ในจุดนี้ เพราะพื้นฐานการติดต่อสื่อสารกันของสังคม ขยายตัวอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ทำให้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดจากการผสมกันทางวัฒนธรรมเพราะด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว

1.3.4 โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม โครงสร้างทางสังคมมีผลต่ออัตราการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่อำนาจส่วนใหญ่ตกอยู่กับผู้อาวุโส เช่น สังคมจีนจะมีแนวโน้มชอบการเปลี่ยนแปลงน้อย ไม่ยอมรับสิ่งใหม่ หรือในสังคมที่เน้นถึงรูปแบบความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม และฝึกให้บุคคลรับผิดชอบต่อกัน จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จะตรงกันข้ามกับสังคมที่เน้นปัจเจกบุคคล จะเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายมาก โครงสร้างทางสังคมที่เหนียวแน่น บทบาทของบุคคล หน้าที่ ศักดิ์ศรี สิทธิ ไม่เปลี่ยนแปลง ยึดถือประเพณีจะไม่ยอมและต่อต้านการเปลี่ยนแปลงในสังคมเช่นนี้ การจัดระเบียบสังคมและการควบคุมธรรมชาติมีน้อย เพราะว่ามีมนุษย์มีความรู้การศึกษาต่างกัน พอมีการเปลี่ยนแปลงจึงกลัวจะเกิดอันตรายแก่ตนและส่วนรวม อย่างไรก็ตามก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เพราะว่าตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงเสมอ สำหรับผู้พิจารณาควรได้รับการยอมรับจากสังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตเสมือนคนปกติทั่วไป โดยเฉพาะผู้พิจารณาที่มีความสามารถด้านศิลปะยังคงได้รับการสนับสนุนให้ได้รับการยอมรับมากขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ผู้วิจัยเห็นว่าสังคมไทยส่วนใหญ่ยังคงอยู่กับผู้อาวุโสมีอำนาจในการตัดสินใจในชุมชนเป็นอย่างมาก อาจเป็นเพราะสังคมไทยถูกสอนให้ต้องเคารพและเชื่อฟังเสมอ ทำให้โอกาสใหม่ๆ หรือสิ่งดีๆ ที่คนรุ่นใหม่เสนอ ก็ไม่อาจได้รับการยอมรับของผู้อาวุโสได้

1.3.5 ทัศนคติและคุณค่า การเปลี่ยนแปลงจะเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับชาวตะวันตก ซึ่งส่วนมาก ภูมิใจในความก้าวหน้าและทันสมัย แต่ละสังคมจะมีทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ทัศนคติของสังคมที่ยกย่องบูชาบรรพบุรุษ อดีต ความมีเกียรติ และการเชื่อฟังผู้สูงอายุกว่า จะยึดถือประเพณีพิธีกรรมต่างๆ การเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปอย่างช้า และไม่เต็มใจเปลี่ยน เมื่อวัฒนธรรมคงอยู่นาน คนในสังคมจะทึกทักเอาว่ามันเป็นเช่นนั้นตลอดไป และจะมีแนวโน้มหลงในชาติของตน โดยมองเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างในวัฒนธรรมของชาติตนเป็นสิ่งที่ดีเลิศและถูกต้องไม่มีชาติใดจะเทียบได้ กลุ่มต่างๆ ในสังคมจะแสดงถึงการยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกัน การเปลี่ยนแปลงของแต่ละสังคมจะมีทั้งพวกคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ ซึ่งอาจจะมีการยอมรับการ

เปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งและอาจมีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงในอีกอย่างหนึ่ง โดยไม่มีสังคมใดที่จะรับการเปลี่ยนแปลงโดยเท่าเทียมกัน

1.3.6 การเล็งเห็นความจำเป็น อัตราและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงของสังคมขึ้นอยู่กับความจำเป็นซึ่งสมาชิกของสังคมเล็งเห็น การเปลี่ยนแปลงในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการใหม่ๆ ขึ้น ซึ่งเป็นความต้องการตามความจำเป็นจริงๆ เช่น การขยายเมืองทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องมีการสาธารณสุข สาธารณูปโภค ระบบโรงงาน ระบบอุตสาหกรรม จำเป็นต้องมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อผู้พิการด้านศิลปะ ซึ่งความจำเป็นและความต้องการเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการประดิษฐ์คิดค้นต่างๆ ขึ้น ในสังคมตะวันตกมีนโยบายที่สนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลง เพราะการเปลี่ยนแปลง มุ่งไปสู่ความเจริญก้าวหน้า สนับสนุนให้เยาวชนมีความคิดริเริ่ม เพราะฉะนั้น จะเกิดมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ส่วนมากการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นโดยรัฐเป็นผู้วางแผน โดยต้องกำหนดจุดหมายปลายทาง และวิธีที่จะก้าวไปสู่จุดหมายเหล่านี้ล่วงหน้า เพื่อความเป็นระเบียบของสังคม และเกิดประโยชน์ต่อสังคม สำหรับผู้พิการในไทย การเข้าถึงผู้พิการยังขาดประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างการมีกฎหมายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้พิการมากขึ้น แต่ก็ยังไม่สามารถแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ เช่น การสร้างระบบสาธารณูปโภคสำหรับผู้พิการ การสร้างทางลาด บางสถานที่ที่ผู้พิการก็ยังไม่สามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.7 พื้นฐานทางวัฒนธรรม จะหมายถึงในแง่ของการเพิ่มพูนความรู้และเทคนิคที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประดิษฐ์คิดค้น ในขณะที่พื้นฐานทางวัฒนธรรมเจริญขึ้น การเพิ่มจำนวนของสิ่งประดิษฐ์และการค้นพบจะเป็นไปได้มากขึ้น (ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2541: 327-329)

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในระดับมหภาค เพราะเป็นขั้นพื้นฐานของสังคมต่อระดับจุลภาค ก็เพื่อจะให้เห็นคุณค่าและความสามารถของผู้พิการมากยิ่งขึ้น พร้อมพัฒนาและส่งเสริม ให้โอกาสผู้พิการได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างภาคภูมิใจ ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะสามารถพิสูจน์ให้เห็นว่าทำได้แต่ก็ยังไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องให้สังคมที่มีอิทธิพลเข้ามาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนในมิติต่างๆ

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

นอกจากหลักการต่างๆ ด้านทัศนคติทางสังคมแล้ว ผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อประกอบการสร้างสรรค์ผลงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจากแรงบันดาลใจของผู้วิจัยได้ส่งผลต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะในด้านของจิตใต้สำนึก ความรู้สึก และเหตุผลทางจิตวิทยามาเป็นตัวประกอบสำคัญก่อนการสังเคราะห์งานจิตรกรรม เพื่อให้เข้าใจองค์ประกอบของจิตที่กำลังจะถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะ ดังนี้

2.1 แนวทฤษฎีของกลุ่มจิตวิทยาจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis)

กลุ่มจิตวิทยาในกลุ่มนี้เน้นความสำคัญของ “จิตไร้สำนึก” (Unconscious mind) ว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรม กลุ่มนี้จัดเป็นกลุ่ม “พลังที่หนึ่ง” (The first force) ที่แหวกวงล้อมจากจิตวิทยายุคเดิม นักจิตวิทยาในกลุ่มจิตวิเคราะห์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป ได้แก่ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856-1939) และส่วนใหญ่แนวคิดในกลุ่มจิตวิเคราะห์นี้เป็นของซิกมันด์ ฟรอยด์ ซึ่งเป็นจิตแพทย์ชาวออสเตรีย เขาอธิบายว่าจิตของคนเรามี 3 ส่วน คือ จิตสำนึก (Conscious mind) จิตกึ่งรู้สำนึก (Preconscious mind) และจิตไร้สำนึก (Unconscious mind) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

จิตสำนึก เป็นสภาพที่รู้ตัวว่าคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไร หรือกำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด เมื่อแสดงพฤติกรรมอะไรออกไปก็แสดงออกไปตามหลักเหตุและผล แสดงตามแรงผลักดันจากภายนอกสอดคล้องกับหลักแห่งความเป็นจริง (Principle of reality)

จิตกึ่งรู้สำนึก เป็นจิตที่เก็บสะสมข้อมูลประสบการณ์ไว้มากมาย ไม่ได้รู้ตัวในขณะนั้น แต่พร้อมให้ดึงออกมาใช้ พร้อมเข้ามาอยู่ในระดับจิตสำนึก เดินสวนกับคนรู้จัก เดินผ่านเลยมาแล้วนึกขึ้นได้รีบกลับไปทักทายใหม่ เป็นต้น และอาจถือได้ว่าประสบการณ์ต่างๆ ที่เก็บไว้ในรูปของความจำเป็นส่วนของจิตกึ่งรู้สำนึกด้วย เช่น ความขมขื่นในอดีต ถ้าไม่คิดถึงก็ไม่รู้สึกอะไร แต่ถ้านั่งทบทวนเหตุการณ์ที่ไรก็ทำให้เศร้าได้ทุกครั้ง เป็นต้น

จิตไร้สำนึก เป็นส่วนของพฤติกรรมภายในที่เจ้าตัวไม่รู้สึกตัวเลย อาจเนื่องมาจากเจ้าตัวพยายามเก็บกดไว้ เช่น อิจฉาน้อง เกลียดแม่ อยากทำร้ายพ่อ ซึ่งเป็นความต้องการที่สังคมไม่ยอมรับ หากแสดงออกไปมักถูกลงโทษ ดังนั้นจึงต้องเก็บกดไว้ หรือพยายามที่จะลืม ในที่สุดดูเหมือนลืมได้ แต่ที่จริงไม่ได้หายไปไหนยังมีอยู่ในสภาพจิตไร้สำนึก จิตไร้สำนึกยังอาจเป็นเรื่องของอิด (Id) ซึ่งมีอยู่ในตัวเรา เป็นพลังที่ผลักดันให้เราแสดงพฤติกรรมตามหลักแห่งความพอใจ (Principle of pleasure) แต่สิ่งนั้นถูกกดหรือข่มไว้จนถอยร่นไปอยู่ในสภาพที่เราไม่รู้ตัว ส่วนของจิตไร้สำนึกจะแสดงออกมาในรูปของความฝัน การละเมอ การปลั่งปากพูด การแสดงออกทางด้านจินตนาการ วรรณคดี ศิลปะ ผลงานด้านวิทยาศาสตร์ การกระทำที่ผิดปกติต่างๆ แม้กระทั่งการระเบิดอารมณ์รุนแรงเกินเหตุ บางครั้งก็เป็นเพราะจิตไร้สำนึกที่เก็บกดไว้ ซิกมันด์ ฟรอยด์มีความ

เชื่อว่า จิตไร้สำนึกมีอิทธิพลและมีบทบาทสำคัญต่อบุคลิกภาพและการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์มากที่สุด ทั้งยังเชื่อว่า ความก้าวร้าวและความต้องการทางเพศ เป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อพฤติกรรม

นอกจากจิตสำนึก จิตกึ่งรู้สึกรู้สึก และจิตไร้สำนึก ซิกมันด์ ฟรอยด์ได้แบ่งองค์ประกอบของพลังจิต (Psychic energy) เป็น 3 ส่วน คือ Id, Ego และ Super ego ซึ่งเป็นแรงขับให้กระทำพฤติกรรมต่างๆ โครงสร้างของบุคลิกภาพ (Structure of Personality) ซิกมันด์ ฟรอยด์ เชื่อว่าโครงสร้างของบุคลิกภาพจะประกอบด้วย อิด (Id) อีโก้ (Ego) และซูเปอร์อีโก้ (Superego) โครงสร้างบุคลิกภาพ มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 อิด (Id) จะเป็นต้นกำเนิดของบุคลิกภาพ และเป็นส่วนที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด Id ประกอบด้วยแรงขับทางสัญชาตญาณ (Instinct) ที่กระตุ้นให้มนุษย์ตอบสนองความต้องการความสุข ความพอใจ ในขณะที่เดียวกันก็จะทำหน้าที่ลดความเครียดที่เกิดขึ้น การทำงานของ Id จึงเป็นไปตามหลักความพอใจ (Pleasure Principle) ที่ไม่คำนึงถึงความเหมาะสมตามความเป็นจริง จะเป็นไปในลักษณะของการใช้ความคิดในขั้นปฐมภูมิ (Primary Process of Thinking) เช่น เด็กหิวก็จะร้องให้ทันที เพื่อตอบสนองความต้องการของเขา และส่วนใหญ่ที่อยู่ในระดับจิตไร้สำนึก หรือในอดีตผู้วิจัยยังไม่เข้าใจความผิดปกติของตนเอง ทำให้ต้องร้องขอความช่วยเหลือจากครอบครัว และสังคมอยู่เป็นประจำ

2.1.2 อีโก้ (Ego) จะเป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ทำหน้าที่ประสาน Id และ Superego ให้แสดงบุคลิกภาพออกมา เพื่อให้เหมาะสมกับความเป็นจริงและขอบเขตที่สังคมกำหนด เป็นส่วนที่ทารกเริ่มรู้จักว่าตนเองนั้นเป็นใคร Ego ขึ้นอยู่กับหลักแห่งความเป็นจริง (Reality Principle) ที่มีลักษณะของการใช้ความคิดในขั้นทุติยภูมิ (Secondary Process of Thinking) ซึ่งมีการใช้เหตุผล มีการใช้สติปัญญา และการรับรู้ที่เหมาะสม และ Ego เป็นส่วนที่อยู่ในระดับจิตสำนึกเป็นส่วนใหญ่ ยกตัวอย่างของผู้วิจัย เมื่อโตขึ้นก็เริ่มมีความคิดและจินตนาการเป็นของตนเอง เริ่มคิดวิเคราะห์และหาหนทางที่จะไปต่อโดยการใช้เหตุผลต่างๆ มาประกอบขอความช่วยเหลือ

2.1.3 ซูเปอร์อีโก้ (Superego) เน้นเป็นส่วนที่ทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมจรรยา บรรทัดฐานของสังคม ค่านิยม และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ซึ่งทำหน้าที่ผลักดันให้บุคคลประเมินพฤติกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมโนธรรม จริยธรรม ที่พัฒนามาจากการอบรมเลี้ยงดู โดยเด็กจะรับเอาค่านิยม บรรทัดฐานทางศีลธรรมจรรยา และอุดมคติที่พ่อแม่สอนเข้ามาไว้ให้ตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลาที่เด็กมีอายุประมาณ 3 – 5 ขวบ (ระยะ Oedipus Complex) และเด็กจะพัฒนาความรู้สึกเหล่านี้ไปตามวัย โดยมีสภาพแวดล้อมทางบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญ การทำงานของ Superego จะขึ้นอยู่กับหลักแห่งจริยธรรม (Moral Principle) ที่ห้ามควบคุมและจัดการ

ไม่ให้ Id ได้รับการตอบสนองโดยไม่คำนึงถึงความผิดชอบชั่วดี โดยมี Ego เป็นตัวกลางที่ประสานการทำงานของแรงผลักดันจาก Id และ Superego โดยทั่วไปแล้ว Superego จะเป็นเรื่องของการณ์มโนธรรม (Conscience) ที่พัฒนามาจากการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ หรือผู้อบรมเลี้ยงดู ซึ่งเป็นค่านิยมที่พ่อแม่ถ่ายทอดให้สูงกว่า สิ่งใดที่ควรประพฤติปฏิบัติหรือไม่อย่างไร ส่วนนี้จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกผิด (Guilt Feeling) ที่จะติดตามรบกวนจิตใจของบุคคล เมื่อกระทำการสิ่งใดที่ขัดต่อมโนธรรมของตนเองและส่วนที่เรียกว่าอุดมคติแห่งตน (Ego-Ideal) ที่พัฒนามาจากการเอาแบบอย่าง (Identification) จากบุคคลที่เคารพรัก เช่น พ่อแม่ ผู้อบรมเลี้ยงดู และคนใกล้ชิด ทำให้เด็กรับรู้ว่าจะใดควรประพฤติปฏิบัติเพื่อจะได้รับการยอมรับและความชื่นชมยกย่อง ซึ่งทำให้เกิดความอึดอัดใจเมื่อได้ทำตามอุดมคติของตนบางส่วนของ Superego จะอยู่ในระดับ จิตสำนึกและบางส่วนจะอยู่ในระดับจิตไร้สำนึก (ยูพาม หามาตร, 2553: 29-38) ยกตัวอย่าง เมื่อผู้วิจัยเจริญเติบโตขึ้นก็เริ่มเกิดซูเปอร์อีโก้ที่มาจากจิตใต้สำนึกของตนเองว่าชีวิตควรเดินทางด้วยตนเองอย่างไร และหาวิธีใช้ชีวิตโดยที่ไม่ต้องเป็นภาระของสังคมอีกต่อไปได้อย่างไร ซึ่งทั้งหมดเกิดจากการเลี้ยงดูและการอบรมสั่งสอนของครอบครัวทำให้ใช้จิตใต้สำนึกพิจารณาผิดชอบชั่วดีได้ด้วยตนเอง

จากทฤษฎีจิตวิทยาจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้รับโอกาสและการเลี้ยงดูแบบคนปกติทั่วไป หากแต่ประสบการณ์การเรียนรู้และการใช้ชีวิตแตกต่างจากคนปกติในส่วนของผู้วิจัย ซึ่งมีประสบการณ์ชีวิตตั้งแต่เด็กจนโต “ลำบาก” กว่าบุคคลทั่วไป ให้ความสำคัญต่อเรื่องของการมีจิตสำนึกที่ดี แปรเปลี่ยนพลังลบเป็นพลังบวก โดยอาศัยจิตใต้สำนึกของผู้วิจัยมามีบทบาทในการผลักดันตนเองอยู่เสมอ

2.2 ทฤษฎีฟรอยด์ยุคใหม่ (Neo – Freudian theory)

จากทฤษฎีของฟรอยด์ ผู้วิจัยได้พยายามศึกษาเหตุและผลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อให้เข้าใจระบบทางจิตวิทยามากขึ้น โดยเฉพาะปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา ดังเช่น ทฤษฎีของฟรอยด์ ในระยะต่อมาปรากฏว่าผู้ร่วมงานและลูกศิษย์ของเขาบางคนไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดบางประการ โดยเฉพาะความคิดที่ว่า บุคลิกภาพของคน ซึ่งได้เน้นว่าเกิดจากสัญชาตญาณความต้องการทางเพศ (Sexual instincts) เรียกว่า “กลุ่มทฤษฎีฟรอยด์ยุคใหม่” (Neo-Freudians) มีแนวความคิดที่แตกต่างออกไปใน 2 ประเด็นที่สำคัญคือ

2.2.1 เชื่อว่าปัจจัยตัวแปรทางด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social and cultural variables) มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของคนมากกว่าแรงขับทางด้านชีววิทยา (Biological drives) เสียอีก

2.2.2 การศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพของซิกมันด์ ฟรอยด์ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการสังเกตจากคนในขณะที่ได้รับการรบกวนทางอารมณ์เป็นพื้นฐาน ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าการหยั่งรู้การพัฒนาบุคลิกภาพของคนอย่างแท้จริงควรจะใช้วิธีการสังเกตคนในขณะที่เขาอยู่ใน

สภาพแวดล้อมทางสังคมตามปกติควบคู่ไปด้วย ตามแนวความคิดของคนกลุ่มนี้ทำให้เกิดทฤษฎีใหม่เรียกว่า “ทฤษฎีสังคมและวัฒนธรรม” (Social/cultural theories) โดยมีวิธีจำแนกบุคลิกภาพคนโดยอาศัยปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมไว้แตกต่างกัน แต่ที่ได้รับการยอมรับค่อนข้างมาก คือแนวคิดของ คาร์ล จี จุง (ยูพามหามาตร, 2553: 34)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีของ فروยด์ยุคใหม่ มีการแย้งกันของระหว่างจิตใต้สำนึก และสังคม วัฒนธรรม นำมาประกอบการพิจารณาบุคลิกภาพด้วย เพราะสังคมและวัฒนธรรมมีผลต่อพฤติกรรมบุคคลที่แสดงออกมา ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมโดยรวมของแต่ละบุคคลด้วย ส่วนด้านงานศิลปะ เชื่อว่าศิลปินทุกคนไม่ว่าจะพิการหรือปกติก็ย่อมเกิดการพิจารณาความคิดจากจิตใต้สำนึกของแต่ละคน จะสังเกตได้จากผลงานของศิลปินที่ถ่ายทอดออกมาจากความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกันและหลากหลาย เพราะศิลปินทุกคนย่อมได้รับการเลี้ยงดูอบรม และศึกษามาแตกต่างกัน สังคมที่อยู่อาศัยก็แตกต่างกัน

2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow Hierarchical Theory of Motivation)

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าถึงกระบวนการที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางสังคม และเหตุผลต่างๆ มาประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งในด้านของจิตใต้สำนึกในแต่ละช่วงวัย ซึ่งพบว่าทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่มีเหตุผลที่ให้คำตอบได้ดีที่สุด สำหรับการถ่ายทอดผลงานวิจัยชุดนี้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาสโลว์ ผู้นำจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) ได้อธิบายกระบวนการของแรงจูงใจไว้ว่า การจูงใจเกิดจากความต้องการของมนุษย์ซึ่งจะต้องเป็นไปตามลำดับขั้น มีทั้งสิ้น 5 ขั้น ดังนี้

2.3.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เช่น ความหิว ความต้องการทางเพศ ความต้องการทางอากาศ ต้องการพักผ่อน นอนหลับ เป็นต้น ความต้องการขั้นนี้ทำให้เกิดการตอบสนองด้วยการรับประทานอาหาร การดื่ม การหายใจ การนอน รวมทั้งการตอบสนองความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2.3.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะแสวงหาหลักประกันและความอุ่นใจให้กับตนเอง เนื่องจากการที่บุคคลรู้สึกถึงความไม่แน่นอน ไม่มั่นคง และไม่ปลอดภัย ที่อาจเกิดขึ้นได้กับตนเอง ทรัพย์สิน ครอบครัว ฐานะ การงาน ตำแหน่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวบุคคลที่เกิดความต้องการขั้นนี้จึงแสดงพฤติกรรมด้วยการตั้งใจทำงาน เก็บเงิน ประกันภัย ประกันชีวิต พยายามหาอาชีพที่คิดว่ามั่นคงที่สุดให้กับตัวเอง เป็นต้น

2.3.3 ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก (Belongingness and Love Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะเป็นที่รักของบุคคลอื่น รวมทั้งมีความต้องการที่จะให้สังคมในระดับ

ต่างๆ เช่น ครอบครัว สถานศึกษา กลุ่มเพื่อน สถานที่ทำงาน ฯลฯ ที่คนเป็นสมาชิกอยู่ในฐานะที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเหล่านั้นด้วย ความต้องการขั้นนี้เกิดจากธรรมชาติของความเป็นสัตว์สังคมของมนุษย์ที่ไม่ต้องการจะอยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง จึงเกิดการแสวงหาเพื่อให้ได้รับการตอบสนองทางจิตใจ โดยพยายามจะสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลทั้งหลาย เช่น การเอาใจใส่ ช่วยเหลือให้ความร่วมมือ ตอบแทน การแสดงความห่วงใย เป็นต้น

2.3.4 ความต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น (Self-esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับการเคารพยกย่องจากสมาชิกคนอื่นๆ ในสังคมว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีประโยชน์ มีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป บุคคลที่มีความต้องการในขั้นนี้จะพยายามแสวงหาคำแนะนำ ขสถาบรรดาศักดิ์ เกียรติยศ ชื่อเสียง ฐานะทางการเงิน และอำนาจให้กับตนเอง เพราะเรียนรู้ว่า สิ่งเหล่านี้จะสามารถตอบสนองความต้องการในขั้นนี้แก่ตนเองได้

2.3.5 ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Self-actualization Needs) ความต้องการในขั้นนี้มาตลอดถือว่าเป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่ทุกคนปรารถนาและมีความต้องการจะไปถึงเป็นขั้นอุดมคติของบุคคลที่ทุกคนใฝ่ฝัน แต่มีบุคคลจำนวนไม่มากนักที่จะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ขั้นสูงสุดนี้ได้ ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในขั้นนี้จะต้องเข้าใจตระหนักเกี่ยวกับตนเองได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถอย่างไรและมีแค่ไหน นอกจากนี้ยังมีความมุ่งมั่นที่จะนำความสามารถที่ตนเองมีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลอื่นและสังคมที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ ดังนั้น ความต้องการในขั้นนี้จึงไม่ใช่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของตนเอง แต่จะคำนึงถึงประโยชน์ที่สังคมจะได้รับตามอุดมคติที่ตนตั้งไว้ เพราะฉะนั้นบุคคลที่จะสามารถพัฒนาตนเองมาถึงขั้นนี้ได้จึงได้ชื่อว่าเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แล้ว

มาสโลว์กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการในการแสวงหาสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ และความต้องการนี้จะพัฒนาขึ้นตามลำดับต่อไปเรื่อยๆ แม้ว่าตนเองหรือบุคคลอื่นจะรู้ตัว มองเห็นหรือไม่ก็ตาม ชีวิตของบุคคลจะมีความต้องการตามลำดับขั้น โดยจะมีความต้องการขั้นพื้นฐานเป็นลำดับแรกต่อเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานแล้ว จึงมีความต้องการขั้นสูงต่อไป ตามลำดับโดยไม่ข้ามขั้น (เดิมศักดิ์ คทวณิช 2546: 156 – 158)

ภาพที่ 1 แสดงความต้องการทั้ง 5 ลำดับชั้นตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

“A Theory of Human motivation”, Psychological Review vol.50 (1943): 370-396

อ้างอิง สุรางค์ ไคว์ตระกูล, (2556, : 160)

ความต้องการทั้ง 5 ชั้นตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้ มาสโลว์เชื่อว่าจะต้องเป็นไปตามลำดับชั้นเสมอไม่มีการข้ามชั้น กล่าวคือ มนุษย์ทุกคนจะเกิดความต้องการชั้นที่ 1 ก่อน ได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย จนกระทั่งเมื่อสามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายแล้ว ความต้องการชั้นที่ 2 ได้แก่ ความมั่นคงและความปลอดภัยจึงจะเกิดขึ้น เมื่อได้รับการตอบสนองความบันเทิงในชั้นที่ 2 พอสมควรแล้ว ความต้องการชั้น 3, 4 และ 5 จะตามมาเป็นลำดับ มาสโลว์เชื่อว่าถ้าชั้นหนึ่งชั้นใดยังไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลนั้นจะไม่เกิดความต้องการชั้นสูงขึ้นไปอย่างเด็ดขาด เช่น ถ้าทราบใดก็ตามที่บุคคลยังขาดแคลนอาหารอยู่ บุคคลนั้นจะไม่เกิดความต้องการที่จะทำประกันภัยหรือประกันชีวิตอย่างแน่นอน หรือบางคนจะไม่สนใจว่าสังคมจะยอมรับหรือไม่ แต่เพื่อทำให้ตนเองหายจากความหิว บางครั้งจึงอาจใช้วิธีขโมยอาหารหรือไม่ยอมจ่ายเมื่อรับประทานอาหารเสร็จ เป็นต้น ดังนั้น ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์จึงเปรียบเสมือนกับการขึ้นบันไดที่จะก้าวไปทีละขั้นจนกว่าจะถึงขั้นสูงสุดที่บุคคลพึงประสงค์ (นิภา แก้วศรีงาม และคณะ, 2553: 230)

ตามหลักความพิการของผู้วิจัยที่ผ่านมาที่มีความต้องการอย่างเป็นระดับขั้น โดยเริ่มจากในวัยเด็กก็มีความคิดที่อยากจะมีแขนเหมือนคนปกติ ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานทางกายภาพของผู้วิจัย ต่อมาเมื่อโตขึ้นผู้วิจัยก็ต้องการที่จะได้มีโอกาสเรียนหนังสือเหมือนเด็กทั่วไป และเมื่อเรียนจบในระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยก็มีความพยายามที่จะเป็นนักวาดภาพหรือศิลปินที่มีชื่อเสียง ต่อมาเมื่อเป็นศิลปินวาดภาพแล้ว ก็อยากจะถ่ายทอดวิชาและเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่น จะเห็นได้ว่าความต้องการของผู้วิจัยมีการพัฒนาเป็นระดับขั้น

สรุปได้ว่า ความต้องการของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนกัน เมื่อบุคคลมีความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว จึงส่งผลให้มีแรงผลักดันนำไปสู่ความต้องการขั้นที่สูงต่อไป ทั้งนี้ความต้องการของแต่ละขั้นจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับช่วงอายุของแต่ละบุคคล จึงจะสามารถพบหรือประสบกับสถานการณ์ตามความต้องการต่างๆ เมื่อมีอายุมากขึ้นก็ย่อมจะทำให้มีความต้องการที่สูงขึ้นตามไปด้วย

3. ศิลปะในลัทธิที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าศิลปะในลัทธิต่างๆ โดยการหาเอกลักษณ์ จุดเด่น การจัดวางองค์ประกอบ การสื่อสารผ่านภาพเขียน และวิธีการเล่าเรื่อง เพื่อนำมาประกอบการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าศิลปะลัทธิต่างๆ โดยมีดังต่อไปนี้

3.1 ศิลปะสำนิจนิยม (Realism)

ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) หมายถึง ลัทธิที่มีแนวคิดและการสร้างงานโดยยึดความหมายรับกับสภาพความจริง เป็นความจริงที่มองเห็นได้ และพิสูจน์ได้ในทางศิลปกรรม หมายถึง ผลงานที่เป็นความจริงทั้งเรื่องราวเนื้อหาและรูปแบบในทางภาษาไทย ได้มีผู้บัญญัติศัพท์ไว้ว่า สำนิจนิยม, สำนิจธรรมนิยม, อัศตนิยม, หรือประจักษ์นิยม แต่ในที่นี้ขอใช้คำว่า “เรียลลิสม์” (ประสพ ลีเหมือดกัญ, 2543: 81-82)

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าลัทธิเรียลลิสม์อย่างลึกซึ้ง ทำให้ตีความหมายได้ว่า ศิลปะเรียลลิสม์ จะสื่อความหมายออกมาในรูปแบบการสะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดทางสังคม หรือการดิ้นรน ในเหตุการณ์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ศิลปินมองว่าการใช้ชีวิตประจำวันท่ามกลางสังคมที่มีความหลากหลาย ในเมื่อความจริงเป็นสิ่งที่แล้ว ศิลปินจึงพยายามถ่ายทอดผลงานออกมา โดยเคารพความเป็นจริงตามธรรมชาติ เพื่อสะท้อนเหตุผลทางอุดมคติ ให้เห็นสภาพความเป็นจริงแท้ของสังคม

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า ลัทธิเรียลลิสม์ ศิลปินถ่ายทอดผลงานผ่านงานศิลปะที่เสมือนจริง แสดงถึงตัวตนจริง มีเอกลักษณ์ที่เหมือนจริงอย่างชัดเจน แสดงความรู้สึกรู้สึกในช่วงเวลา

นั้นๆ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ในขณะนั้นออกมาในงานเขียนทางศิลปะในรูปแบบของการจัดองค์ประกอบหรือทางกายภาพ อิริยาบถ กริยาท่าทาง เพื่อให้ความรู้สึก รวมไปถึงบรรยากาศ แสงเงา และรูปทรงต่างๆ มาประกอบด้วยกันเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกหรือเหตุการณ์ขณะนั้น ออกมาให้มากที่สุด อาจจะต้องหาข้อมูลมาประกอบ หรือการศึกษาเพื่อมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาให้ งานมีความสมจริง และสมบูรณ์ตามที่ตามองเห็นมากที่สุด โดยผู้วิจัยใช้จินตนาการหรือแนวทางศิลปะแบบพื้นเพอง สอดแทรกลงในลักษณะเสมือนจริง เพื่อให้ดูน่าสนใจและนำเสนอประสบการณ์ส่วนตัวได้ดียิ่งขึ้น เช่น รูปถ่ายเหตุการณ์จากสถานที่จริง หรือของใช้ส่วนตัว หรือของใช้ที่ผ่านเหตุการณ์นั้นๆ มา เช่น หมอน ที่นอนประจำ คาบที่ต่อสู้ คันไถ ออกมาให้มากที่สุด เพื่อให้ความรู้สึกเสมือนจริงมากที่สุด แล้วมาจัดองค์ประกอบที่ศิลปินจะสร้างสรรค์ผลงานสะท้อนออกมาในรูปแบบชิ้นงานนั้นๆ อาจจะมีการใช้จินตนาการเพื่อสืบ สอดแทรกในผลงานนั้นๆ

3.1.1 ศิลปินที่สำคัญศิลปะสมัยนิยม

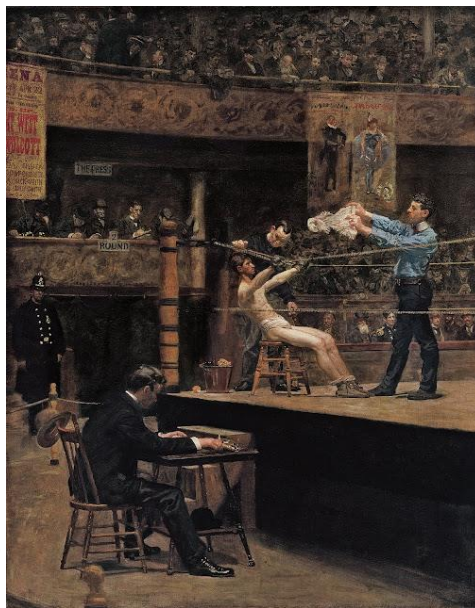
3.1.1.1 ทอมัส เอกินส์ (Thomas Eakins, 1844-1916)

จากการศึกษาชีวประวัติและผลงานของเขาทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ทอมัส เอกินส์ เป็นศิลปินชาวอเมริกัน ที่มีความรู้ความสามารถในด้านงานศิลปะหลายอย่างเช่น จิตรกรรมหรือการเขียนรูปภาพต่างๆ การถ่ายภาพคน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่ จากการหามุมมองที่แปลกใหม่ หรือบรรยากาศของแสงเงา ในเวลานั้นๆ โดยการบันทึกหรือการถ่ายประติมากรรมปั้นดิน ปูน หรือการแกะสลักไม้ และหิน ให้เป็นรูปทรงที่ต้องการในรูปแบบนูนสูงหรือนูนต่ำ เป็นต้น ส่วนใหญ่จะเขียนรูปสีน้ำมัน เป็นรูปคนในครอบครัว บุคคลที่มีชื่อเสียง สถานที่ หรือเหตุการณ์ในช่วงเวลานั้น จากการเห็นหรือการถ่ายภาพและพยายามถ่ายทอดความรู้สึก ตัวอย่างเช่น ภาพ Wrestlers (1899) เป็นภาพเขียนสีน้ำมันที่แสดงออกถึงบรรยากาศที่แสดงถึงความกดดัน เคร่งเครียดจากการถ่ายทอดอิริยาบถ ท่าทางของบุคคลทางสี่หน้า และทางร่างกาย ถ่ายทอดบรรยากาศออกมาจากสี โดยการใช้แสง และเงา ที่ให้ความรู้สึกในช่วงเวลา ณ ขณะนั้น ออกมาจากการคุมโทนสีของบรรยากาศ

ภาพที่ 2 ชื่อภาพ : Wrestlers (1899) ศิลปิน : ทอมัส เอกินส์ ขนาด : 122 x 152 ซม.
 เทคนิค : สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Los Angeles County Museum of Art สหรัฐอเมริกา
 ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/File:Eakins,_Thomas_-_Wrestlers_1899.jpg

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมอีกว่า ทอมัส เอกินส์ ได้รับอิทธิพลจากภาพถ่าย และพยายามสอดใส่ลักษณะเหมือนจริงแบบ Photographic Realism ลงไปในงานสีน้ำมัน ในระหว่างการพักยกของการแข่งขันมวยปล้ำ ค.ศ. 1875 การทดสอบร่างกายของนักมวย ซึ่งกำลังนั่งอยู่ตรงมุมในระหว่างช่วงเวลาพักยก บรรยากาศเคร่งเครียดในสนามมวยที่แออัดยัดเยียด รวมทั้งการปรากฏตัวของตำรวจเช่นนี้ ย่อมดูไม่น่าอภิรมย์นักสำหรับนักเสพศิลปะที่นิยมงานสวยๆ งามๆ แต่คุณค่าทางศิลปะนั้นก็ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง (จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, 2547: 112) ทำให้ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านงานศิลปะ รู้สึกถึงความกดดันในช่วงเวลานั้น ออกมาจากสีหน้า ท่าทางกิริยา และบรรยากาศ ถ่ายทอดให้มีความรู้สึกร่วมในเหตุการณ์นั้น ความกดดันในบรรยากาศจากการใช้โทนสี โทนร้อน และระยะการใช้แสง เงา ท่าทางสีหน้า ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกเหมือนอยู่ในช่วงเวลานั้น

ภาพที่ 3 ชื่อภาพ : Between Rounds (1875) ศิลปิน : ทอมัส เอกินส์ ขนาด : 127 x 101 ซม.
 เทคนิค : สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Philadelphia Museum of Art สหรัฐอเมริกา
 ที่มา : http://www.infinitearttournament.com/2013/02/the-infinite-art-tournament-round-one_16.html

จากการศึกษาผลงานของ ทอมัส เอกินส์ ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบคนและบรรยากาศ ในแต่ละช่วงเวลาที่สื่อออกมาในรูปแบบการใช้สี ให้อารมณ์ที่แตกต่างกัน การแสดงกิริยาท่าทางในรูปสัญลักษณ์ ท่วงท่า อิริยาบถ ออกมาได้อย่างชัดเจน โดยการใช้สี การแทรกสี การทิ้งระยะ แสง และเงา ที่ตกกระทบอย่างลงตัว จนทำให้ผลงานมีเสน่ห์ เน้นแต่ละจุดอย่างมีเอกลักษณ์ อย่างลงตัว จึงทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการศึกษาผลงานของ ทอมัส เอกินส์ มาทำงานในรูปแบบการผสมผสานในด้านแสง และเงา ที่ตกกระทบในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน รวมไปถึงการใช้สีในบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกที่ถ่ายทอดออกมาอย่างลงตัว

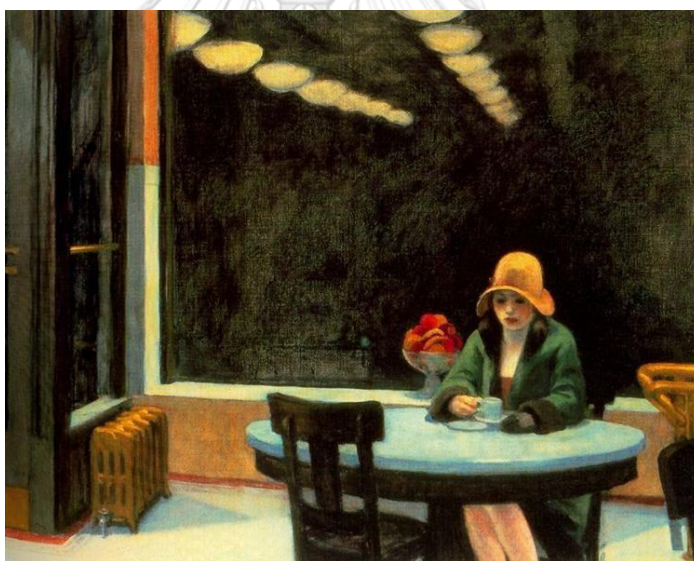
3.1.1.2 เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ (Edward Hopper, 1882-1967)

จากการศึกษาชีวประวัติและผลงานทำให้ผู้วิจัยทราบว่า เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ เป็นจิตรกรชาวอเมริกัน มีความสามารถทางศิลปะทั้งจิตรกรรมและภาพพิมพ์ และเป็นศิลปินที่ได้รับการยอมรับจากศิลปินในผลงานทางด้านศิลปะ มีผลงานที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ เป็นศิลปินยุโรปคนสำคัญในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เริ่มจากการวาดภาพจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัว ซึ่งสัมฤทธิ์ผลในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน หรือสถานที่ เหตุการณ์เพื่อสะท้อนความรู้สึกออกมาจากความเงียบเหงา เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ ได้

ค้นพบแนวทางของตนเองซึ่งต่อมาไม่ว่าเขาจะวาดภาพผู้คนในเมืองใหญ่ตามสถานที่บนเทียงหรืออยู่ในสำนักงาน คนในภาพเหล่านี้ดูเหมือนจะถูกทอดทิ้งให้อยู่ในโลกของความเงียบเหงาว่าเหว่แม้ว่าจะร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมอีกว่า เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ ได้แสดงทักษะการวาดภาพถ่ายทอดความรู้สึกได้ชัดเจนที่เชื่อมโยงอดในการใช้แสงเงา ระยะเวลาในภาพสะท้อนช่วงเวลาต่างๆ ของวันงานของเขาถ่ายทอด “ความเป็นอเมริกันสมัยใหม่” ลงบนสถานที่ได้อย่างที่ไม่มีใครทำได้มาก่อน นอกจากนี้ ยังเป็นผู้ขับเคลื่อนศิลปะอเมริกันเรียลลิสม์ (American Realism) คนสำคัญผู้ซึ่งมองย้อนไปยังเอกินส์ (Eakins) และ โฮเมอร์ (Homer) และส่งต่อแนวทางดังกล่าวไปยังจิตรกรรุ่นหลังอีกด้วย (จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, 2547: 114)

ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างภาพ Automat (1927) ที่ศิลปินถ่ายทอดความเงียบเหงาจากการให้บรรยากาศโทนสี องค์กรประกอบต่อความรู้สึกสะท้อนออกมาจากสีหน้า แวดตา อิริยาบถ ถึงการรอคอยที่ไร้จุดหมายในสถานที่ที่อาจจะมีคนมากมาย แต่มีความเงียบเหงาอยู่ภายในจิตใจ

ภาพที่ 4 ชื่อภาพ : Automat (1927) ศิลปิน : เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ ขนาด : 71 x 91 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Des Moines Art Center สหรัฐอเมริกา

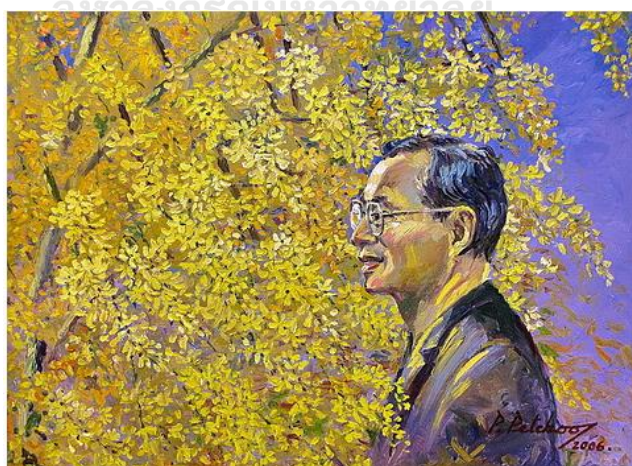
ที่มา : https://www.matichonweekly.com/column/article_217710

จากการศึกษาผลงานของ เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องการจัดองค์ประกอบภาพ แสง และเงา ที่ตกกระทบรุนแรงอย่างชัดเจน การใช้โทนสีในรูปแบบแบนแตมิน้ำหนัก การไล่โทนสีน้ำหนักเข้มไปหาอ่อน การใช้สีในแต่ละสีที่ให้อารมณ์ความรู้สึก

เหมาะสม ในผลงานแต่ละชิ้น จึงเกิดแรงบันดาลใจในการเห็นผลงานและศึกษาเกี่ยวกับผลงานของ เอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ ในรูปแบบการใช้แสง และเงาตัดกันอย่างรุนแรง ทำให้เกิดมิติที่ชัดเจน จึงทำให้นาเทคนิคแสงและเงา ของศิลปินเอ็ดวาร์ด ฮอปเปอร์ มาผสมผสานกับผลงานของผู้วิจัยมาใช้ในผลงาน

3.1.1.3 ศาสตร์เมธี ปัญญา เพ็ชรชู

อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงในด้านศิลปะ เช่น สีนํ้ามัน สีน้ำ และเกรยอง มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่น จากการที่อาจารย์ได้สนใจงานศิลปะตั้งแต่เด็ก เป็นศิลปะที่ได้จุดประกายให้อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู อยากเรียนรู้งานจิตรกรรม จากการมองเห็นรูปดอกกุหลาบที่อยู่บนจานกระเบื้องที่เขียนอย่างสวยงาม จนมีความประทับใจ และอยากเรียนรู้ จึงได้เข้าศึกษาเกี่ยวกับงานศิลปะจนได้สอบบรรจุเป็นอาจารย์สอนศิลปะ ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเพาะช่าง และพัฒนาฝีมือ เทคนิคจากเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน ที่มีความรู้ความสามารถในด้านศิลปะหลายประเภท เช่น ประติมากรรม ภาพพิมพ์ จากการเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่งนี้ อาจารย์ได้พัฒนาฝีมือต่อยอดจากความรู้ความสามารถเพื่อนในวงการศิลปะด้วยกัน หรือคนใกล้ชิด จากการศึกษาและศึกษาผลงานร่วมกันจนนำไปสู่การพัฒนาผลงานมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะตัว จนได้รับการยอมรับจากศิลปินที่มีชื่อเสียงในแวดวงศิลปะว่าเป็นศิลปินที่ถ่ายทอดผลงานศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างภาพผลงานสีน้ำมันของอาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจากการใช้สีที่สดสว่าง ด้วยการใช้เทคนิคหลายๆ อย่าง มาผสมผสานกัน เช่น เทคนิคการใช้หัวแม่มือแทนพู่กัน ที่วัดสีหรือป้ายเพื่อให้เกิดรูปทรงสะท้อนผ่านจิตใจจากภายใน

ภาพที่ 5 ชื่อภาพ : พระบรมฉายาลักษณ์ของในหลวง ศิลปิน : ศ.เมธี ปัญญา เพ็ชรชู
ขนาด : 120 x 100 ซม. เทคนิค: สีนํ้ามัน ปัจจุบันอยู่ที่ : วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประเทศไทย ที่มา : <https://www.gotoknow.org/posts/305595>

จากการศึกษาผลงานของ ศ.เมธี ปัญญา เพ็ชรชู ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการใช้สี แสง และเงา ที่เห็นและมีความรู้สึกเสมือนมีชีวิต การใช้สีที่ดูอ่อนโยนมีเอกลักษณ์ การจัดองค์ประกอบที่ดูลงตัว การทิ้งท้อย่างมีเสน่ห์ที่มีเอกลักษณ์เป็นของศิลปิน โดยเฉพาะการให้อารมณ์ของผลงานแต่ละชิ้นมีความเสมือนจริง จึงทำให้เกิดแรงบันดาลใจจากการที่เคยได้กิน นอน และอยู่กับอาจารย์ การเห็นท่านเขียนงาน การถ่ายทอด การสั่งสอน และเห็นผลงานที่อาจารย์เขียนทุกวัน จึงทำให้มีความประทับใจเกี่ยวกับเรื่องสี ความรู้สึกที่ถ่ายทอดออกมาในแต่ละชิ้น แต่ละผลงานอย่างลงตัว

3.2 ลัทธิเหนือจริง (Surrealism)

เซอร์เรียลลิสม์ เป็นการจัดรูปแบบรูปทรงที่ศิลปินมองข้ามการจัดองค์ประกอบที่แตกต่างจากรูปแบบศิลปะแบบเดิมๆ แต่จะเป็นการสอดแทรกสัญลักษณ์รูปแบบต่างๆ เพื่อสื่อความหมายอย่างน่าค้นหา การใช้สัญลักษณ์แทนความหมายที่จะสื่อออกมา มีแนวคิดที่ออกนอกกรอบ จากความเป็นจริงแต่ยังคงรูปสัญลักษณ์ที่เหมือนจริงอยู่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมอีกว่า เซอร์เรียลลิสม์ มักจะนำเสนอสาระหรือเรื่องราวในอดีต ที่มีผลต่อจิตใจของศิลปิน คือ ความรัก ความสมหวัง ผิดหวัง ความหวาดกลัว และมักจะนำเสนอภาพในด้านลบ เพื่อเป็นการสั่งสอนหรือเสียดสีเย้ยสังคม คล้ายกลุ่มคาตา เป็นเรื่องราวที่ผสมไว้ระหว่างสิ่งที่มองเห็นหรือรับรู้ทางสายตา กับรับรู้ด้วยจิตใจ หรือคิดฝัน มีมิติด้านกาลเวลา ผสมทั้งอดีต ปัจจุบัน ศิลปินจะปรุงแต่งเรื่องราวดังกล่าว แล้วแสดงออกทางจิตรกรรม ประติมากรรมและสื่อผสมตามที่ศิลปินแต่ละคนถนัด แล้วถ่ายทอดเป็นผลงานลักษณะรูปแบบผันแปรความจริง ที่สามารถดูรู้เรื่องหากแต่เรื่องราวและรูปแบบดังกล่าว ไม่อยู่ในสภาวะของความเป็นจริงที่ตามองเห็นในสภาวะธรรมชาติภายนอกจิตใจ เซอร์เรียลลิสม์ มีนัยเฉพาะที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังการสร้างสรรคผลงานนั้นด้วย การที่จะสื่อสารผ่านผลงานศิลปะออกจากจิตใต้สำนึกหรือความฝันของศิลปินกลุ่มนี้ ศิลปินส่วนใหญ่มักชอบเขียนภาพมาจากจิตใต้สำนึก เขียนเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตนเองไว้มาก และด้วยสีสันที่สะดุดตา (สดชื่น ชัยประสาธน์, 2539: 20)

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า เซอร์เรียลลิสม์ เป็นศิลปะที่มีจินตนาการเป็นส่วนสำคัญ การแสดงออก จินตนาการ คือจิตไร้สำนึก และจิตไร้สำนึกนี้เป็นภาวะของความฝัน ที่มีขบวนการต่อเนื่องกันซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะได้ สิ่งที่เราเห็นจากโลกภายนอก เป็นเพียงปรากฏการณ์การแทรกแซงความงามของธรรมชาติ ความมหัศจรรย์ของจินตนาการเป็นเพียงอย่างเดียวที่สามารถสร้างศิลปะให้สมบูรณ์ได้ และยังให้ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหมายต่อความรู้สึกของมนุษย์ การสร้างสรรคผลงานศิลปะของผู้วิจัย จึงเป็นจินตนาการที่เกิดจากความจริงที่ถ่ายทอดเรื่องราวเสียดสีสังคมในแต่ละยุคสมัย และสิ่งที่ศิลปินประสบพบเจอมา ถูกนำมาถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมและประติมากรรม ทำให้สะท้อนถึงจิตใจของศิลปิน และปัญหาสังคมที่กำลัง

ประสบอยู่ในแต่ละยุค ซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะนี้ก็มีความผันแปรไปตามยุคสมัย โดยหยิบยกเหตุการณ์ในขณะนั้นที่โดดเด่นมาสร้างศิลปะ เป็นการใช้รูปแบบจินตนาการเพิ่มเติมเพื่อแสดงออกถึงความต้องการในขณะนั้นว่าจะถ่ายทอดอะไรออกมา จะสื่อถึงอะไรให้ผู้ชมผลงานศิลปะมีความรู้สึกที่ร่วมออกมากับผลงานให้มากที่สุด การสร้างสรรค์ศิลปะแนวนี้ต้องมีจินตนาการ ความคิด ความฝันออกนอกกรอบให้มากที่สุด

3.2.1 ศิลปินที่สำคัญในกลุ่มลัทธิเหนือจริง

3.2.1.1 จอร์โจ เดอ คิริโก (Giorgio de Chirico, 1888-1978)

จอร์โจ เดอ คิริโก ศิลปินชาวอิตาลี กลุ่มเซอร์เรียลลิสม์สนใจรูปแบบผลงานนี้มากในช่วง ค.ศ. 1910 – 1917 เพราะถือว่าเป็นงานที่โดดเด่น จอร์โจ เดอ คิริโก เสนอภาพที่ไม่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกันตามหลักของเหตุผล ถึงจะใช้หลักทัศนียวิทยาและการระบายสี แต่ก็ไม่ได้ต้องการให้เหมือนจริง จอร์โจ เดอ คิริโก เป็นผู้มีอิทธิพลแก่จิตรกรเซอร์เรียลลิสม์สูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เอิร์นสต์ มากริตต์ และตองกิ เป็นต้นอิทธิพลของ จอร์โจ เดอ คิริโก นั้นมีมากถึงขั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ที่ให้กำเนิดแก่ศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์ควบคู่กับ มาแซล ดูซอม (อานนท์ ลูติทานนท์, 2555: 18)

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานของ จอร์โจ เดอ คิริโก เพิ่มเติมอีกว่า เป็นผู้สร้างสรรค์งานศิลปะแนวเมตาฟิสิกส์ (Metaphysic) ที่มีลักษณะรูปแบบในการแสดงออกแบบศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์เป็นอย่างมาก ต่างกันตรงที่ศิลปะเมตาฟิสิกส์ยังคงมีเหตุผลในความจริงอยู่มาก และต้องการสื่อถึงอารมณ์เปลี่ยวเหงา ซึ่งยังไม่ถึงขั้นของการแสดงออกจากจิตใต้สำนึกอันไร้เหตุผลเหมือนกับศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ซึ่งมีเรื่องราวของความฝันที่กว้างไกลกว่า แต่ศิลปินยังคงรักษารูปแบบของความเป็นจริงอยู่ ทั้งทัศนียภาพ พื้นที่ว่าง สภาพแวดล้อมที่เป็นจริง รูปปั้น และตัววัตถุ โดยต้องการผลที่ก่ออารมณ์จินตนาการให้แก่ผู้ชม แสดงอารมณ์แห่งความอ้างว้าง เปล่าเปลี่ยว และดูว่าแหว เป็นภาพของความฝันซึ่งยังไม่หลุดพ้นไปจากโลกที่เดียว เป็นความฝันที่อยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ทุกคนซึ่งต้องเกิดความว่าแหวในบางขณะ (รุ่งฟ้า เพ็ญไพสิฐ, 2553: 32-33)

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างภาพ The Disquieting Muses (1947) ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกเปลี่ยวเหงาในเวลาบางช่วงของจิตใจ โดยใช้สัญลักษณ์แทนตัวเองจากรูปทรงเรขาคณิต ที่ดูนิ่งและไม่เคลื่อนไหว แสดงถึงความรู้สึกที่โดดเดี่ยว อ้างว้าง และสัดส่วนที่ตัดทอนจากรูปทรงที่ดูเหมือนจริงบางส่วนมาแทนสัญลักษณ์ เพื่อการสื่อความหมายที่แท้จริง

ภาพที่ 6 ชื่อภาพ : The Disquieting Muses (1947) ศิลปิน : จอร์โจ เดอ คิริโก
 ขนาด : 97 x 66 ซม. เทคนิค: สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Gianni Mattioli Collection, อิตาลี
 ที่มา : <https://arthistoryproject.com/artists/giorgio-de-chirico/the-disquieting-muse/>

จากการศึกษางานของจอร์โจ เดอ คิริโก ผู้วิจัยมีความสนใจรูปแบบการจัดวางแสงและเงาที่ตัดกันอย่างเด่นชัด ใช้ระยะที่ใกล้ กลาง ไกล ใช้รูปแบบทอนสีที่แบนแต่มีน้ำหนัก และการจัดองค์ประกอบที่ดูไม่สับสน ใช้สัญลักษณ์ (symbolic) หรือแทนสิ่งที่ตนเองจะนำเสนอออกมา ผู้วิจัยเมื่อได้ศึกษาผลงานของจอร์โจ เดอ คิริโก จึงเห็นความโดดเด่นในแนวสี แสง และเงา สัญลักษณ์ต่างๆ ในผลงานของศิลปินท่านนี้ จึงมีความชื่นชอบในรูปแบบความคิดที่ไม่สลับซับซ้อนมากเกินไป สื่อออกมาในแนวความรู้สึกภายในจากสี จากสัญลักษณ์ที่แทนค่า จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจสรรค์สร้างผลงานศิลปะในเชิงสัญลักษณ์ที่ไม่สลับซับซ้อน จึงได้รับอิทธิพลที่เกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่แทนค่าการจัดองค์ประกอบ การนำสีน้ำมาใช้กับผลงาน

3.2.1.2 ซัลวาดอร์ ดาลี (Salvador Dali, 1904 - 1989)

ซัลวาดอร์ ดาลี ศิลปินชาวสเปน ประกาศว่าจิตรกรรมของเขาเป็น “Hand Painted Dream Photograph” และสร้างงานศิลปะแนวเหนือจริง ซึ่งได้อิทธิพลจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ และคาร์ล จุง ไว้มากมายหลายแขนง รวมไปถึงการออกแบบหนังสือเครื่องประดับ ไปจนถึงชุดฉากละคร สัญลักษณ์แบบ Freudian Dream ได้ถูกนำมาใช้ในภาพที่มีบรรยากาศ “หลุดโลก” และวังเวงน่ากลัว แฝงนัยยะทางเพศ ภาพที่น่าจดจำติดตามคนทั่วโลกได้แก่ ภาพการเกาะแน่นแห่งความทรงจำ ค.ศ.1931 (Persistence of Memory) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาภาพที่มี

ชื่อเสียงของซัลวาดอร์ ดาลี ที่บอกถึงความฝันของดาลีในเวลานั้น และสัญลักษณ์นาฬิกาบอกถึงตัวแทนของกาลเวลาที่เสื่อมโทรม หรืออาจจะหมายถึงการเสื่อมโทรมไปตามกาลเวลา โดยใช้สัญลักษณ์ใบหน้าของตัวเองที่หลับตาอีกเพียงครึ่งหน้า และแมลงวันที่เกาะบนกึ่งไม่บอกถึงความหมายที่ทำให้มีความรู้สึกสะท้อนถึงกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จนหลายคนไม่สามารถปรับตัวให้ทันเวลา เป็นผลงานที่สื่อถึงการคิดออกนอกกรอบของช่วงเวลาจากความเป็นจริง โดยใช้สัญลักษณ์แทนช่วงเวลานั้นๆ ดูเหมือนจะหายไปแต่ยังคงอยู่ภายในจิตใจ

ภาพที่ 7 ชื่อภาพ : The Persistence of Memory (1931) ศิลปิน : ซัลวาดอร์ ดาลี

ขนาด : 24 x 33 ซม. เทคนิค: สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Museum of Modern Art สหรัฐอเมริกา

ที่มา : <https://m.museumsiam.org/da-detail2.php?MID=3&CID=13&CONID=3788>

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมจากแนวความคิดของปรมาจารย์ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ได้กล่าวว่า งานศิลปะของซัลวาดอร์ ดาลี ให้ประสบการณ์ใหม่ที่หาที่อื่นไม่ได้ ยกเว้นในความฝัน ตัวเขาเองก็ชอบที่จะปรากฏตัวในเครื่องแต่งกายแปลกๆ แสดงท่าทางแปลกๆ ซึ่งในด้านหนึ่งแม้จะทำให้เขามีชื่อเสียงโด่งดัง และขายผลงานราคาแพงได้เป็นว่าเล่น แต่ก็ถูกบรรดานักวิจารณ์ศิลปะและศิลปินด้วยกันรังเกียจ เพราะถือว่าเป็นการหลอกลวงโดยการสร้างภาพปลอมๆ จนถึงกับถูกขับออกจากกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ (จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, 2547: 108)

จากการศึกษาของ ซัลวาดอร์ ดาลี ผู้วิจัยมีความชื่นชอบเกี่ยวกับเรื่องการใช้จินตนาการที่ทันสมัย ก้าวล้ำเชิงสร้างสรรค์ มีเอกลักษณ์โดดเด่นสะดุดตา สื่อถึงอารมณ์ความต้องการในช่วงเวลานั้นในรูปแบบงานศิลปะ จึงมีความชื่นชอบผลงานที่หลุดออกนอกกรอบไม่ปิดกั้นแนวความคิด เหมือนกับผลงานที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ออกมาในเชิงรูปแบบจินตนาการเช่นกัน การ

คิรูปแบบ การถ่ายทอดที่ดูแปลกตา ไม่ซ้ำซาก การใช้ความคิดสร้างสรรค์ประกอบกับสิ่งที่ฝังจิตฝังใจอยู่ในจิตใต้สำนึก

3.2.1.3 ฟรีด้า คาล์โล (Frida Kahlo, 1907-1954)

ผู้วิจัยได้ศึกษาชีวประวัติและผลงานของฟรีด้า คาล์โล (Frida Kahlo) ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับผู้วิจัย ที่ได้รับผลกระทบจากประสบการณ์โดยตรง ฟรีด้า คาล์โล เป็นศิลปินชาวเม็กซิกัน ที่มีชื่อเสียงระดับโลก ถือเป็นศิลปินหญิงที่มีชื่อเสียงในการวาดภาพที่สะท้อนจิตใจแก่ผู้ชมเป็นอย่างมาก เพราะสามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้ชัดเจน ทำให้ภาพของฟรีด้า คาล์โล ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับในบรรดาผู้ชื่นชอบผลงานศิลปะเซอร์เรียลลิสม์เป็นอย่างมาก หญิงสาวธรรมดาที่ประสบอุบัติเหตุใหญ่ ชีวิตของหญิงผู้นำสงสารคนนี้ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป จนในที่สุดเธอก็กลายเป็นผู้พิการ ชีวิตรักสุดพัง การแท้งลูกถึงสองครั้ง และความเจ็บปวดทั้งหมดนี้ จึงถูกนำมาเล่าลงบนผืนผ้าใบและสีน้ำมัน (Herrera Hayden, 1993: 42-82) ดังภาพ Henry Ford Hospital (1932) ที่สะท้อนถึงความรู้สึกเจ็บปวดภายในจิตใจโดยตรง มีการใช้สัญลักษณ์แทนประสบการณ์ความเจ็บปวดที่เข้าไปเข้ามา

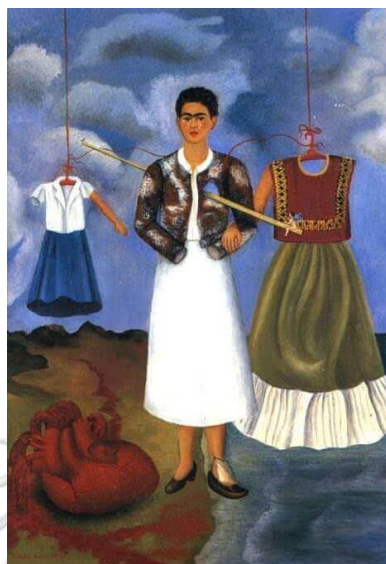
ภาพที่ 8 ชื่อภาพ : Henry Ford Hospital (1932) ศิลปิน : ฟรีด้า คาล์โล

ขนาด : 30.5 x 38 ซม. เทคนิค: สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Dolores Olmedo Collection

ที่มา : <https://www.fridakahlo.org/henry-ford-hospital.jsp>

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานของฟรีด้า คาล์โล ที่แสดงออกถึงความรู้สึกภายในจิตใจที่ตนเองได้รับผลกระทบจากคนรัก แสดงถึงความรู้สึกเจ็บปวดจากความเจ็บซ้ำที่กระทำจาก

คนรัก และน้องสาวของตนเองที่คบชู้กับสามีของเธอเอง ภาพนี้จึงบอกเล่าความปวดร้าวในใจของเธอได้โดยไม่ต้องใช้คำบรรยายอื่นใด

ภาพที่ 9 ชื่อภาพ : Memory the Heart (1937) ศิลปิน : ฟรีด้า คาห์โล
ขนาด : 40 x 28 ซม. เทคนิค: สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Michel Petitjean Collection ฝรั่งเศส
ที่มา : <https://www.fridakahlo.org/memory-the-heart.jsp>

นอกจากภาพโรงพยาบาลเฮนรี ฟอร์ด หรือภาพ Memory the Heart ที่เธอเล่าถึงการนอกใจของสามีที่คล้ายกับลูกแทงทะเลลูก ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพเพิ่มเติมในปี 1946 มีผลงานน่าสะเทือนใจอีกชิ้นชื่อว่า The Wounded Deer ภาพสีน้ำที่จุดกึ่งกลางภาพมีกวางหน้าตาเหมือนตัวเองโดนลูกธนูจำนวนมากยิงจนล้ม จนนักวิจารณ์ส่วนใหญ่ตีความไปในทางเดียวกันว่า เธอต้องการแสดงความรู้สึกเจ็บปวดจากการผ่าตัดซ้ำแล้วซ้ำเล่า

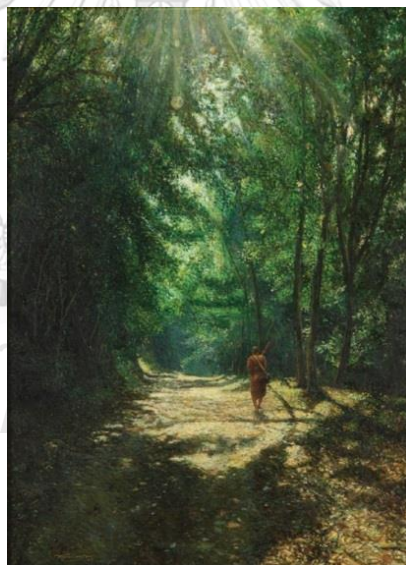
ภาพที่ 10 ชื่อภาพ : The Wounded Deer (1946) ศิลปิน : ฟรีด้า คาค์โฮ
 ขนาด : 22 x 30 ซม. เทคนิค: สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Carolyn Farb Collection สหรัฐอเมริกา
 ที่มา : <https://www.fridakahlo.org/the-wounded-deer.jsp>

จากการศึกษาพบว่าผลงานของฟรีด้า คาค์โฮ มีความคล้ายคลึงกับผู้วิจัย ในความรู้สึกภายในส่วนลึกที่มีความกดดัน ที่ถ่ายทอดออกมาสู่สายตา ในรูปแบบผลงานศิลปะเพื่อสะท้อนความรู้สึกนึกคิดที่ตนเองได้รับในช่วงเวลาหนึ่ง ที่รู้สึกมีความสูญเสียจากทุกสิ่งทุกอย่าง เช่นเดียวกันกับความรู้สึกจากประสบการณ์บางอย่างในชีวิตของผู้วิจัย ซึ่งถ่ายทอดออกมาจากภายใน จากประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมา มาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ เพื่อให้สะท้อนความรู้สึกของตนเองให้สังคมได้รับรู้ถึงความกดดันในสังคม การแบ่งแยกหรือการขาดโอกาสบางอย่างที่ตนเองควรจะได้รับแต่กลับไม่ได้รับ การถูกจากสายตา คำพูดที่บั่นทอนทางจิตใจ สิทธิต่างๆ ที่ขาดหายไป ความเจ็บปวดที่ได้รับในอดีตและปัจจุบัน เพื่อนำความรู้สึกที่ผ่านมามาเหล่านี้ ออกมาทำผลงานสร้างสรรค์ในเชิงศิลปะเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านั้นออกมาให้ผู้ชมรู้ถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการจากเรื่องราวผลงานงานศิลปะให้ผู้คนได้รับรู้

3.2.1.4 อาจารย์ประทีป คชบัว

อาจารย์ประทีป คชบัว เป็นผู้ที่ชื่นชอบงานศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ ได้เรียนรู้ศึกษาผลงานทั้งไทยและต่างประเทศ จนกลับมาทำงานศิลปะส่วนตัวในระยะแรก หลังจากนั้นได้เข้าไปทำงานบริษัทโฆษณาแห่งหนึ่ง ซึ่งจากประสบการณ์ด้านศิลปะและการโฆษณา อาจารย์ประทีป คชบัว ได้บูรณาการผลงานศิลปะออกมาในรูปแบบเซอร์เรียลลิสม์ จนได้รับการยอมรับและทำให้เริ่มมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าผลงานจิตรกรรมของอาจารย์ประทีป คชบัว พบว่าส่วนใหญ่เป็นการผสมผสานแนวทาง เทคนิค รูปแบบศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ในเชิงพัฒนา คลื่นคล้ายจนเป็นการสร้างสรรค์รูปทรงสัญลักษณ์แบบเหนือจริง ที่มีลักษณะเฉพาะตัว ส่วนรูปแบบเนื้อหาของแนวความคิดการทำงานของอาจารย์ประทีป คชบัว มาจากเรื่องราวและประสบการณ์ส่วนตัวทางสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความศรัทธาทางพระพุทธศาสนา ซึ่งถ่ายทอดผ่านรูปทรงที่มาจากความรู้สึกจากจิตใต้สำนึก จินตนาการทางความคิด และความเพ้อฝัน (จิราภรณ์ แสงเจริญเกียรติ, 255: 53) ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างผลงานที่ชื่อ ข้างหน้า (1997) ของอาจารย์ประทีป คชบัว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความศรัทธาความเชื่อของแต่ละศาสนาที่มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน โดยภาพนี้แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา ที่มีพระพุทธเจ้าเป็นแรงบันดาลใจในการเดินทางไปสู่ความหลุดพ้น โดยมีธรรมะที่แปลความหมายของธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์สามารถเรียนรู้หนทางแห่งการหลุดพ้นจากธรรมชาติได้ ซึ่งการแทนสัญลักษณ์ของการเรียนรู้จากธรรมชาติเปรียบเสมือนการคิดนอกกรอบจากรูปแบบการสร้างสรรค์งานแบบเซอร์เรียลลิสม์

ภาพที่ 11 ชื่อภาพ : ข้างหน้า (1997) ศิลปิน : ประทีป คชบัว ขนาด : 90 x 120 ซม. เทคนิค: สีน้ำมัน
ปัจจุบันอยู่ที่ : Museum of contemporary Art (MOCA Bangkok) ประเทศไทย
ที่มา : <https://www.artbangkok.com/?p=19956>

จากการศึกษาผลงานของอาจารย์ประทีป คชบัว ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับรูปแบบงานในเชิงสร้างสรรค์ ที่ผลงานศิลปะได้ถ่ายทอดตัวตนของเขาออกมาอย่างมี

เอกลักษณ์ เช่น การใช้สี การวางองค์ประกอบ การเล่าเรื่องราว การสอดแทรกเรื่องราวและหรือเหตุการณ์ในแต่ละคัมภีร์นั้นเข้าไปอยู่ในผลงาน ผู้วิจัยจึงมีแรงบันดาลใจ เมื่อได้พบเห็นและศึกษาในงานศิลปะของศิลปิน สามารถบ่งบอกเรื่องราวภายในความรู้สึกนึกคิดออกมาในเชิงศิลปะที่มีความโดดเด่น จนทำให้ทุกคนยอมรับในผลงานเชิงสร้างสรรค์ของศิลปิน

3.3 ลัทธิประทับใจ (Impressionism)

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า อิมเพรสชันนิสม์ เป็นลักษณะการเขียนภาพแบบจับพลันแค่เดี๋ยวจึงโดยการศึกษาศิลปะลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ผู้วิจัยต้องการศึกษาเทคนิคการเขียนภาพเพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทำให้ต้องศึกษาค้นคว้ารูปแบบการสร้างสรรคงานศิลปะลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ ดังนั้น อิมเพรสชันนิสม์ ปรากฏต่อสาธารณชนและวงการศิลปกรรมอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1874 เมื่อจิตรกรหนุ่มกลุ่มหนึ่งได้จัดแสดงผลงานที่ห้องแสดงภาพของเนดาร์ (Nadar) ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส และแม้ว่าศิลปินกลุ่มนี้เปิดการแสดงงานศิลปกรรมอย่างเจียบๆ แต่ผลงานของพวกเขาได้สร้างความตื่นตระหนกและได้รับการประณามเยาะเย้ยถากถางจากนักวิจารณ์ศิลปะแนวอนุรักษนิยมอย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตำหนิถากถางภาพเขียนที่มีชื่อว่า Impression, Sunrise หรือภาพความประทับใจพระอาทิตย์ยามอรุณที่โกลด มอแน เขียนขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1872 จนในที่สุดพวกเขากลับนำเอาชื่อที่ถูกเรียกเชิงประชดประชันและเหยียดหยามจากนักวิจารณ์ที่ไม่ปรารถนาดีมาเป็นชื่อกลุ่มหรือลัทธิศิลปะของตนคือ ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ หรือ “Impressionism” (ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์, 2551: 159-161)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมอีกว่า ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) มีวิวัฒนาการมาจากลัทธินีโอคลาสสิก ลัทธิโรแมนติก บูรณาการการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจนกลายเป็นลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ เพราะศิลปินรู้สึกว่าการสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบใหม่ๆ แต่จะไม่ละทิ้งหลักเกณฑ์ความงามความสมบูรณ์ของผลงานศิลปะ (ประสพ ลี้เหมือดภัย, 2543: 82-83) รูปแบบการสร้างสรรคผลงานศิลปะลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ เป็นการสร้างความประทับใจในทัศนภาพที่ปรากฏอยู่ชั่วครู่ของแสง และสีในธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา โดยเป็นการเขียนภาพจากเรื่องราวในธรรมชาติโดยตรงและเขียนให้เสร็จภายในระยะเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด การศึกษาลักษณะของแสงและสีในธรรมชาติจากความอดทนของศิลปินย่อมเกี่ยวข้องกับการศึกษาปรากฏการณ์ทางสายตาในเชิงวิทยาศาสตร์ด้วย ศิลปินสามารถถ่ายทอดอารมณ์ของแสงที่สะท้อนบนวัตถุต่างๆ และการตัดกันของสีต่างๆ เกิดมีขึ้นพร้อมกันไปในผลงาน เป็นการสร้างโลกทางศิลปะขึ้นมาใหม่ (อัสนีย์ ชูอรุณ, 2546: 124)

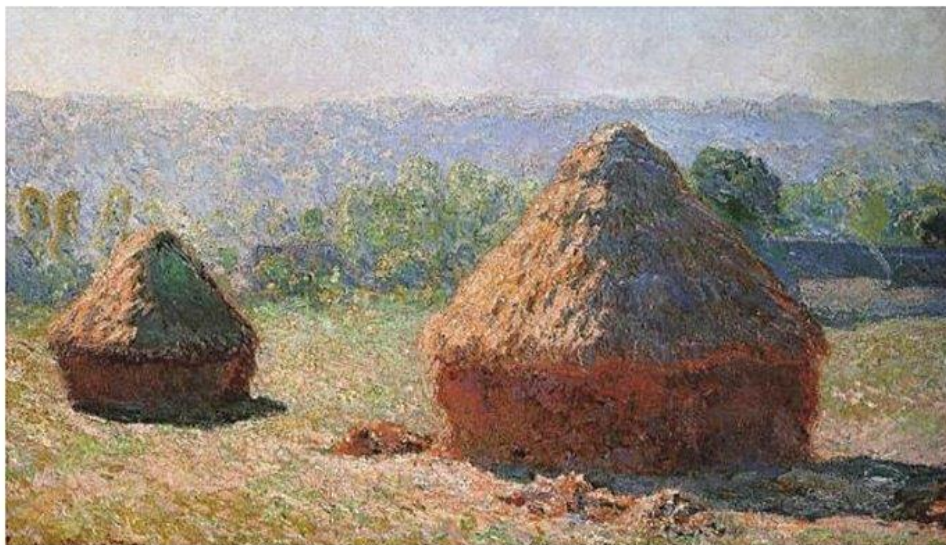
มีจุดเด่น คือ การใช้สีที่สด โดยมีเทคนิคที่ใช้ และนิยมสองประเภทคือ 1. การใช้พู่กัน และสีที่สด โดยไม่มีการผสมสี อาจจะใช้ขีดหรือแต้มเล็กๆ หรือจุด หรือป้ายให้เป็นน้ำหนัก แสงและ

เงา มาผสมผสานกันให้เกิดรูปทรงหรือบรรยากาศที่ศิลปินต้องการถ่ายทอดออกมาจากสี 2. การใช้ เครื่อง ตักสี หรือวักสีมาป้ายบนผิว เช่น บนผืนผ้าใบ ของวัตถุที่จัดสร้างผลงานขึ้นมาแล้วใช้สีที่ตนเองจะสื่อถึงความรู้สึกนึกคิด บรรยากาศมาผสมผสานจากการใช้เครื่องแทนพู่กัน แต่จะมี คุณสมบัติที่แตกต่างกัน ภาพที่ออกมาจากการใช้เครื่องจะดูหนา ทึบซ้อน มีพื้นผิวที่ดูหนา ค้ำ เค้นชัด แต่การใช้เครื่องผู้ใช้ต้องมีความแม่นยำ เกี่ยวกับเรื่องรูปทรง องค์ประกอบและการผสมผสานของสี ที่ใช้อย่างชำนาญ เพราะศิลปินที่ใช้เครื่องสร้างสรรค์ผลงานแต่ละชิ้นจะไม่มีกร่างหรือสเก็ตช์เป็น ส่วนใหญ่ จะออกมาจากความรู้สึกนึกคิดในขณะนั้น หรือตอนนั้นออกมา จึงทำให้งานประเภทนี้มี ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานค่อนข้างน้อย เพราะศิลปินที่เขียนภาพอิมเพรสชันนิสม์ต้องมีความ ชำนาญมากพอสมควร

3.3.1 ศิลปินที่สำคัญในกลุ่มลัทธิประทับใจ

3.3.1.1 โกลด มอแน (Claude Monet 1840 - 1926)

ผู้วิจัยได้ศึกษาชีวประวัติของ โกลด มอแน (Claude Monet) เป็นจิตรกร คนสำคัญของฝรั่งเศสในศตวรรษที่ 19 ถึง 20 เป็นผู้ริเริ่มศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ จากความชอบ ส่วนตัวที่โกลด มอแน และเพื่อนๆ ชอบวาดภาพในที่โล่งแจ้ง และตามสถานที่จริง จนเป็นเหตุที่ทำให้ โกลด มอแน ได้วิวัฒนาการภาพเขียนจนถึงลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ ซึ่งเป็นการเขียนภาพที่เจาะจง ต้องใช้เวลาการเขียนที่รวดเร็ว โดยเฉพาะความงามช่วงที่ประทับใจเท่านั้น โดยเฉพาะในการเขียน ภาพทิวทัศน์ ภาพเขียนหลายๆ ภาพของเขาให้ความรู้สึกเหมือนได้เข้าไปอยู่ร่วมในบรรยากาศตาม ภาพ สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมอย่างไม่รู้ลืม สไตล์การเขียนภาพของโกลด มอแน เป็นการเขียน ภาพที่มีความละเอียดทั้งฝีมือและอารมณ์ ส่วนรูปแบบของ โกลด มอแน ที่แสดงออกมานั้น เขียน ด้วยความรวดเร็ว โดยทิ้งฝีแปรงและรอยพู่กัน ในช่วงแรก โกลด มอแนและเพื่อนๆ ได้รับการดูถูกเหยียดหยามอย่างมาก ทำให้ถึงขนาดอยากจะทำตัวตาย แต่สุดท้ายก็ได้รับการยอมรับยกย่องจาก บรรดานักวิจารณ์ที่เริ่มเข้าใจในผลงานของเขามากขึ้น การต่อสู้ของเขาแสดงถึงความเด็ดเดี่ยว อะไร ก็ตามหากมีความตั้งใจแล้ว ก็ย่อมจะประสบความสำเร็จได้จนได้รับสมญานามว่า ผู้นำแห่งอิมเพรสชันนิสม์ (ชะวัชชัย ภาตินธุ, 2532: 100-102) ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างภาพ Grainstacks at the End of the Summer (1891) ซึ่งเป็นผลงานหนึ่งที่มีชื่อเสียงของ โกลด มอแน กล่าวคือ พูดถึงความประทับใจ จากระยะแสง และเงาที่ตกกระทบอย่างชัดเจน บรรยากาศของแสงสุดท้ายในฤดูร้อน ที่ดูแล้วให้ความรู้สึกอบอุ่นที่กำลังจะจากหายไป สะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคโดยการใส่เครื่องแทรกสีของ บรรยากาศ ที่ต้องใช้ความเด็ดเดี่ยว แม่นยำ ความชำนาญ เพื่อถ่ายทอดผลงานออกมาภายใน ระยะเวลาที่จำกัด

ภาพที่ 12 ชื่อภาพ : Grainstacks at the End of the Summer (1891) ศิลปิน : โกลด์ มอแน
 ขนาด : 60 x 100 ซม. เทคนิค : สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Musée d'Orsay ประเทศฝรั่งเศส
 ที่มา : <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=1037829>

จากการศึกษาผลงานของ โกลด์ มอแน ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างผลงานภาพปกป้องกันที่ผู้วิจัยมีความสนใจในรูปแบบผลงานที่มี แสงและเงา และสีอันที่สดใส และฝีแปรงที่เห็นแล้วมีความรู้สึกมันใจเด็ดเดี่ยว มุ่งมั่นถ่ายทอดความรู้สึกจากปลายพู่กันสู่ผลงานในช่วงเวลานั้น การผสมสี การแทรกสีในผลงานดูแล้วมีความรู้สึกนึกคิดจินตนาการในผลงาน เหมือนเข้าไปอยู่ในช่วงเวลานั้น จึงมีแรงบันดาลใจที่ได้เห็นผลงานและได้ศึกษาความนึกคิดของศิลปิน จึงได้นำเอกลักษณ์บางอย่างมาใช้ในผลงานเพื่อการสร้างสรรค์

3.3.1.2 ปีแยร์ บอนาร์ (Pierre Bonnard, 1867-1947)

ผู้วิจัยได้ศึกษาชีวิตประวัติและผลงานของปีแยร์ บอนาร์ เริ่มเป็นที่รู้จักในการแข่งขันวาดภาพโฆษณาแคมเปญยี่ห้อคองเป็นภาพผู้หญิงกำลังยกแก้วหน้าทางผู้ดู พื้นผิวเป็นฟองฟู งานที่เขาออกแบบให้แคมเปญฝรั่งเศสขึ้นนี้แต่ไม่ได้ถูกตีพิมพ์จนกระทั่งปี ค.ศ. 1891 จากผลงานชิ้นนี้ได้ผลักดันให้เขาเข้าสู่การใช้ตัวกลางสีจากภาพพิมพ์หิน (เมธี นูริภักดี, 2545: 11-12) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของปีแยร์ บอนาร์ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวจากการลงสีที่ใช้พู่กันกับเกรียงผสมผสานกันได้อย่างลงตัวด้วยน้ำหนักการแทรกสีรูปทรง ระยะเวลาที่น่าสนใจ บ่งบอกถึงความรู้สึกบรรยากาศโดยรวม สะท้อนถึงความเงิบเหงาลักษณะที่โดดเด่นของผลงานปีแยร์ บอนาร์ คือการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์คือเล่นสีกับ

วัตถุต่างๆ ซึ่งแตกต่างจากศิลปินในกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ ที่ส่วนใหญ่จะสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับธรรมชาติหรือทิวทัศน์ ยกตัวอย่างผลงานที่ชื่อ Young Girls with a Dog (1910) เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ผสมผสานจากการใช้พู่กันกับเกรียงกันอย่างลงตัว ที่ถ่ายทอดความรู้สึกจากบรรยากาศความอบอุ่นด้วยแสงที่ตัดกันอย่างชัดเจน ระยะเวลาใกล้ กลาง ไกล รายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ ที่บ่งบอกความรู้สึกจากการใช้สี คม โทนลายเส้นที่มีการเคลื่อนไหว สัญลักษณ์ที่สื่อความหมายถึงความรักและความอบอุ่นจากการจัดองค์ประกอบ การถ่ายทอดผ่านผลงานดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความสามารถที่เด็ดเดี่ยวจากการลงสีแม่นยำในรูปทรง ความรู้เกี่ยวกับสี แสง และเงา จากการใช้เทคนิคผสานกลมกลืน โดยออกมาจากความรู้สึกที่รวดเร็ว

ภาพที่ 13 ชื่อภาพ : Young Girls with a Dog (1910) ศิลปิน : โกสต์ มอแน ขนาด : 99 x 81 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : Museum of Modern Art ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่มา:<https://www.artsy.net/artwork/pierre-bonnard-young-girls-with-a-dog-the-daughters-of-alexandre-natanson>

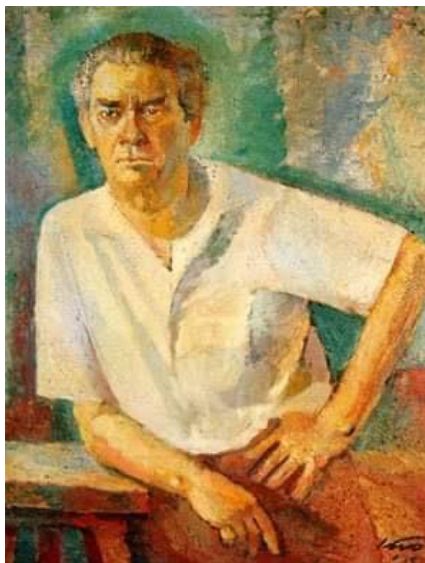
จากการศึกษาผลงานของ ปีแยร์ บอนนาร์ ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างภาพความฝันในวัยเด็ก ที่ผู้วิจัยมีความสนใจในด้านเทคนิคการใช้สีของศิลปิน โดยใช้สีสด แล้วแทรกสีในแต่ละชิ้นงานนั้นๆ เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น การใช้พู่กันกับเกรียงผสมผสานกันอย่างลงตัว จึงทำให้เกิดความประทับใจในผลงานที่ออกมา มองเห็นความต้องการที่จะถ่ายทอดออกมาแต่ละชิ้นในรูปแบบความรู้สึกในช่วงเวลาที่แตกต่างกันของแต่ละภาพ สะท้อนถึงงานชิ้นนั้นๆ ได้อย่างลงตัว ใน

รูปแบบการเขียนแบบทิ้งทืออย่างมีเสน่ห์ เช่นภาพที่ชื่อความฝันในวัยเด็ก ที่ใช้เทคนิคผสมผสานใกล้เคียงกับอิมเพรสชันนิสม์ จากลักษณะการใช้สี การแทรกสี แสงและเงา การจัดองค์ประกอบ การใช้ฝีแปรงพู่กันเป็นลักษณะเด่น

3.3.1.3 อาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์

อาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ เป็นหนึ่งในศิลปินไทยที่มีชื่อเสียง และสร้างคุณูปการแก่วงการศิลปะไทยไว้อย่างมากมาย ได้รับการถ่ายทอดวิชาจากศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ในเรื่องของการศึกษารูปแบบทางศิลปะต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ (พิภพ บุชรากัมวดี, 2527: 34 อ้างถึงใน ปริญญา ตันติสุข และคณะ, 2553: 10) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาชีวประวัติเพิ่มเติมของอาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ พบว่าท่านยังคงเป็นผู้อนุรักษ์จิตรกรรมฝาผนัง โดยการคัดลอกภาพจิตรกรรมตามวัดสำคัญๆ อย่างต่อเนื่อง ด้วยคุณูปการด้านการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทย เพื่อให้ตกทอดถึงชนรุ่นหลังอย่างต่อเนื่อง (ปริญญา ตันติสุข และคณะ, 2553: 9-15)

ซึ่งผลงานของท่าน ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบงานศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการใช้เกรียงทับซ้อนกันของสี เพื่อแสดงจุดเด่นให้มีน้ำหนักสูงต่ำ เปลี่ยนการใช้พู่กัน สร้างระยะเปลี่ยนเป็นการใช้สีผลักระยะแทนแสงและเงา เพื่อสร้างรูปทรงสองมิติให้เด่นชัด นับว่าการสร้างสรรค์ผลงานของอาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ ถือเป็นจิตรกรอิมเพรสชันนิสม์คนแรกของเมืองไทย ผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างชื่อภาพ ศ.ศิลป์ พีระศรี (2478) ที่สร้างสรรค์โดยอาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ ที่ใช้เทคนิคการใช้เกรียงแทนพู่กัน การใช้สีทับซ้อนที่แม่นยำ สัดส่วนที่ถูกต้อง การแทรกสีที่มีเสน่ห์ถึงความรู้สึกรวมๆ โดยรวม การมีจุดเด่นจากการเน้นแสงและเงาที่เด่นชัด ทำให้รูปเกิดมิติสูงและต่ำ จนทำให้ผลงานชิ้นนี้ดูมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นมากกว่าการใช้พู่กัน

ภาพที่ 14 ชื่อภาพ : ศ.ศิลป์ พีระศรี (2478) ศิลปิน : อาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ ขนาด : 83 x 1047 ซม.
 เทคนิค : สีน้ำมัน ปัจจุบันอยู่ที่ : The Bhirasri Institute of Modern Art Foundation ประเทศไทย
 ที่มา : <https://bit.ly/3z5Q5il>

จากการศึกษาผลงานของอาจารย์เพื่อ หริพิทักษ์ ผู้วิจัยมีความสนใจในผลงานของอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องเทคนิคการใช้เกรียง การระบายสี การแรเงาสี และสื่อถึงอารมณ์จากการใช้โทนสีในแต่ละสี ที่มีจังหวะอย่างลงตัวและแม่นยำ ทางด้านอนาโตมี (Anatomy) ทิวทัศน์ (Landscape) และการใช้โทนสีบรรยากาศในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ให้ความรู้สึกมีชีวิต จึงทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการใช้โทนสีและอารมณ์ในรูปแบบใช้เกรียงแบบผสมผสาน เกรียงกับพู่กันอย่างมีเสน่ห์ลงตัว

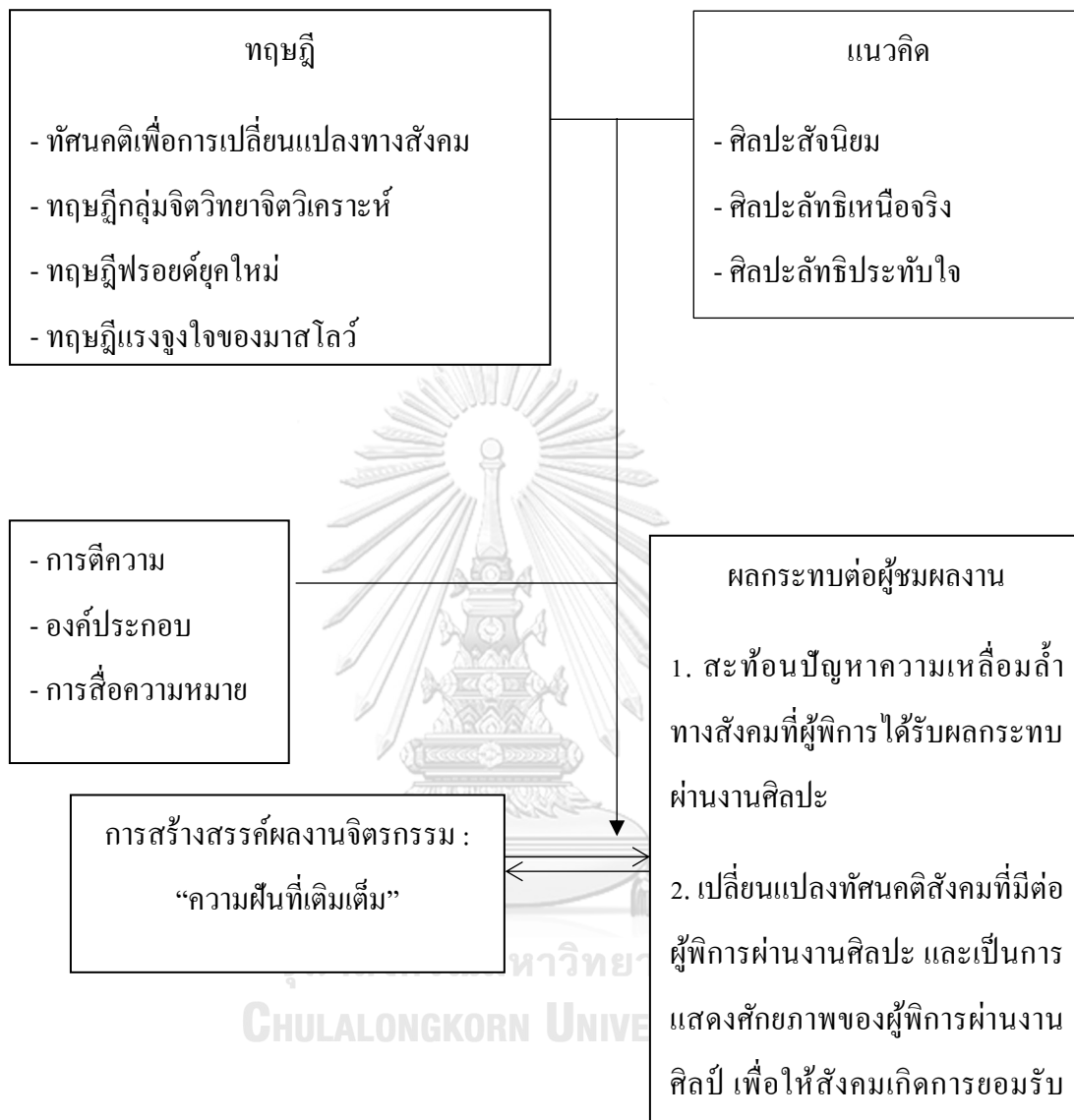
บทที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงาน

งานศิลปะนิพนธ์หัวข้อ การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีในช่วงเวลานั้นออกมาให้สังคมได้เห็นในรูปแบบผลงานศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) 2. เพื่อสะท้อนความเป็นมาของสังคมที่มีผลกระทบต่อตนเอง 3. เพื่อแสดงความสามารถในด้านศิลปะของตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ 4. เพื่อพัฒนาศักยภาพผลงานศิลปะให้มีความต่อเนื่องและพัฒนาศิลปะในเชิงเทคนิคสู่ผสมการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย
2. การศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจ
3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม”

1. การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแผนภูมิที่แสดงไว้ โดยมีแนวคิดที่ว่า การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม” ในรูปแบบผลงานศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์ ด้วยแนวคิดที่ต้องการ จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางสังคมที่มีต่อผู้พิการ ตลอดจนการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในทางจิตวิทยา รวมไปถึงศึกษาแนวคิดลัทธิศิลปะในแต่ละยุคสมัย สามารถทำให้ผู้วิจัยได้

ข้อมูลเพื่อเป็นฐานความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางสังคมที่มีต่อผู้พิการ

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม” เมื่อได้แสดงผลงานจากสาธารณชนแล้ว ผู้วิจัยหวังว่า จะสามารถสะท้อนปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่ผู้พิการได้รับผลกระทบผ่านงานจิตรกรรม และเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมที่มีต่อผู้พิการผ่านงานศิลปะ เพื่อเป็นการแสดงศักยภาพของผู้พิการผ่านงานศิลป์ ให้สังคมเกิดการยอมรับมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งทำให้สังคมเกิดการยอมรับความสามารถของผู้พิการ ว่าสามารถทำได้เหมือนคนปกติ และสามารถส่งต่อความฝันและแรงบันดาลใจให้กับผู้พิการคนอื่นๆ และคนปกติที่ท้อแท้ให้ลุกขึ้นเปลี่ยนแปลงตนเอง และพัฒนาศักยภาพของตน ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมให้ได้

2. การศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจ

การศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์องค์ความรู้ผลงานจิตรกรรมที่ปรากฏในการวิจัย การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม” ผู้การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ที่มาจากแรงบันดาลใจของผู้วิจัย เพื่อคาดหวังว่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมที่มีต่อผู้พิการ ให้ลดความเหลื่อมล้ำ และช่วยกันส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้พิการให้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และศิลปิน ที่เป็นแรงบันดาลใจ ดังนี้

2.1 การศึกษาค้นคว้า รวบรวมเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องของทัศนคติทางสังคม ทฤษฎีทางจิตวิทยา ตลอดจนแนวคิดศิลปะในแต่ละยุคสมัย ดังนี้

- 3.2.1.1 ทัศนคติเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
- 3.2.1.2 ทฤษฎีกลุ่มจิตวิทยาจิตวิเคราะห์
- 3.2.1.3 ทฤษฎีฟรอยด์ยุคใหม่
- 3.2.1.4 ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์
- 3.2.1.5 ประวัติและรูปแบบงานศิลปะของศิลปะสมัยนิยม
- 3.2.1.6 ประวัติและรูปแบบงานศิลปะของลัทธิเหนือจริง
- 3.2.1.7 ประวัติและรูปแบบงานศิลปะของศิลปะลัทธิประทับใจ

2.2 ศึกษาค้นคว้ารูปแบบศิลปินทั้งในประเทศและระดับสากล เพื่อให้ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจ เทคนิควิธีการด้านจิตรกรรมต่างๆ เพื่อมาสนับสนุนต่อการวิจัย ดังนี้

3.2.2.1 ศิลปินในกลุ่มศิลปะสมัยนิยม อาทิ ทอมัส เอकिनส์, เอ็ดเวิร์ด ฮอปเปอร์, ศาสตรเมธี ปัญญา เพ็ชรชู

3.2.2.2 ศิลปินในกลุ่มศิลปะลัทธิเหนือจริง อาทิ จอร์โจ เดอ คิริโก, ซัลวาดอร์ ดาลี, ฟรีด้า คาห์โล, อาจารย์ประทีป คชบัว

3.2.2.3 ศิลปินในกลุ่มลัทธิประทับใจ อาทิ โกลด มอแน, ปีแยร์ บองนาร์, อาจารย์เพื่อหริพิทักษ์

3. ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม”

3.1 หาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรคงานศิลปะในรูปแบบเซอร์เรียลลิสม์ และแรงบันดาลใจ

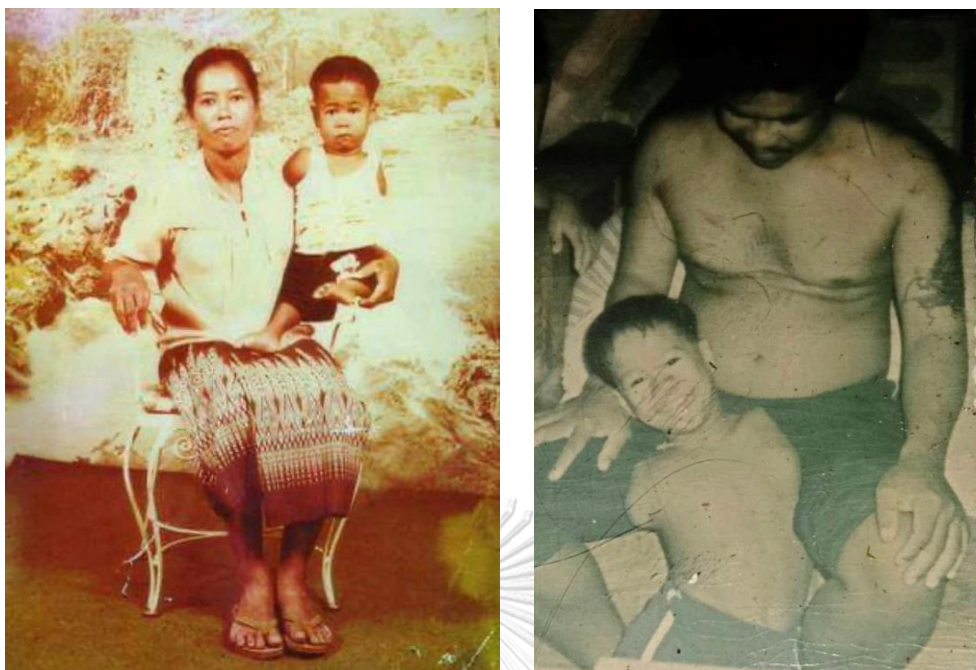
ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาข้อมูลประวัติศาสตร์ศิลปะในยุคสมัยต่างๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ศิลปะลัทธิเหนือจริงหรือเซอร์เรียลลิสม์ ทั้งเอกลักษณ์และเทคนิคต่างๆ และศึกษาศิลปินที่มีชื่อเสียงในระดับสากลและระดับประเทศ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างสรรคผลงานศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์อย่างแท้จริง โดยได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์โดยตรงในวัยเด็ก ที่ผู้วิจัยได้รับผลกระทบจากคำพูด การกระทำของบุคคลในสังคมรอบตัว จึงส่งผลกระทบต่อจิตใจ จึงทำให้มีแรงผลักดัน และแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรคผลงานศิลปะจากความรู้สึกที่ได้รับผลกระทบทางจิตใจนั้น

3.2 หาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรคงานศิลปะในรูปแบบที่มีการผสมผสานแนวความคิดต่างๆ ทางศิลปะ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ศิลปะลัทธิประทับใจหรือศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) ศิลปะสำนึกหรือเรียลลิสม์ (Realism) และศิลปะลัทธิเหนือจริงหรือเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ศึกษาด้านองค์ประกอบศิลป์ เทคนิคของแต่ละลัทธิ ตลอดจนการใช้เทคนิคสื่อผสมในรูปแบบจิตรกรรมที่สมบูรณ์แบบ และศึกษาศิลปินที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศและระดับสากล เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างสรรคผลงาน มีการผสมผสานแนวความคิดต่างๆ ทางศิลปะ

3.3 รวบรวมข้อมูลในวัยเด็กของผู้วิจัย เช่น ภาพถ่าย ของเล่น สถานที่ที่มีผลกระทบต่อความรู้สึก

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลชีวิตในวัยเด็กของตนเอง เพื่อสร้างสรรคผลงานด้านศิลปะ ในการถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ ความเป็นมาของตนเอง ดังนี้

ภาพที่ 15-16 ภาพแสดงชีวิตในวัยเด็ก

ภาพในวัยเด็กของ ด.ช.เอกชัย วรรณแก้ว ในสมัยตอนที่ยังเป็นเด็ก ที่ไม่สามารถวิ่งและเล่นกับเพื่อนๆ เหมือนเด็กปกติทั่วไป เพราะร่างกายที่ไม่สมบูรณ์และไม่สามารถเดินได้เหมือนเพื่อนๆ จึงได้แต่ก้มและใช้ก้นถัดไป เพื่อเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเท่านั้น จึงไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ทำให้เป็นภาระของเพื่อนๆ ที่จะต้องดูแลช่วยเหลือตลอดเวลา

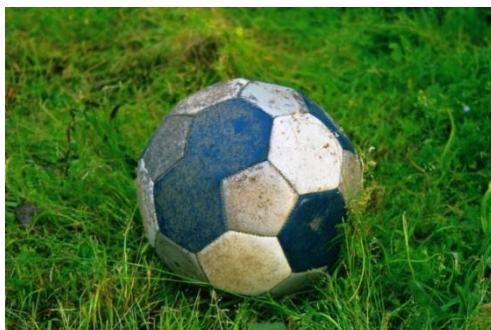
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 17-18 ภาพแสดง พัฒนาการชีวิตในวัยเด็ก

ที่มา : ผู้วิจัย

จนเจริญเติบโตและสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระดับหนึ่ง เช่น การเดิน การวิ่ง การรับประทานอาหาร การใส่เสื้อผ้า โดยการเลี้ยงดูและสั่งสอนของพ่อและแม่ ให้ช่วยเหลือตัวเองให้ได้มากที่สุดเหมือนกับพี่น้องคนอื่นๆ ที่เป็นปกติ แต่ยังไม่ได้รับโอกาส เหมือนกับเพื่อนๆ ที่ปกติทั่วไป เช่น การศึกษา การใช้ชีวิตเหมือนคนปกติ และการได้รับโอกาสจากสังคม เป็นต้น

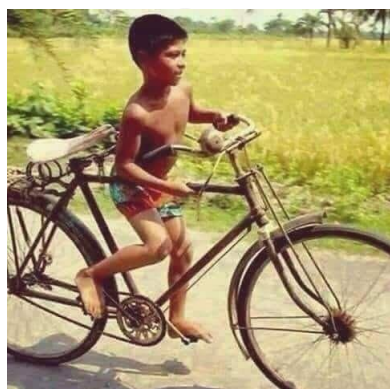
ภาพที่ 9 – 20 ภาพแสดง ความรู้สึกโหยหาในวัยเด็ก

ที่มา: <https://bit.ly/3zeok7g>

ที่มา: <https://pantip.com/topic/40019588>

ภาพความทรงจำในวัยเด็ก ที่เห็นเพื่อนๆ เล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่ผู้วิจัยไม่สามารถเล่นกับเพื่อนๆ ได้จึงได้แต่มองและจินตนาการว่า ถ้าตนเองมีร่างกายที่สมบูรณ์ มีแขน ขาที่เป็นปกติเหมือนเพื่อนๆ ผู้วิจัยคงจะสามารถเล่นได้ และมีความสุขมากกว่านี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 21 – 22 ภาพแสดง ความต้องการขี่จักรยานได้ในวัยเด็ก

ที่มา: <https://bit.ly/3ifX9CU>

ที่มา: <https://ajkrub.files.wordpress.com/2011/11/image00001.jpg>

ภาพความทรงจำในวัยเด็ก เมื่อเห็นเพื่อนๆ หลากๆ คน จี้อกรยานกันเป็นกลุ่ม ไปไหนก็ได้ตามความต้องการของตนเอง ด้วยความรวดเร็ว ทันใจ และมีการอวดจักรยานแข่งกัน ในเรื่องความเร็ว ราคา และความสามารถในการจี้อกรยาน แต่ผู้วิจัยทำได้เพียงแ่่มองอย่างเดียว

3.4 วิเคราะห์และศึกษาผลงานที่ผ่านมาก่อนการสร้างสรรค้งานวิจัย

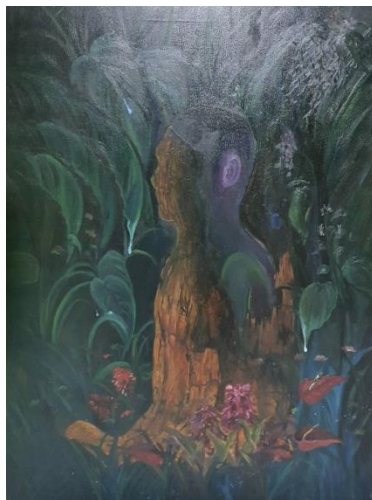
ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และศึกษาผลงานที่ผ่านมาก่อนการสร้างสรรค้งานวิจัย เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านงานจิตรกรรม ก่อน-หลัง การสังเคราะห์ผลงานวิจัยที่กำลังจะเกิดขึ้น เพื่อให้มีประสิทธิภาพและสมบูรณ์ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยมากที่สุด ดังนี้

ภาพที่ 23 ภาพเติมเต็ม ประจำปีการศึกษา 1/2562

เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : ในอดีตผู้วิจัยมีความต้องการที่อยากจะออกไปเล่นกับเพื่อนๆ แต่ด้วยสภาพร่างกายที่พิการแต่กำเนิด จึงไม่สามารถที่จะออกไปเล่นกับเพื่อนๆ ได้ เพราะเดินไม่ได้ ต้องใช้กันดั้ๆ ไปตามพื้น จึงทำได้เพียงแ่่มองออกไปนอกหน้าต่าง และนั่งมองเพื่อนเล่น เป็นความเจ็บปวดที่ฝังลึกมาตั้งแต่วันเด็ก

ภาพที่ 24 ภาพจินตนาการในวัยเด็ก ประจำปีการศึกษา 2/2562
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : จากคำพูดของเพื่อนๆ ในวัยเด็กที่ว่า “ถ้าเราโตขึ้น แขนของเราจะงอกออกมาเหมือนกิ่งไม้” ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความหวังว่า สักวันหนึ่งร่างกายของผู้วิจัยจะมีแขน มีขาที่เป็นปกติเหมือนเพื่อนๆ ครบ 32 ทุกประการ

ภาพที่ 25 ภาพก้าวเล็กๆ ของความฝัน ประจำปีการศึกษา 1/2563
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : ผู้วิจัยมีความฝันอยากจะใช้รองเท้าของตัวเองที่ไม่เหมือนใคร และคนอื่นๆ อยากจะทำให้คนอื่นมองว่ารองเท้าที่ผู้วิจัยใส่นั้นมันแปลก ทำให้ก้าวไปสู่ความฝันที่แสนไกล จากเป้าหมายของระยะทางในอดีตที่มองว่าเป็นไปไม่ได้ แต่ในปัจจุบันผู้วิจัยสามารถทำรองเท้าคู่พิเศษนี้เอง ซึ่งมีเพียงคู่เดียวในโลกให้คนทั่วไปมองเห็นและประหลาดใจจนได้ และสามารถไปไหนมาไหนได้ด้วยตนเองอย่างสะดวก

ภาพที่ 26 ภาพความฝันในวันเด็ก ประจำปีการศึกษา 2/2563
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : ในวัยเด็กของผู้วิจัยเห็นเพื่อนๆ เล่นฟุตบอล จักรยาน แต่ผู้วิจัยเองไม่สามารถเล่นกับเพื่อนได้ ทำได้เพียงแต่มองเท่านั้น และได้แต่จินตนาการว่า ถ้าผู้วิจัยสามารถเล่นฟุตบอล หรือจักรยานได้เหมือนคนปกติก็คงจะสนุกและมีความสุขมากกว่านี้

3.5 สังเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการสังเคราะห์งานวิจัย โดยเริ่มต้นจากการวางแผนอย่างเป็นระบบ ดังนี้

3.5.1 วางแผนกระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานในแบบงานเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

3.5.2 ศึกษาข้อมูลงานประเภทเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

3.5.3 ศึกษาองค์ประกอบสี ระยะเวลา แสงและเงา

3.5.4 จุดเด่น จุดรอง ความหมายของภาพ

3.5.5 อารมณ์ความรู้สึกของผลงานที่จะถ่ายทอดออกมา

3.6 เริ่มสเก็ตช์ภาพ ปรัชญาอาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้วิจัยทำการสเก็ตช์ภาพที่ 1-6 แต่จะขอยกตัวอย่างเป็นบางภาพมาขยายความดังต่อไปนี้

ภาพที่ 27 ภาพสเก็ตช์ที่ 1 “ปกป้อง” เทคนิคสีน้ำ ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : จากการที่อยู่กับแม่และรู้สึกว่าปลอดภัยจากอันตราย มีความอบอุ่นที่มีแม่อยู่ใกล้ๆ ในความดูแล ความใกล้ชิด จึงทำให้ไม่รู้สีกกลัวและรู้สึกปลอดภัยเสมอ

ภาพที่ 28 ภาพสเก็ตช์ที่ 4 “เปลือก” เทคนิคสีน้ำ ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : หลายๆ คนชอบหยิบยื่นหรือคาดหวังอยากให้ผู้อื่นเป็นแบบนั้นแบบนี้ตามความต้องการของคนทั่วไป โดยผู้วิจัยมีความรู้สึกรู้สึกว่าเหมือนกับต้องใส่หน้ากากตลอดเวลา เพื่อจะเป็นไปตามความต้องการที่เขาอยากให้เป็น โดยผู้วิจัยมีความอึดอัด กดดัน และไม่ใช่ว่าของตัวเอง เหมือนกับคนสมัยนี้ที่ชอบใส่หน้ากากเข้าหากัน แต่ภายในไม่อาจจะรู้หรือบ่งบอกความคิดจิตใจของคนเหล่านั้นได้เลยว่า เขาเป็นคนเช่นไร

ภาพที่ 29 ภาพสเก็ชที่ 5 “เส้นทางและจินตนาการ” เทคนิคสีน้ำ ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : จากผู้วิจัยที่เมื่อก่อนไม่กล้าที่จะไปไหน หรือพบปะหน้าตาใครๆ เกิดความกลัวกับสิ่งรอบข้าง เก็บตัวอยู่แต่ภายในโลกส่วนตัว และจินตนาการไปเองว่า ถ้าตนเองสามารถขับรถได้ อยากจะออกไปสู่โลกภายนอก ไปเห็นสิ่งต่างๆ ที่ตนเองเห็นทางโทรทัศน์ หรือคำบอกเล่าของผู้คนว่ามันสวย ยิ่งทำให้อยากจะเห็นด้วยตาของตัวเอง

ภาพที่ 30 ภาพสเก็ตช์ที่ 6 “อยากมี อยากสมบุรณ์” เทคนิคสีน้ำ ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : ตอนเด็กๆ ครอบครัวของผู้วิจัยมีฐานะยากจน อยากได้อยากกินอะไรเหมือนเพื่อนที่เขาจะมีเงิน แต่ตัวเองไม่สามารถซื้อหาเหมือนกับเพื่อนๆ ได้เลย จนมาวันหนึ่งที่ตนเองพอจะมีเงินทอง ทรัพย์สินที่หามาได้ด้วยตัวเอง และนำมาซื้อของที่อยากได้ อยากกินเพื่อมาเติมเต็มในช่วงเวลาหนึ่งที่ตนเองรู้สึกขาดหายไป

ภาพที่ 31 ภาพสเก็ตช์ที่ 2 “บินสู่ความฝัน” เทคนิคสีไม้ ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : ในวัยเด็กที่ผู้วิจัยไปไหนมาไหนโดยต้องพึ่งพาพี่หรือพ่อแม่พาไปตลอด เพราะผู้วิจัยไม่สามารถเดินเองได้ ได้แต่ใช้กันมัดไปตามพื้น กลิ้งไป แต่ไม่สามารถที่จะเดิน

ไปได้ไกล ด้วยกายภาพของผู้วัยที่ไม่มีหัวเข่า ผนวกกับขาที่ไม่เท่ากันจึงทำให้เดินลำบาก เพราะจะปวดหลัง จนมีรองเท้าคู่นี้ ซึ่งเป็นรองเท้าที่ผู้วัยออกแบบเอง ทำให้ผู้วัยสามารถเดินไปได้ไกลตามความต้องการ และพาไปทุกที่ที่ผู้วัยอยากจะไป

ซึ่งจากผลงานที่ชื่อ บินสู่ความฝัน ผู้วัยได้มีการคิดวิเคราะห์กระบวนการต่างๆ ก่อนการลงมือสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

3.6.1 คิดรูปแบบ และหัวข้อที่จะสร้างผลงาน

3.6.2 หาแรงบันดาลใจก่อนการสร้างสรรคผลงานออกมาในรูปแบบงานศิลปะ ที่มาจากจิตใต้สำนึกของผู้วัยเอง โดยใช้ประสบการณ์ชีวิตในอดีตเป็นตัวกำหนดทิศทางและรูปแบบผลงาน

3.6.3 ศึกษาหาข้อมูล เรียนรู้รูปแบบงานศิลปะ ตลอดจนปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาว่า ควรสร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปแบบใด

3.6.4 เก็บรวบรวมข้อมูลจากรูปถ่าย สิ่งของหรือสถานที่ต่างๆ คำพูดจากคนรอบตัวในอดีต ที่มีผลกระทบในเชิงบวกและเชิงลบ ตลอดจนสิ่งที่ประทับใจ นำมาวิเคราะห์เพื่อประกอบงานศิลปะ

3.6.5 ร่างรูปแบบหรือสเก็ตซ์ออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม 3-5 ชั้น โดยใช้ดินสอร่าง แล้วลงสี อาจจะใช้น้ำหรือสีไม้ ตามความถนัดและความชอบ เป็นโครงร่างขึ้นมา และนำมาขยายเป็นภาพจริง

ภาพที่ 32 ภาพแสดง การสเก็ตซ์ ที่มา : ผู้วัย

3.6.6 เตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้สร้างสรรค์ผลงาน เตรียมผ้าใบขนาดที่เหมาะสมตามที่เราต้องการ สีที่ชอบรองพื้น เช่น สีอะคริลิก ผสมสีให้ออกมาเป็นเฉดสีขาว หรือฟ้าอ่อนตามความเหมาะสมกับงานชิ้นนั้นๆ และทำการลงสีซ้ำตรงบริเวณที่รองพื้น ที่ผสมไว้ให้มากพอที่จะลงสีบนผ้าใบ สักสามรอบเป็นอย่างน้อย โดยเตรียมพู่กันแบบเบอร์ใหญ่ อย่างน้อย เบอร์ 24 เพื่อความรวดเร็วและถ้าน้ำสองใบ โดยใบแรกใส่สีที่ผสมเอาไว้ที่จะรองพื้น ส่วนใบที่สองใส่น้ำสะอาดเพื่อไว้ล้างพู่กันแล้วทิ้งให้แห้ง

3.6.7 ร่างผลงานตามที่สเก็ตซ์ลงบนผ้าใบที่รองพื้นแล้ว และทิ้งไว้จนแห้งสนิทด้วยดินสอหรือดินสอสีก็ได้

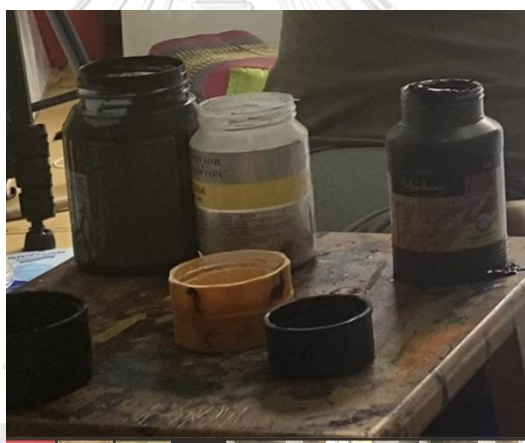
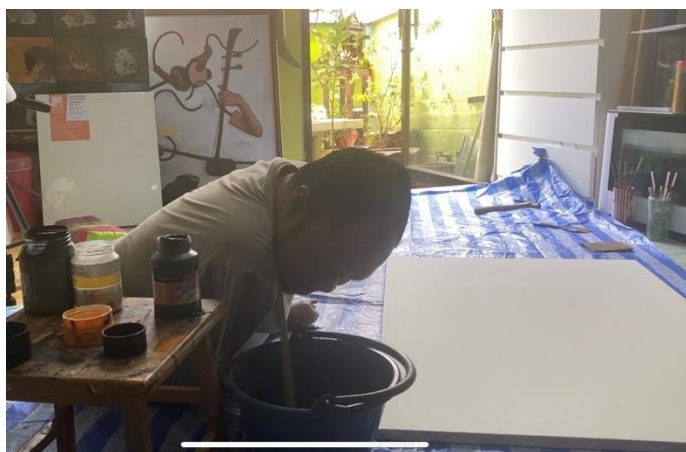
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 33 ภาพแสดง การลงสีรองบนผ้าใบ ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 34 – 35 ภาพแสดง อุปกรณ์สีน้ำมัน ที่มา : ผู้วิจัย

3.6.8 เตรียมอุปกรณ์ที่จะทำงาน เช่น สี พู่กัน น้ำมันสน เพื่อไว้สำหรับล้างพู่กัน กระจายไขไพลองสี น้ำผสมกับสีน้ำมัน น้ำมันลินสีด พู่กันขนาดต่างๆ ที่จะใช้งานทั้งแบบแบนและแบบกลมตามความถนัด

ภาพที่ 36 – 37 ภาพแสดง ขั้นตอนการเตรียมชิ้นงาน ที่มา : ผู้วิจัย

3.6.9 ลงสีคุมโทน บล็อกแสง และเงา

3.9.10 กำหนดแสงด้วยการเว้นระยะใกล้ กลาง ไกล ไล่สีเข้มไปหาสว่างที่สุด ไล่สีบรรยากาศ เก็บระยะบริเวณที่เป็นจุดเด่น เพื่อไล่ระยะใกล้ กลาง ไกล ตามความเหมาะสม แล้วจึงเก็บองค์ประกอบให้เด่นชัดด้วยการใช้สีที่ตัดกัน ปิดสีของบรรยากาศที่เป็นก้อนเมฆให้ดูอ่อนนุ่มเบาบาง เหมือนมีการเคลื่อนไหว ด้วยน้ำหนักแล้วจึงเก็บรายละเอียดให้สมบูรณ์

3.7 กระบวนการสร้างสรรค์จิตรกรรมชุด “ความฝันที่เต็มเต็ม”

ผู้วิจัยขอเสนอกระบวนการสร้างสรรค์จิตรกรรมชุดนี้ โดยนำเอาภาพ “เส้นทางและจินตนาการ” ที่สร้างสรรค์ในปีการศึกษา 2563 มาเป็นตัวอย่างให้เห็นพอสังเขป ดังต่อไปนี้

โดยเริ่มต้นด้วยการลงสีโมโนโครม เพื่อคลุมงานและบรรยากาศในตัวงาน ทำการลงสีเข้มไปหาอ่อน เช่น สีน้ำเงินเข้มแล้วไล่เจดสีจากเข้มไปหาอ่อนเพื่อคลุมบรรยากาศทั้งหมดของภาพ ต่อมากำหนดน้ำหนัก ของระยะด้วยสีไล่ กลาง ไกล จากการใช้โทนสีเข้มไปหาอ่อน หรือการบล็อกสีเพื่อเว้นระยะ ลงน้ำหนักประธาน (Figure) ให้เด่นชัด โดยเน้นน้ำหนักระยะหน้า แล้วจึงปล่อยในระยะกลางและระยะไกลตามความเหมาะสม ด้วยการเก็บรายละเอียดมากขึ้นตามความเหมาะสมขององค์ประกอบภาพหรือชิ้นงาน เน้นในจุดระยะหน้าแล้วปล่อยในระยะกลาง และระยะไกล อาจจะทิ้งที่เป็นเงาตามความเหมาะสม ขึ้นสุดท้ายลงแสง เงา และน้ำหนัก เก็บรายละเอียดให้สมบูรณ์

ภาพที่ 38 ภาพแสดงการลงสี ภาพเส้นทางและจินตนาการ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 120 x 140 ซม. 3 ระยะ กลาง ไกล ประจำปีการศึกษา 2564 ที่มา : ผู้วิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานเป็นที่เรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว พบว่ายังมีข้อควรแก้ไขเพื่อพัฒนาและต่อยอด ในงานชิ้นต่อไปให้สมบูรณ์ในด้านองค์ประกอบสี และเงา การเว้นระยะไล่ กลาง ไกล และรายละเอียดมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการเตรียมข้อมูลให้มากขึ้นกว่าเดิม เช่น การศึกษาค้นคว้าแนวความคิด หรือเอกลักษณ์ จุดเด่น จุดรอง เพื่อบ่งบอกหรือสื่อความหมายให้เด่นชัดมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้สีไม่ในการสเก็ตซ์ภาพที่ 2 และภาพที่ 3 โดยผู้วิจัยร่างแบบออกมา 3-4 ชิ้น จนได้การลงสีที่เหมาะสม เพื่อให้เห็นแนวความคิดที่จะสรรค์สร้างเป็นงานชิ้นจริงออกมา ในรูปแบบนามธรรมประมาณ 3-5 ชิ้น แล้วให้อาจารย์ตรวจงานสเก็ตซ์ แล้วนำงานที่สมบูรณ์ที่สุด มาขยายเป็นผลงานจริง

ภาพที่ 39 ภาพสเก็ตซ์ที่ 3 “ศิลปะของผม” เทคนิคสีไม้ ที่มา : ผู้วิจัย

แรงบันดาลใจ : ผู้วิจัยใช้เท้าและรองเท้ามารสร้างผลงานศิลปะที่ผู้วิจัยชอบ และสามารถเดินไปทุกที่ ทำทุกอย่างด้วยรองเท้าสองข้างนี้ ที่ทำให้ชีวิตมีความสุขมากยิ่งขึ้น และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น และไปสู่เป้าหมายที่รวดเร็ว ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เปรียบเสมือนเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งที่สำคัญของร่างกายของผู้วิจัย

3.8 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานวิจัย

ผู้วิจัยได้พบปัญหาและอุปสรรคในการทำงานวิจัยแต่ละชิ้น ดังต่อไปนี้

3.8.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลในอดีต เช่น สถานที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา สิ่งของบางอย่างสูญหายไป ความทรงจำบางช่วงเลือนรางหายไป ทำให้องค์ประกอบของงานวิจัยไม่สมบูรณ์เท่าที่ตั้งใจไว้

3.8.2 เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากข้อมูลบางอย่างต้องใช้เวลาในการสืบค้นศึกษา ทำให้การสร้างสรรค์เขียนงานวิจัยเกิดความล่าช้ากว่ากำหนด

3.8.3 ขนาดความสูงของผ้าใบ เพราะเนื่องจากผู้วิจัยมีความสูงเพียง 110 ซม. เมื่อเทียบกับขนาดผ้าที่มีความสูง 120 x 140 ซม.

3.8.4 ผลงานในแต่ละชิ้นมีขนาดใหญ่ ทำให้มีความยากลำบากในการเคลื่อนย้าย

3.9 ผลสัมฤทธิ์ทางการวิจัย และการพัฒนาต่อยอดผลงาน

จากปัญหาและอุปสรรคในการทำงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้น พบว่าผลงานศิลปะยังไม่น่าพึงพอใจเท่าที่ควร ตามที่คาดหวังไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พยายามศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานศิลปะศิลปินลัทธิต่างๆ ตลอดจนเรียนรู้เทคนิควิธีการเขียนงานศิลปะจากศิลปินที่มีชื่อเสียง และนำคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษามารับปรุงแก้ไข เพื่อให้งานศิลปะเกิดการพัฒนาต่อยอดให้ดีขึ้นกว่าเดิม

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างสรรค์เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เต็มเต็ม” ซึ่งเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้วิจัย โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ชีวิต ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นำมาถ่ายทอดผ่านงานจิตรกรรม ที่จะทำให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่แสนเจ็บปวดของผู้วิจัย ตลอดจนมีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางสังคมต่อผู้พิการ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย ด้วยงานศิลปะที่วาดด้วยเท้า คอ และปาก ซึ่งมีทั้งหมด 6 ชิ้น ดังต่อไปนี้

ผลงานวิจัยสร้างสรรค์

ชิ้นที่ 1 ภาพปกป้อง พ.ศ. 2564 สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ในรูปแบบซึ่งเป็นงานศิลปกรรมของผู้วิจัยเอง โดยได้รับแรงบันดาลใจที่อยากสร้างสรรค์งานออกมาในรูปแบบงานศิลปะของตัวเอง เพื่อบ่งบอกความรู้สึกนึกคิดในช่วงเวลาหนึ่งที่ประทับใจ ความเสียใจ ความกลัว ความผิดหวัง ความสมหวัง ความสุข ความทุกข์ ออกมาในรูปแบบงานศิลปะ นำมาเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานให้อยู่ภายใต้บริบทของแนวความคิดทางเนื้อหาที่กล่าวมาแล้ว

ภาพที่ 40 ภาพปกป้อง เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สอง หาข้อมูล เช่น รูปถ่าย สถานที่ หรือสิ่งของ ที่ตนเองมีความรู้สึกหรือมีผลกระทบต่อจิตใจ และสิ่งที่ประทับใจนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย โดยให้ความสำคัญกับสิ่งนั้นๆ ทั้งในฐานะของประวัติความเป็นมา และสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีบทบาทต่อการสร้างงานศิลปะในแบบฉบับของผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สาม ศึกษาค้นคว้าในรูปแบบงานศิลปะที่ตนเองสนใจ ศิลปินในกลุ่มงานเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจและแบบอย่างก่อนการสร้างสรรคงานศิลปะ เช่น ฟรีด้า คาห์โล (Frida Kahlo) เป็นต้น

ขั้นตอนที่สี่ เตรียมอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น สี พู่กัน น้ำมันลินสีด น้ำมันสน สีอะคริลิก กระดาษใบ เพื่อใช้รองสี

สำหรับการสร้างผลงาน ชั้นที่ 1 ผู้วิจัยใช้สีโทนร้อน เพื่อคลุมบรรยากาศให้ดูอบอุ่น ถ่ายทอดความรู้สึกถึงความอบอุ่น เมื่ออยู่กับพ่อแม่ ที่คอยปกป้องจากอันตรายใกล้ตัว จากนั้น ลงน้ำหนัก และระยะใกล้ กลาง ไกล เพื่อแสดงให้เห็นถึงอันตรายที่อยู่รอบตัว โดยการใช้สัญลักษณ์

ลวดหนามที่มีความแหลมคม สามารถทำอันตรายเราได้ เป็นสัญลักษณ์แทนอันตรายรอบๆ ตัว ส่วนมือของคนที่รักเรา คอยปกป้องจากอันตรายที่จะมาทำร้าย จนเรารู้สึกถึงความปลอดภัยจากอันตรายเหล่านั้น ทำให้รู้สึกถึงความปลอดภัยในยามที่อยู่ในมือที่อบอุ่น ที่คอยโอบอุ้มป้องกันจากสิ่งอันตรายต่างๆ ด้วยความรักและความห่วงใยของสองมือนี้ จากเด็กคนหนึ่งที่ไม่สามารถพึ่งพา และช่วยเหลือตนเองได้ แต่ด้วยความปกป้องจากความรัก ความห่วงใยของมือที่โอบอุ้มจากพ่อและแม่ จนทำให้เติบโตเป็นคนที่มีความสามารถ ที่จะช่วยเหลือคนอื่นที่ขาดโอกาสได้จนถึงทุกวันนี้

สำหรับการจัดองค์ประกอบภาพ มีทั้งหมด 3 ระยะ ได้แก่ ระยะหน้า ระยะกลาง ระยะไกล เพื่อจุดเด่น จุดรองที่แตกต่างกันในแต่ละรายละเอียดของรูปทรงนั้นๆ เช่น ระยะหน้าต้องเก็บรายละเอียดหรือประธานให้มีความเด่นชัดมากที่สุด น่าสนใจ หรือเสมือนจริงมากที่สุด ระยะกลางลดรายละเอียดของรูปทรงเพื่อไม่ให้เด่นชัดเท่ากับระยะหน้า ส่วนระยะไกล อาจจะเขียนเป็นเพียงเค้ารูปทรงหรือเงา หรือการทิ้งทิวที่มีความกลมกลืนไปกับบรรยากาศของชิ้นงาน ต่อมาคือ การจัดองค์ประกอบภาพไม่ให้แน่นจนเกินไป หรือหลวมจนเกินไป มีจุดเด่น จุดรอง ทำให้การวางองค์ประกอบเหมาะสมกับขนาด พื้นที่ที่จะวางรูปทรงนั้นๆ ให้มีจุดสนใจจากเส้น สี น้ำหนัก การวางองค์ประกอบ การใช้ระยะที่สอดคล้องกัน ให้รู้สึกมีความเคลื่อนไหว น่าค้นหาจากการใช้สัญลักษณ์แทนความรู้สึกเพื่อสื่อออกมาให้คนชม มีความรู้สึกร่วมว่า ผู้วิจัยจะบ่งบอกถึงความหมายอะไร จากองค์ประกอบสี แสง และเงา ที่จัดวาง หรือโทนสีที่วางไว้เป็นสีโทนร้อนแสดงถึงความอบอุ่น รายละเอียดของรูปทรงรูปใบหน้าที่แสดง หรือสื่อความหมายถึงความอบอุ่นและปลอดภัยจากอันตรายที่อยู่รอบตัว จากรูปทรงที่เป็นรูปสองมือการปกป้องของสองมือ

จากสภาพสังคมไทยที่มีความเหลื่อมล้ำสูง แม้กระทั่งผู้พิการเอง ถ้าไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว หรือได้รับการสนับสนุนจากสังคมรอบตัวเป็นอย่างดีแล้วนั้น ก็จะยิ่งซ้ำเติมความเจ็บปวดของผู้พิการมากขึ้น หากแต่คนในครอบครัวและสังคม ช่วยกันปกป้อง ดูแล และให้กำลังใจผู้พิการ ตลอดจนผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก หรือผู้ที่ขาดโอกาสก็จะสามารถทำให้สังคมไทยน่าอยู่มากยิ่งขึ้นกว่าเดิมอย่างแน่นอน

ชิ้นที่ 2 ภาพบันไดสู่ความฝัน พ.ศ. 2564 สีนํ้ามันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ในรูปแบบซึ่งเป็นงานศิลปกรรมของผู้วิจัยเอง โดยได้รับแรงบันดาลใจที่อยากสร้างสรรค์งานออกมาในรูปแบบงานศิลปะของตัวเอง เพื่อบ่งบอกความรู้สึกนึกคิดในช่วงเวลาหนึ่งที่ประทับใจ ความเสียใจ ความกลัว ความผิดหวัง ความสมหวัง ความสุข ความทุกข์ ออกมาในรูปแบบงานศิลปะ นำมาเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานให้อยู่ภายใต้บริบทของแนวความคิดทางเนื้อหาที่กล่าวมาแล้ว

ภาพที่ 41 ภาพบินสู่ความฝัน เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สอง หาข้อมูล เช่น รูปถ่าย สถานที่ หรือสิ่งของ ที่ตนเองมีความรู้สึกหรือมีผลกระทบต่อจิตใจ และสิ่งที่ประทับใจนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย โดยให้ความสำคัญของสิ่งนั้นๆ ทั้งในฐานะของประวัติความเป็นมา และสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีบทบาทต่อการสร้างงานศิลปะในแบบฉบับของผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สาม ศึกษาค้นคว้าในรูปแบบงานศิลปะที่ตนเองสนใจ ศิลปินในกลุ่มงานเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เพื่อมาเป็นแรงบันดาลใจและแบบอย่างก่อนการสร้างสรรคงานศิลปะ เช่น อาจารย์ประทีป คุชบัว เป็นต้น

ขั้นตอนที่สี่ เตรียมอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น สี พู่กัน น้ำมันลินสีด น้ำมันสน สีอะคริลิก กระดาษใบ เพื่อใช้รองสี

สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานในขั้นที่ 2 ผู้วิจัยใช้โทนสีเย็น เพื่อแสดงความเพื่อฝันและจินตนาการ ในช่วงเวลาหนึ่งในวัยเด็กที่ผู้วิจัย ไม่สามารถเดินไปไหนมาไหนได้ไกลๆ ด้วยขาสองข้างของตัวเอง จากสภาพร่างกายที่มีความบกพร่องตั้งแต่กำเนิด ต้องคอยพึ่งพาอาศัยพ่อแม่ พี่ชายและพี่สาวมาโดยตลอด อยากจะไปไหน ก็ต้องรอคอยอยู่เสมอ จนบางครั้งรู้สึกน้อยใจในร่างกายของตัวเองที่ไม่สามารถวิ่งเล่น เดินเล่น หรือไปไหนได้เหมือนคนปกติ จนวันหนึ่งผู้วิจัยได้รับสิ่งของที่มีค่าอย่างหนึ่ง แต่บางคนอาจมองไม่เห็นค่าของสิ่งนั้น มองเห็นเป็นสิ่งที่แปลกประหลาด นั่นก็คือรองเท้าของผู้วิจัย ที่ไม่เหมือนใคร แต่ทำให้ผู้วิจัยสามารถเดินทางด้วยตัวเองโดยไม่ต้อง

พึงพาอาศัยใครอีก ไม่ต้องให้มากคอยอุ้ม คอยพาไป ซึ่งรองเท้าคู่นี้เปรียบเสมือนอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายที่ขาดหายไป ได้มาเติมเต็มชีวิตเหมือนดั่งนกที่มีปีก มีอิสระเสรีที่จะไปไหนก็ได้ในโลกใบนี้ ตามความต้องการ จนปัจจุบันผู้วิจัยได้กลับมามองตนเองว่าไม่ได้เป็นภาระของใคร สามารถพึ่งพาอาศัยตนเองได้ และอยู่ในสังคมได้เสมือนคนอื่นทั่วไป

สำหรับการจัดองค์ประกอบของภาพ ผู้วิจัยได้แบ่งองค์ประกอบเป็นสามระยะ ด้วยการวาง สี รูปทรง รายละเอียด แสง และเงา เพื่อผลักระยะที่แตกต่างกัน และรายละเอียดที่ลดหลั่นกันไปตามความเหมาะสม โดยที่จะเก็บรายละเอียด ระยะหน้า ให้เด่นชัดมากที่สุด โดยการเขียนรายละเอียด ใช้ สี หรือรูปทรงและแสงเงา ให้เหมือนจริงมากที่สุด และเก็บรายละเอียด จูรตรงและระยะไกลตามความเหมาะสม ขององค์ประกอบภาพให้มีความรู้สึกเสมือนความฝัน สร้างร่องรอยด้วยสี บรรยากาศโทนฟ้าอ่อน คุณุ่มนวล เบาสบาย โดยการ ใช้สี โทนเย็น และการจัดองค์ประกอบที่ไม่ ลับสน คูลสบายด้วยการใช้แสงและเงา เพื่อสร้างจุดที่น่าสนใจ ของการวางองค์ประกอบ

ผู้วิจัยมีความเป็นห่วงและกังวล เรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้พิการ หรือผู้ที่ขาดโอกาส สังคมควรหันมามองความต้องการของผู้พิการเหล่านั้นให้มากกว่านี้ เพราะฐานะของแต่ละคนไม่เท่ากัน กลายมาเป็นสิ่งที่ฝังใจ จนต้องระบายถ่ายทอดออกมาผ่านงานศิลปะดังเช่นภาพนี้ ผู้พิการบางคนอาจจะไม่เคยได้รับโอกาสเลยแม้แต่น้อย ทั้งๆ ที่มีความต้องการในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น รถวีลแชร์ ไม้เท้า หรืออุปกรณ์ที่ต้องออกแบบใหม่เฉพาะบุคคล เป็นต้น เพื่อคุณภาพชีวิตของผู้พิการที่ดีขึ้นจะได้รู้สึก ว่า ไม่ได้ถูกสังคมทอดทิ้ง

ชั้นที่ 3 ภาพศิลปะของผม พ.ศ. 2564 สีนํ้ามันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ในรูปแบบซึ่ง เป็นงานศิลปกรรมของผู้วิจัยเอง โดยได้รับแรงบันดาลใจที่อยากสร้างสรรค์งานออกมาในรูปแบบงานศิลปะของตัวเอง เพื่อบ่งบอกความรู้สึกนึกคิดในช่วงเวลาหนึ่งที่ประทับใจ ความเสียใจ ความกลัว ความผิดหวัง ความสมหวัง ความสุข ความทุกข์ ออกมาในรูปแบบงานศิลปะ นำมาเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานให้อยู่ภายใต้บริบทของแนวความคิดทางเนื้อหาที่กล่าวมาแล้ว

ภาพที่ 42 ภาพศิลปะของผมหุ่น เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สอง หาข้อมูล เช่น รูปถ่าย สถานที่ หรือสิ่งของ ที่ตนเองมีความรู้สึกหรือมีผลกระทบต่อจิตใจ และสิ่งที่ประทับใจนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย โดยให้ความสำคัญของสิ่งนั้นๆ ทั้งในฐานะของประวัติความเป็นมา และสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีบทบาทต่อการสร้างงานศิลปะในแบบฉบับของผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สาม ศึกษาค้นคว้าในรูปแบบงานศิลปะที่ตนเองสนใจ ศิลปินในกลุ่มงานศิลปะลัทธิเรียลลิสม์ (Realism) เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจและแบบอย่างก่อนการสร้างผลงานศิลปะ เช่น ศาสตรเมธีปัญญา เพ็ชรชู เป็นต้น

ขั้นตอนที่สี่ เตรียมอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น สี พู่กัน น้ำมันลินสีด น้ำมันสน สีอะคริลิก กระดาษใบ เพื่อใช้รองสี

งานชิ้นที่ 3 ศิลปะของผมหุ่น โดยการใช้สี โทนร้อนและ โทนเย็นให้ความรู้สึกที่สดใส มีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์จากความชอบของผู้วิจัยเอง โดยการใช้สัญลักษณ์จากรองเท้าของผู้วิจัยที่ไม่เหมือนใคร การสร้างผลงานศิลปะที่ผู้วิจัยมีนิ้วเท้าเพียงแค่ 3 นิ้ว กับหัวเข่าสั้นๆ จากคำพูดและความรู้สึกที่ทุกคนมองว่ามันจะทำอะไรได้ แต่อยู่ไม่เป็นภาระของสังคมก็คิดไป สรรค์สร้างผลงานด้านศิลปะและทำให้คนเหล่านั้นที่เคยดูถูกเห็นผลงานด้วยเท้าเล็กๆ ของผู้วิจัยให้ทุกคนเห็นว่าผู้วิจัยนั้นสามารถทำได้ และมีคุณค่าจากผลงานศิลปะที่ใช้เพียงเท้าเขียน ไม่ได้แพ้ไปจากมือสองข้างของคนปกติเลย ด้วยความคิด ความรู้สึก จินตนาการ และความรู้ที่มีให้คนเหล่านั้นเห็นถึงคุณค่าของผู้วิจัยเอง ถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานศิลปะที่มีลักษณะไม่เหมือนใคร มีจุดเด่นจนทุกคนยอมรับ

ในผลงานมากกว่าความสงสารหรือเวทนา เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าอย่ามองคนจากภายนอกหรือรูปลักษณะของสิ่งที่เห็นแล้วตัดสินคนจากเปลือกนอก ให้มองถึงความสามารถและความพยายามของบุคคล ยังมีอีกมากมายที่ตัดสินคนจากรูปลักษณะภายนอก ผู้วิจัยจะเป็นเงาสะท้อนหรือกระจกเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถของคนที่หลายคนมองเขาว่าเป็นภาระสังคม หรือมองเห็นเขาว่าไม่มีค่าในสายตา และคำพูดบางคำที่บั่นทอนจิตใจ คำถูกเปลี่ยนเป็นคำที่ทำให้ผู้วิจัยมีแรงเผชิญหน้ากับสิ่งเหล่านั้น ให้พบความสำเร็จในสิ่งที่ผู้วิจัยตั้งเป้าหมาย ด้วยเท่านั้น ร่องเท้าที่คนไม่เห็นค่าและดูตลก ก้าวไปสู่ความฝันอันยิ่งใหญ่ผ่านผลงานศิลปะด้วยรูปแบบของตนเอง

สำหรับการจัดองค์ประกอบภาพนั้น มีสองระยะ ได้แก่ ระยะหน้า และระยะกลาง แบ่งกันอย่างเด่นชัด ด้วยการตัดกันที่ชัดเจนของแสงและเงา และองค์ประกอบ ระยะหน้าที่มีรายละเอียดของรูปทรงเสมือนจริง หรือแม้แตเงาที่ตกกระทบตัดกับแสง ที่เด่นชัด การวางสัญลักษณ์ที่อยู่ในระยะหน้า หรือองค์ประกอบของประธานที่ดูแล้วน่าสนใจ จากการใช้สัญลักษณ์ของร่องเท้าที่มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร การใช้สัญลักษณ์แทนตัวตนมาใช้ แทนความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจ ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานเพื่อบ่งบอกถึงความรู้สึกที่จะถ่ายทอดออกมาในรูปแบบเชิงศิลปะ การใช้สี การวางรูปแบบ รูปทรง ของความรู้สึกในช่วงเวลาหนึ่ง เข้ามาประกอบในตัวตน เพื่อดึงดูความสนใจให้มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของผู้พิการ ถึงแม้ว่าผู้พิการจะดูเหมือนเป็นภาระของสังคม แต่แท้ที่จริงแล้วนั้นกลับตรงกันข้าม ผู้พิการไทยหลายคน มีความรู้ความสามารถมากมาย เช่น ศิลปินวาดภาพ นักดนตรี นักกีฬา นักพูดสร้างแรงบันดาลใจ และอีกหลากหลายสาขาอาชีพ ผู้พิการสามารถเป็นฟันเฟืองเล็กๆ ที่จะเป็นหนึ่งในผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไทยได้ ทั้งนี้ สังคมจำเป็นต้องร่วมกันสนับสนุนความสามารถของผู้พิการให้เสมือนคนปกติ จะยิ่งทำให้ประเทศขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้ดียิ่งขึ้น

ชั้นที่ 4 ภาพเปลือก พ.ศ. 2564 สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ในรูปแบบซึ่งเป็นงานศิลปกรรมของผู้วิจัยเอง โดยได้รับแรงบันดาลใจที่อยากสร้างสรรค์งานออกมาในรูปแบบงานศิลปะของตัวเอง เพื่อบ่งบอกความรู้สึกนึกคิดในช่วงเวลาหนึ่งที่ประทับใจ ความเสียใจ ความกลัว ความผิดหวัง ความสมหวัง ความสุข ความทุกข์ ออกมาในรูปแบบงานศิลปะ นำมาเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานให้อยู่ภายใต้บริบทของแนวความคิดทางเนื้อหาที่กล่าวมาแล้ว

ภาพที่ 43 ภาพเปลือก เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สอง หาข้อมูล เช่น รูปถ่าย สถานที่ หรือสิ่งของ ที่ตนเองมีความรู้สึกหรือมีผลกระทบต่อจิตใจ และสิ่งที่ประทับใจนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย โดยให้ความสำคัญของสิ่งนั้นๆ ทั้งในฐานะของประวัติความเป็นมา และสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีบทบาทต่อการสร้างงานศิลปะในแบบฉบับของผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สาม ศึกษาค้นคว้าในรูปแบบงานศิลปะที่ตนเองสนใจ ศิลปินในกลุ่มงานเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจและแบบอย่างก่อนการสร้างสรรคงานศิลปะ เช่น ซัลวาดอร์ ดาลี เป็นต้น

ขั้นตอนที่สี่ เตรียมอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น สี พู่กัน น้ำมันลินสีด น้ำมันสน สีอะคริลิก กระดาษใบ เพื่อใช้รองสี

ผลงานชิ้นที่ 4 เลือกใช้สีโทนร้อนเพื่อบ่งบอกความเจ็บสงบภายในจิตใจ และสัญลักษณ์หน้ากาก เพื่อบอกถึงความอึดอัดภายในจิตใจ ในทุกครั้งที่หลายคนคอยหนีบหนีจากความหวังดี หรือไม่ได้ตั้งใจก็ตาม จนทำให้หลายครั้งมีความรู้สึกอึดอัดกดดันเสมอ จนทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเอง ในรูปลักษณะที่อยากจะเป็น เหมือนกับต้องใส่หน้ากากหรือหัวโขนอยู่ตลอดเวลา จนลืมไปว่าใบหน้าของตัวเองที่แท้จริงเป็นอย่างไร เหมือนกับคนสมัยนี้ ที่ตัดสินคนในรูปลักษณะเครื่องประดับเฟอร์นิเจอร์ที่มีราคาแพง จนลืมสนใจไปว่าความเป็นจริงนั้น ไม่สามารถตัดสินคนได้จากเครื่องประดับราคาแพงเหล่านั้นได้เลย ทำให้หลายคนมองข้ามความดีงามของจิตใจ หรือการกระทำไป และไขว่คว้าหาสิ่งเหล่านั้นมากกว่าจะสนใจความถูกต้อง ที่เห็นแก่ตัวจนไม่สนใจใคร จนทุก

วันนี้หลายคนใส่หน้ากากเข้าหากันแบบไม่รู้ตัว ทำให้เราไม่สามารถรู้ได้เลยว่าความในใจที่แท้จริงของคนเหล่านั้นว่าเขาดีหรือชั่วอย่างไร เพราะปกปิดซ่อนเร้นกันอยู่ภายใต้หน้ากากของตัวเอง ไม่กล้าจะเผยถึงความจริงของตัวเอง เหมือนกับเหรียญที่มีสองด้าน ทั้งด้านบวกและด้านลบ แต่ทุกคนต่างแสดงออกถึงด้านบวกมากกว่าด้วยการเสแสร้ง และเก็บความรู้สึกซ่อนไว้ภายใต้หน้ากากของตัวเอง จนหลงลืมไปว่าตัวเองเป็นใคร ดี เลว อย่างไร ชอบอะไร ไม่ชอบอะไร จนบางครั้งไม่เป็นตัวของตัวเอง แต่ต้องตัดสินใจด้วยการกระทำ หรือนิสัยถึงจะเผยสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในได้ อาจจะต้องใช้เวลานาน หรือการสังเกตของคนเหล่านั้นที่ปิดซ่อนจนในที่สุดอาจจะต้องใส่หน้ากากนั้นไปตลอดชีวิต

การวางองค์ประกอบของภาพ มีสองระยะ คือระยะหน้า และระยะกลาง การใช้ องค์ประกอบของผู้วิจัย กับหน้ากากมาแทนสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมาย ผู้วิจัยใช้การวาง องค์ประกอบระยะหน้าที่เด่นชัด ตัดด้วยแสง และเงา การวางจุดเด่น จุดรอง ที่ดูมีความสงบนิ่ง และ อัดอัดด้วยการใช้สีโทนร้อนของบรรยากาศโดยรวมในตัวเอง เพื่อสื่อความหมายให้รู้สึกนึกถึง ความกดดันในช่วงเวลานั้นจากผลกระทบของสิ่งรอบข้าง

ผู้วิจัยเคยมีประสบการณ์ชีวิตที่แสนเจ็บปวด กล่าวคือ บางครั้งเราคิดว่าบุคคลที่เข้ามาในชีวิตเป็นผู้ที่ดีและสามารถช่วยเหลือเราได้ แต่แท้ที่จริงแล้วกลับตรงกันข้าม คนปกติบางคนก็หวังที่จะเข้ามาหาผลประโยชน์ โดยลืมนึกถึงจิตใจและคุณธรรมจริยธรรมของการอยู่ร่วมกันในสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องช่วยกันดูแลและคัดกรองผู้ที่เข้ามาเพื่อหวังผลประโยชน์ ไม่ใช่เพียงแค่ ผู้พิการเท่านั้น ผู้ด้อยโอกาส หรือคนปกติด้วยตัวเอง ก็ต้องมีจิตสำนึกที่ควรพึงปฏิบัติร่วมกัน จะทำให้สังคมมีความน่าอยู่มากกว่านี้แน่นอน

ชิ้นที่ 5 ภาพเส้นทางและจินตนาการ พ.ศ. 2564 สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ในรูปแบบซึ่งเป็นงานศิลปกรรมของผู้วิจัยเอง โดยได้รับแรงบันดาลใจที่อยากสร้างสรรค์งานออกมาในรูปแบบงานศิลปะของตัวเอง เพื่อบ่งบอกความรู้สึกนึกคิดในช่วงเวลาหนึ่งที่ประทับใจ ความเสียใจ ความกลัว ความผิดหวัง ความสมหวัง ความสุข ความทุกข์ ออกมาในรูปแบบงานศิลปะ นำมาเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานให้อยู่ภายใต้บริบทของแนวความคิดทางเนื้อหาที่กล่าวมาแล้ว

ภาพที่ 44 ภาพเส้นทางและจินตนาการ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สอง หาข้อมูล เช่น รูปถ่าย สถานที่ หรือสิ่งของ ที่ตนเองมีความรู้ลึกหรือมีผลกระทบต่อจิตใจ และสิ่งที่ประทับใจ นำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย โดยให้ความสำคัญของสิ่งนั้นๆ ทั้งในฐานะของประวัติความเป็นมา และสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีบทบาทต่อการสร้างงานศิลปะในแบบฉบับของผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สาม ศึกษาค้นคว้าในรูปแบบงานศิลปะ ที่ตนเองสนใจ ศิลปินในกลุ่มงานเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจและแบบอย่างก่อนการสร้างสรรคงานศิลปะ เช่น จอร์โจ เดอ คิริโก เป็นต้น

ขั้นตอนที่สี่ เตรียมอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น สี พู่กัน น้ำมันลินสีด น้ำมันสน สีอะคริลิก กระดาษใบ เพื่อใช้รองสี

ผลงานชิ้นที่ 5 เส้นทางและจินตนาการ ผู้วิจัยใช้สี โทนเย็นคลุมถึงความรู้สึกและจินตนาการ ความฝัน ในช่วงเวลาหนึ่งที่ยากจะขจัดกรยานหรือมอเตอร์ไซค์เหมือนคนปกติ ที่ได้แต่ซ้อนหรือคนอื่นพาไป และเกิดจินตนาการว่าถ้าขับขี่เองได้ คงจะมีความสุขมาก ที่ไปไหนมาไหนได้ด้วยตนเอง อยากพบเห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็นก็สามารถไปด้วยตนเอง ด้วยพาหนะที่ตนเองคิดค้นหรือดัดแปลง ทำให้ตนเองสามารถขี่มัน ไปทุกที่ทุกแห่งตามใจปรารถนาได้ จากที่ในวัยเด็กผู้วิจัยต้องอยู่คนเดียวในบริเวณที่จำกัด พอออกไปข้างนอกสักครั้งก็ได้เห็นสิ่งที่ไม่เคยเห็น ทำให้รู้สึกมีความสุขทุกครั้ง หรือตอนนั่งดูทีวี ทำให้จินตนาการไปว่าผู้วิจัยได้ไปในสถานที่จริงด้วยตนเอง เหมือนคนปกติที่เขามาแล้วสถานที่ต่างๆ ให้ฟังที่เขาสามารถไปเองได้ แล้วมาบอกผู้วิจัยถึงความสวยงามอลังการ ทำให้ผู้วิจัยอยากจะไปอยู่ในสถานที่นั้นเหมือนกับคนอื่นบ้าง แต่ความเป็นจริงแล้วผู้วิจัยก็ไม่สามารถจะกระทำ

ได้ตามใจที่ตนเองปรารถนาเกือบทุกอย่าง บางอย่างผู้วิจัยก็ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นให้ช่วยพาไป เพราะว่าร่างกายของผู้วิจัยมีขีดจำกัด

การจัดองค์ประกอบ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะไว้สามระยะ ได้แก่ ระยะหน้า ระยะกลาง ระยะไกล โดยการใช้สีโทนเย็นเพื่อคลุมบรรยากาศ เงา และแสง ที่เด่นชัดลดหลั่นกันไปตามความเหมาะสม การจัดวางองค์ประกอบ จุดเด่น จุดรอง เส้นและน้ำหนัก ที่รู้สึกถึงความเคลื่อนไหว ของบรรยากาศโดยรวม จากการใช้เส้นนำสายตา การใช้สัญลักษณ์สื่อความหมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่จะถ่ายทอดออกมาจากรูปทรง ที่จัดวางในระยะหน้า เพื่อสื่อความหมายบ่งบอกถึงความรู้สึกนึกคิด ภายในจิตใจ รายละเอียดที่เน้นให้เห็นถึงความเพ้อฝันในช่วงเวลาขณะนั้น

ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้พิการส่วนใหญ่ต้องการอยากจะทำอะไรบางอย่าง หรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ จะได้ไม่เป็นภาระของครอบครัว ตลอดจนสามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และเสรี แต่ความเป็นจริงนั้นกลับตรงกันข้าม อันเนื่องมาจากสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศไทย ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้พิการได้ เช่น ทางลาดสำหรับรถวีลแชร์ ควรจะมีในทุกๆ สถานที่ หรือลิฟท์สำหรับผู้พิการ การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะ ทั้ง รถไฟฟ้า รถเมล์ และอีกมากมาย ดังนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ จะช่วยให้ผู้พิการสามารถ เดินทางออกไปทำกิจกรรมต่างๆ ได้ และไปท่องเที่ยวยังสถานที่ที่ตนอยากจะไป จะสามารถลด ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมได้เป็นอย่างมาก

และชั้นที่ 6 ภาพอยากมี อยากสมบูรณ์ พ.ศ. 2564 สีนํ้ามันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ซึ่งเป็นงานศิลปะกรรมของผู้วิจัยเอง โดยได้รับแรงบันดาลใจที่อยากสร้างสรรค์งานออกมาในรูปแบบงานศิลปะของตัวเอง เพื่อบ่งบอกความรู้สึกนึกคิดในช่วงเวลาหนึ่งที่ประทับใจ ความเสียใจ ความกลัว ความผิดหวัง ความสมหวัง ความสุข ความทุกข์ ออกมาในรูปแบบงานศิลปะ นำมาเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานให้อยู่ภายใต้บริบทของแนวความคิดทางเนื้อหาที่กล่าวมาแล้ว

ภาพที่ 45 ภาพอยากมี อยากรวมบูรณ์ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม. ที่มา : ผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สอง หาข้อมูล เช่น รูปถ่าย สถานที่ หรือสิ่งของ ที่ตนเองมีความรู้สึกหรือมีผลกระทบต่อจิตใจ และสิ่งที่ประทับใจ นำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย โดยให้ความสำคัญของสิ่งนั้นๆ ทั้งในฐานะของประวัติความเป็นมา และสัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีบทบาทต่อการสร้างงานศิลปะในแบบฉบับของผู้วิจัย

ขั้นตอนที่สาม ศึกษาค้นคว้าในรูปแบบงานศิลปะที่ตนเองสนใจ ศิลปินในกลุ่มงานเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เพื่อมาเป็นแรงบันดาลใจและแบบอย่างก่อนการสร้างสรรคงานศิลปะ เช่น ซัลวาดอร์ ดาลี เป็นต้น

ขั้นตอนที่สี่ เตรียมอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น สี ฟูกัน น้ำมันลินสีด น้ำมันสน สีอะคริลิก กระดาษใบ เพื่อใช้รองสี

และงานชิ้นที่ 6 อยากรวมบูรณ์ ใช้สีโทนเย็นเพื่อแสดงความรู้สึก จากการที่ครอบครัวมีฐานะยากจน เมื่อเทียบกับครอบครัวอื่นที่สมบูรณ์ มีเงินมีทองมากมาย จนรู้สึกที่เราด้อยค่า เหมือนเป็นคนชนชั้นล่างที่ไม่สามารถไขว่คว้าความฝันเหมือนครอบครัวที่มีฐานะได้ จนหลายครั้งถูกดูถูกจากคนรอบข้างที่เขามีฐานะสมบูรณ์พร้อมเพรียงไปทุกอย่าง จนทำให้โอกาส

หลายสิ่งหลายอย่างหลุดลอยไป เช่น การได้เรียนหนังสือ การได้งานที่ดี ความรู้ที่สูง เป็นต้น ทำให้โอกาสที่ควรจะได้รับเหมือนคนอื่นที่เขาได้เรียนสูง และมีความรู้ เพื่อสร้างอนาคตและความฝันของตนเองที่หลุดลอยไป เพราะไม่มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนเหมือนกับครอบครัวที่เขาสามารถส่งลูกเรียนสูงๆ ได้ตามต้องการ ผู้วิจัยไม่รู้เรื่องอะไรเลย เพราะบ้านตนเองแม้แต่ไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า เพื่ออำนวยความสะดวกไม่มีสักอย่าง แม้แต่วิทยุยังไม่มีเลย จึงทำให้ครอบครัวของผู้วิจัยดูห่างไม่ทันคนอื่นเขา ได้แต่ทำนาทำไร่หากินไปวันๆ

โอกาสของคนที่มีความรู้ น้อย หรือเรียนมาน้อยย่อมมีโอกาสน้อยเสมอ จึงไม่มีโอกาสทำงานที่ดีหรือแม้แต่โอกาสที่จะเข้ารับราชการในตำแหน่งใดๆ ก็ไม่สามารถที่จะเป็นได้ เพราะความรู้ที่น้อยจนไม่สามารถไปสอบ หรือบรรจุเข้ารับราชการในหน่วยงานของรัฐได้ ครอบครัวที่มีฐานะ สามารถบันดาลความสุขและอนาคตได้อย่างรวดเร็วมากกว่าครอบครัวที่ยากจน ด้วยฐานะที่สมบูรณ์พร้อมเพรียงไปทุกอย่าง จนบางครั้งผู้วิจัยจินตนาการไปว่า ถ้าผู้วิจัยเป็นอภินิหารหรือผู้พิเศษที่บันดาลพรทุกอย่างตามที่ใจปรารถนา ผู้วิจัยจะให้พิเศษกับคนที่ยากจนให้มีเงินเหมือนคนที่เขามีกัน ความรู้ เงิน ทอง คงจะสร้างความสุขและโอกาสเหมือนกับคนที่สมบูรณ์แบบ แต่ในความเป็นจริงมันคงเป็นไปได้ยาก ถ้าเราไม่พยายาม หรืออาจถูกปิดกั้นด้วยความยากจน หรือความจำเป็นบางอย่าง เช่น ความรู้ที่น้อยเกินไป หรือเงินทุนที่จะสร้างความฝัน เป็นต้น

การจัดองค์ประกอบ ผู้วิจัยได้จัดแบบเรียบง่ายโดยการใช้สัญลักษณ์และสี สื่อถึงความเพื่อฝันในช่วงเวลาหนึ่ง โดยการวางระยะหน้า ระยะกลาง และระยะไกล จากจุดนำสายตาระยะหน้าสุด ถึงระยะสุดท้าย ตามความเหมาะสมขององค์ประกอบที่วางไว้ โดยการใช้เส้นนำสายตาในระยะหน้า ทำให้สี น้ำหนัก แสง และเงา ตัดกันอย่างชัดเจนจากการใช้โทนสีที่ไล่น้ำหนักเข้มไปหาอ่อนหรือสว่างไปหาเข้ม เพื่อให้ความรู้สึกมีระยะใกล้ กลาง ไกลมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้สะท้อนถึงความเหลื่อมล้ำของสังคม จนทำให้หลายครั้งเกิดปัญหาความวุ่นวาย มีผลกระทบของคนรากหญ้า ไม่สามารถหาทางออกได้ และตัดสินใจในสิ่งที่ผิดๆ ทำให้ตัวเองและครอบครัวตกต่ำยิ่งขึ้น ด้วยความเหลื่อมล้ำนี้ เป็นสาเหตุที่ต้องดิ้นรนเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง เอาตัวรอดจนลืมไปว่าความถูก ความผิดเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญ แต่สิ่งสำคัญที่สุดนั่นคือ ต้องเอาตัวรอดและอยู่เหนือคนอื่นเสมอ ความเอารอดเอาเปรียบแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในสังคม ความยากจน และความเหลื่อมล้ำคงต้องอยู่กับสังคมอย่างนี้ไปอีกนาน ถ้าทุกคนยังคิดเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัวมากกว่าที่จะช่วยเหลือกัน ขาดการดูแลและห่วงใยกัน ขาดคำทำให้โอกาสและน้ำใจ ก็คงจะเป็นไปได้ยาก ที่คนเหล่านี้จะมีโอกาสสร้างเนื้อสร้างตัว ได้ลืมตาอ้าปากเหมือนคนที่มีความรู้ได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เต็มเต็ม” เป็นการวิจัยและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปการวิจัยได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

สรุปผลงานวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เต็มเต็ม” เป็นผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์โดยผู้วิจัย โดยมีความต้องการที่จะสะท้อนความเป็นจริงของสังคมในอดีตจนถึงปัจจุบัน ที่ผู้วิจัยได้รับผลกระทบโดยตรงจากจิตใจ สะท้อนถึงความเหลื่อมล้ำ สิทธิคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส อันเนื่องมาจากปัญหาสังคม อาทิ ความยากจน การขาดโอกาสทางการศึกษา การเข้าถึงระบบสาธารณสุขไม่ทั่วถึง พื้นฐาน จากผลกระทบดังกล่าว ทำให้ผู้พิการบางคนไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมเหมือนคนปกติ ถึงแม้ว่าผู้พิการจะมีความรู้ความสามารถแต่เข้าไม่ถึงโอกาสขั้นพื้นฐานก็ไม่สามารถที่จะได้ทำงานหรือเติบโตในอนาคตได้ ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมาแล้วกว่า 5 ฉบับ แต่ก็ยังไม่สามารถขับเคลื่อนคุณภาพชีวิตคนพิการได้อย่างทั่วถึง ผู้พิการบางคนสามารถพัฒนาศักยภาพความสามารถของตนได้ แต่ขาดการได้รับโอกาสการส่งเสริม และการสนับสนุนที่ควรจะได้รับ จึงทำให้สังคมยังคงวางเวียนอยู่ในวัฏจักรของความเหลื่อมล้ำแบบเดิมๆ ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาของสังคมที่ตนได้รับผลกระทบมาโดยตรงตั้งแต่กำเนิด และเกิดความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมไทยใหม่ ให้สังคมหันมาใส่ใจช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำกันอย่างจริงจัง เพื่อให้สังคมผู้พิการรุ่นหลังได้รับโอกาสที่เหมาะสม รวดเร็ว และเท่าเทียมกับคนปกติทุกประการ จึงนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการวิจัยสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ด้วยระเบียบวิธีวิจัยที่เป็นระบบ เพื่อให้งานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งใจไว้

ผู้วิจัยพิจารณาการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยอาศัยรูปแบบงานศิลปะลิทธิเหนือจริง (Surrealism) เป็นรูปแบบการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีจินตนาการเป็นส่วนประกอบสำคัญ จินตนาการ จากจิตไร้สำนึก สภาวะของความฝัน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้วิจัย จึงเป็นจินตนาการที่เกิดจากความจริงที่ถ่ายทอดเรื่องราวเสียดสีสังคม และสิ่งที่ผู้วิจัยประสบพบเจอมา โดยหยิบยกเหตุการณ์ในขณะนั้นที่โดดเด่นมาสร้างเป็นผลงานศิลปะ เพื่อแสดงออกถึงความต้องการในขณะนั้นออกมา และให้ผู้ชมผลงานศิลปะมีความรู้สึกร่วมออกมากับผลงานให้มากที่สุด การสร้างสรรค์ศิลปะแนวนี้ต้องมีจินตนาการความคิด ความฝันออกนอกกรอบให้มากที่สุด ตลอดจนได้

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศิลปินและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาประกอบเพื่อให้อยู่ในขอบเขตของการศึกษาที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ หลังจากที่ได้รูปแบบการนำเสนอแล้ว ผู้วิจัยได้เริ่มร่างแบบสเก็ชต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ตลอดจนการกำหนดเทคนิคและวิธีการก่อนการสร้างสรรค์ผลงานจริง รวบรวมข้อมูลและนำคำแนะนำมาสร้างสรรค์งานจริง ให้สอดคล้องคล้องกับหัวข้อที่กำหนดไว้ จากนั้นเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริง และเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ให้พร้อมในแต่ละชิ้นงาน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นเริ่มใช้สีรองพื้นที่เหมาะสมไว้เพื่อคลุมบรรยากาศบนผืนผ้าใบ ทั้งหมด 6-7 ชั้น จากนั้นร่างแบบที่เลือกไว้บนผืนผ้าใบและจึงลงสี แสง และเงา เพื่อบดบังระยะแสงและเงา โดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่จัดวางไว้แล้วทำการลงสีจริงเก็บรายละเอียดตามความเหมาะสม จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประเมินและให้คำแนะนำ เพื่อมาปรับปรุงเพิ่มเติมแก้ไขพัฒนาผลงานให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และทดลองวาดภาพ ได้พัฒนาผลงานความคิดสร้างสรรค์ ได้เรียนรู้แนวความคิดและอิทธิพล ในด้านศิลปะของลัทธิที่แตกต่างกัน ในรูปแบบการเขียน เทคนิคของศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานออกมาที่มีแบบเฉพาะตัว มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในผลงานแต่ละประเภท เช่น สี รูปทรง แสง และเงา รายละเอียดต่างๆ หรือแม้แต่การใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายแทนความรู้สึก นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตและเรียนรู้ผลงานศิลปินในลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ เช่น จอร์โจ เดอ คิริโก (Giorgio de Chirico), ซัลวาดอร์ ดาลี (Salvador Dali), ฟรีด้า คาห์โล (Frida Kahlo), อาจารย์ประทีป คชบัว เป็นต้น นำเทคนิควิธีการมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำมาทดลอง การใช้สีน้ำมันและสีอะคริลิก แล้วสังเกตถึงความลงตัว หรือความแตกต่าง หรือการใช้เทคนิคแทรกสีให้ความรู้สึกที่ตัดกันของสีอย่างลึกซึ้งชัดเจน หรือแม้แต่การใช้สีที่ตรงกันข้ามของวัตถุ ก็ควรจะเป็นสีตามความเป็นจริงแต่เปลี่ยนเป็นสีที่ตรงกันข้าม เพื่อให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน เช่น ผิวน้ำเปลี่ยนเป็นสีเขียวหรือสีแดงให้ความรู้สึกแปลกใหม่หรือน่าค้นหา หรือเทคนิคการใช้พู่กันเปลี่ยนเป็นวัตถุอื่น เช่น นิ้วมือ ซึ่งเป็นวิธีการปาดสีว่ามีความแตกต่างไปจากการใช้พู่กัน ในส่วนของการทำให้ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้มีการพัฒนาการจัดรูปแบบรูปทรงที่แตกต่างกัน สังเกตถึงความแตกต่างในส่วนของจุดเด่น จุดรองที่สื่ออารมณ์แทนความรู้สึกที่แตกต่างกันในการจัดวางองค์ประกอบแต่ละมุมว่า มีความรู้สึกแตกต่างกันอย่างไร หรือแม้แต่การใช้สัญลักษณ์แทนค่าของความรู้สึกมาประกอบ และสื่อความหมายของผลงานชิ้นนั้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตและทดลองนำมาใช้ในชิ้นงานเพื่อความสมบูรณ์ ทำให้ได้พัฒนารูปแบบการสร้างสรรค์งานศิลปะมีเอกลักษณ์ มีความเป็นตัวตนที่แท้จริง ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งผลงานศิลปะที่ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดออกมานั้น พบว่าศิลปะในรูปแบบเซอร์เรียลลิสม์ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่

สะท้อนความเป็นตัวตนของผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี ได้ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกที่เจ็บปวดจากอดีตที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นถึงความจริงที่ผู้พิการได้รับผลกระทบจากจิตใจ คาดหวังว่าจะสามารถเป็นกระบอกเสียงผ่านงานศิลปะเพื่อให้สังคมได้เห็นค่าของผู้พิการ และปรับเปลี่ยนทัศนคติระหว่างคนปกติกับผู้พิการ ให้ยืนอยู่ในสังคมเดียวกันได้อย่างเท่าเทียม

2. อภิปรายผล

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม” ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์อยู่ 4 ประการ คือ ประการแรก เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีในช่วงเวลานั้นออกมาให้สังคมได้เห็นในรูปแบบผลงานศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ประการที่สอง เพื่อสะท้อนความเป็นมาของสังคมที่มีผลกระทบต่อตนเอง ประการที่สาม เพื่อถ่ายทอดความคิดฝัน แรงบันดาลใจ และจินตนาการในวัยเด็กจากจิตใจที่สำนึก และประสบการณ์ส่วนตัว และประการสุดท้าย เพื่อสะท้อนความสามารถในด้านศิลปะของตัวผู้วิจัยในฐานะผู้พิการแต่กำเนิด เป็นการกระตุ้นให้สังคมยอมรับ ให้มีความเท่าเทียมต่อผู้พิการที่มีทัศนคติเชิงบวก

ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาจากความรู้สึกภายในจิตใจในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด จินตนาการเพื่อสื่อสารออกมาในรูปแบบงานศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ จากความกดดัน ความผิดหวัง ที่ได้รับผลกระทบในวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยพบว่า งานศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์เป็นรูปแบบงานศิลปะที่ไม่มีกรอบกำหนดไว้ชัดเจน เนื่องจากเป็นรูปแบบงานศิลปะที่ใช้จินตนาการ หรือความเพ้อฝันสูง ดังนั้น การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่พบเจอโดยตรงของผู้วิจัย ที่ต้องการจะสื่อถึงช่วงเวลานั้นออกมาให้ทุกคนได้รับรู้ สื่อความหมายไม่ว่าจะเป็น ความสมหวัง ความผิดหวัง เช่นเดียวกับศิลปินผู้พิการชาวเม็กซิกัน ฟรีด้า คาห์โล (Frida Kahlo) ที่มีชื่อเสียงระดับโลก ถือเป็นศิลปินผู้หญิงที่มีชื่อเสียง มีผลงานการวาดภาพที่สะท้อนจิตใจแก่ผู้ชมเป็นอย่างมาก เพราะสามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้ชัดเจน เป็นต้น

ดังนั้น แม้แต่การคาดหวังในสิ่งที่ตนเองหวังไว้อย่างสูง การจะได้อะไรมาสักอย่างต้องใช้ความพยายาม อดทน อดกลั้น หรือต้องใช้ระยะเวลาานกว่าจะสำเร็จ หรือได้มาตามที่ตนเองปรารถนา ซึ่งได้สะท้อนผลกระทบของสังคมที่ผู้วิจัยประสบกับปัญหาความไม่เท่าเทียมของคนพิการกับคนปกติ เพราะมีความเหลื่อมล้ำอยู่มาก จากนโยบายของภาครัฐที่เขียนขึ้นมาว่าคนพิการกับคนปกติ ต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน แต่ความเป็นจริงกลับตรงกันข้าม ผู้วิจัยได้สะท้อนถึงประสบการณ์ตรงจากการโดนปฏิบัติทั้งทางกายและจิตใจที่ไม่มีความเท่าเทียมกันในทุกด้าน เช่น สิทธิการได้รับโอกาสการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิในการเข้ารับราชการที่มีหลักเกณฑ์สูง จนทำให้ผู้พิการที่มีศักยภาพไม่สามารถทำงานหรือรับราชการได้ หรือเครื่องอำนวยความสะดวก

สำหรับผู้พิการบางอย่างที่ยังไม่เหมาะสมหรือตอบโต้กับผู้พิการหลายๆ ประเภท เช่น รถโดยสารสาธารณะที่มีความสูงเกินไป ทางลาดสำหรับรถวีลแชร์ หรือทางเดินพิเศษสำหรับผู้พิการทางสายตา เป็นต้น ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดผลงานศิลปะจากประสบการณ์ในวัยเด็ก และจินตนาการที่สื่อความหมายถึงความต้องการบางอย่างเพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ ผู้ชมจะได้รับรู้ถึงความคิดฝันของเด็กพิการคนหนึ่งที่ต้องการจะมีชีวิตเหมือนปกติ ว่าต้องการอะไร หวังอะไร และต้องการได้รับการสนับสนุนจากสังคมเพียงใด สุดท้ายจากผลงานที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้พิการว่า ถ้าผู้พิการได้รับการพัฒนา สนับสนุน และ โอกาสต่างๆ จากองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชน ย่อมจะทำให้ผู้พิการหลายคนมีความหวัง จะยิ่งทำให้ผู้พิการเหล่านั้นต่อสู้ คืบคลาน มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น จนทำให้ผู้พิการที่ถูกคำสบประมาทว่าเป็นภาระของสังคม หรือแม้แต่ภาระของครอบครัว จะสามารถยืนหยัดด้วยความสามารถและเลี้ยงตนเองได้ อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสามารถของผู้พิการเอง ดังนั้น หากต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติของสังคม ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ที่เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง จะต้องเริ่มจากการปลูกฝังทัศนคติส่วนบุคคลของสังคมใหม่ต่อการมองคนพิการ จากรูปลักษณ์ที่ผิดปกติ หรือการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางกาย วาจา ใจ และทางความคิด เช่น การใช้สายตา ให้มองคุณพิการเหมือนคนปกติทั่วไป ไม่ควรใช้สายตามองด้วยความสมเพชเวทนา หรือความสงสารเพียงอย่างเดียว และควรใช้คำพูดที่สร้างกำลังใจ ไม่ใช่คำพูดที่เสียดสี ตู้อก ตู้อกลน เพื่อบั่นทอนจิตใจของผู้พิการให้ตกต่ำยิ่งขึ้น ดังนั้น ถ้าสังคมร่วมกันเห็นความสำคัญที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วนั้น ก็จะทำให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่มีเท่าเทียมกันได้อย่างแท้จริง

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยและสร้างสรรค์ผลงานเรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัย เพื่อพัฒนาต่อยอดผลงานศิลปะครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบผลงานศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เพื่อสะท้อนความรู้สึกจากจิตใจออกมาในรูปแบบงานศิลปะ พบว่าสามารถพัฒนาต่อยอดในส่วนของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบแขนงอื่นๆ ได้ เช่น งานประติมากรรม หรืองานสถาปัตยกรรม เพื่อให้เข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกที่มีมิติมากขึ้น

3.2 ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมผ่านประสบการณ์ชีวิตส่วนบุคคล ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งสามารถพัฒนาต่อยอดงานศิลปะในรูปแบบลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ หรืออื่นๆ ในส่วนของการสะท้อนความรู้สึกของสังคมจากสถานการณ์ในแต่ละยุคสมัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน หรือการคาดการณ์จินตนาการของสังคมในอนาคตก็สามารถทำได้

3.3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิเคราะห์และสังเคราะห์อารมณ์ ความรู้สึกและเหตุผล ทางด้านจิตวิทยาอันลึกซึ้งของงานวิจัย ที่ถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานศิลปะ เพื่อการวิเคราะห์สภาวะ ทางจิตวิทยา ความรู้สึกนึกคิด และเหตุผล เพื่อประโยชน์ทางความคิดในการตั้งอารมณ์และ ความรู้สึกจากจิตใต้สำนึกของศิลปินในการถ่ายทอดผลงานออกมาให้ผู้ชมได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกพร นิมพลี. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาสังคม. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. 2561.
- คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2560.
- คณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2541
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. 109 มงพิตมมองผ่านศิลป์. กรุงเทพมหานคร: พาส เอ็ดดูเคชั่น. 2547.
- จิราภรณ์ เจริญเกียรติ. การผสมผสานภาพลักษณ์ระหว่างคนกับสัตว์ในงานจิตรกรรมร่วมสมัยไทยของ ถวัลย์ ดัชนี ประทีป คชบัว และเกียรติอนันต์ เอี่ยมจันทร์. (ปีการศึกษา 2555). วิทยานิพนธ์. ศิลปะมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชะวั้งชัย ภาคินธุ. ศิลปะ ศิลปิน หรือศิลปินศิลปะ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 2532.
- เดิมศักดิ์ คทวนิช. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ซีเอ็ดดูเคชั่น. 2546.
- นันทา สุริรักษา. จิตวิทยาทั่วไป. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร: 2544.
- นิภา แก้วศรีงาม และคณะ. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2553.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เจริญผล. 2540.
- ประสพ ลีเหมือดภัย. ศิลปะนิยม. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์. 2543.
- ปริญญา ดันติสุข และคณะ. การสำรวจและรวบรวมข้อมูลเอกสารและหลักฐานสำคัญของศิลปินด้านทัศนศิลป์ : เพื่อ หริพิทักษ์. รายงานวิจัย. สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. 2553
- เมธี บุรีภักดี. จิตรกรรมสร้างสรรค์ : กรณีศึกษาทิวทัศน์ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของปีแยร์ บอนนาร์. (ปีการศึกษา 2545). วิทยานิพนธ์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เอกทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุพา มหามาตร. การใช้ศิลปะบำบัดเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูจิตใจผู้ต้องขังในพื้นที่ว่างกับเสรีภาพแห่งสุนทรียะ. รายงานวิจัย. สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. 2553
- รุ่งฟ้า เพ็ญไพสิฐ. การศึกษาวิเคราะห์สุนทรียศาสตร์ในผลงานจิตรกรรมของอาจารย์ทวี นันทขว้าง. (ปี

- การศึกษา 2553). วิทยานิพนธ์. พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรเบิร์ต อี.ชิวเวอร์แมน, จิตวิทยาทั่วไป, แปลโดย จำรอง เงินดี และคนอื่น ๆ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จามจุรีโปรดักท์. 2545.
- ศุภชัย สิงห์ยะบุศน์. ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก, (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค. 2551.
- สดชื่น ชัยประสานน์. จิตรกรรมและวรรณกรรมแนวเซอร์เรียลลิสม์ในประเทศไทย พ.ศ.2507-2527, กรุงเทพมหานคร: ด้านสุทธาการพิมพ์, 2539
- สุรางค์ ใค้วตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา, (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2556.
- อัสนีย์ ชูอรุณ. ประวัติศาสตร์ศิลปะยุคฟื้นฟูและยุคใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร. โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์. 2546.
- อานนท์ ลูจิตานนท์. คำนิยามเทียบส่วนบุคคลในสังคมสมัยใหม่. (ปีการศึกษา 2555). วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Herrera, Hayden. A Biography of Frida Kahlo. London: UK. 1983.
- Thurstone, L. L., & Chave, E. J. The measurement of attitude. Chicago: Chicago University. 1966.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	เอกชัย วรรณแก้ว
วัน เดือน ปี เกิด	2 ธันวาคม 2522
สถานที่เกิด	นครสวรรค์
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาจิตรกรรม วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	689/16 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 13 ซอย 9 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กทม. 10600
ผลงานตีพิมพ์ รางวัลที่ได้รับ	-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY